

NOVI TALNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, SENTJUR, ŠMARJE PRI JELSAH IN ZALEC

Pred dnevi so se v stekleni dvorani hotela Evropa v Celju zbrali trgovski zastopniki iz vse Slovenije. Shod je sklical posební iniciativni odbor, ki je deloval že dlje časa. Ustanovnega občnega se je udeležilo preko 70 trgovskih zastopnikov, kar pa je okoli 25 — 30 % vseh, ki delajo v tem poklicu.

V imenu iniciativnega odbora je o namenu ter ciljeh novega društva govoril CIRIL ILOVAR. Ustanovitev stanovskega društva so narekovali mnogi razlogi, njegovo delovanje pa so spodbudili tudi interesi širše družbene

skupnosti. Namen in naloge društva so zelo obširne in zahtevne. Novoustanovljeno društvo bo moralo delovati v tej smeri, da bodo v vseh delovnih organizacijah enako vrednotili delo trgovskih zastopnikov, da bodo torej izenačili merila za njihovo nagrajevanje. Društvo bo v okviru svojih nalog skrbelo tudi za izobraževalno dejavnost. Še posebno pozornost pa bo posvečalo nadaljnemu strokovnemu in moralnemu dvigu poklica in ljudi, ki v njem delajo. Borilo se bo proti ekscesom, ki jih povzročajo posamezniki, negativne posledice

takega ravnanja pa čutijo vsi, ki delajo v tem poklicu.

Predlog statuta novoustanovljenega društva je obrazložil RISTO GAJSEK, navzoče trgovske zastopnike pa je v daljšem govoru pozdravil tudi direktor Združenja za trgovino STANE SELSEK. Društvo trgovskih zastopnikov Slovenije bo imelo svoj sedež v Celju. V posameznih regijskih središčih pa bodo ustanovili podobore, ki bodo organizacijsko povezovali celotno članstvo širom Slovenije.

B. STRMČNIK

V SLOGI JE MOČ!

Potrebujemo ceste, vodovode, kanalizacijo, mostove, večje oddelke bolnišnice, zdravstvene postaje, oskrbo starih in družbene pomoči potrebnih ter nova stanovanja. Radi bi tudi družbene prostore, igrišča in še marsikaj drugega.

Vsak dan nas je več v naši občini. Vsak dan je tudi več otrok. Zanje potrebujemo nove vrtce, nove in večje šole. Tako imamo vsi, vsak posameznik, vsaka skupina, vsak kraj, vsa občina iz dneva v dan večje skupne potrebe po skupnih dobrinah.

Plačati moramo iz našega skupnega, občinskega žepa. Naš skupni žep, občinska blagajna, pa je preplitev, da bi lahko vse dobili. Ne samo čez noč, tudi ne čez daljši čas.

KAJ STORITI? KAKO LAHKO PRIDEMO HITREJE DO VSEGA KAR POTREBUJEMO, ZELIMO IN HOCEMO?

Pomagati si moramo sami, vendar ne vsak zase, vsi skupaj. Vsi za enega, eden za vse — S SAMOPRISPEVKOM!

Primaknimo vsak po svojih močeh, vsak malo, vsi skupaj pa veliko za vrtce in osnove šole, da bo nam vsem namesto pojutrišnjem že jutri bolje. Zrno do zrna pogača, kamen na kamen — šole in vrtci!

ZATO 6. FEBRUARJA VSI NA VOLIŠČA! KO BOMO GLASOVALI — RAZMISLIMO, PREDUDARIMO IN ODLOČIMO!

Družbeno politične organizacije in Skupščina občine Celje

ZA BOLJŠO INFORMIRANOST

V februarju bo pričel izhajati pri Občinski konferenci SZDL v Celju poseben Informativni bilten v ciklostilni tehniki. Bilten bo v bodoče izhajal predvidoma dvakrat na mesec, namenjen pa bo predvsem vodstvom organizacij in organom občinske organizacije SZDL. V Informativnem biltenu bodo občasno objavljene

tudi informacije o dejavnosti Občinske organizacije Rdečega križa. Namen omenjenih informacij je predvsem ten, da bi z njimi sprotno obveščali vodstva krajevnih organizacij in druge zainteresirane dejavnike o vseh pomembnih zadevah, s katerimi se ukvarja Socialistična zveza.

OBŠIRNE PRIPRAVE

Pri občinski organizaciji SZDL v Slovenskih Konjicah ugotavljajo, da so dokaj uspešno opravili prvi del političnih in kadrovskih priprav za nadomestne volitve poslance v republiški zbor slovenske skupščine. Na nedavnih razširjenih sejah krajevnih odborov SZDL v posameznih krajih organizacij je na 22 sestankih sodelovalo blizu 300 občanov. To je bila vsekakor dovolj široka in demokratična osnova za evidentiranje možnih kandidatov.

Prav na to dejstvo so opozorili na mnogih sejah krajevnih odborov SZDL. Do sedaj je bilo navadno vedno tako, da so predloge kandidatov pripravili v občinskih vodstvih in jih nato dajali več ali manj le formalno v potrditev občanom. Tokratna

pot pa je bila prav obratna, saj so bili najodgovornejši politični delavci v vseh večjih krajih postavljeni sami v položaj, ko naj razmislijo o tem, kdo vse izpolnjuje politične in druge pogoje za to, da se bo pojavil kot možni kandidat za republiškega poslance.

S tako široko zasnovano politično akcijo se je na listi evidentiranih in možnih kandidatov pojavilo kar 12 imen. Največ, in sicer kar šest, so jih predlagali na razširjeni seji krajevnega odbora SZDL v Vitanju. Skoraj povsod pa so se zavzeli za najmanj dva kandidata.

Na seji občinske kandidacijske konference sta dobila več kot polovico glasov navzočih članov konference dva kandidata in sicer: Matevž Lubej, direktor opekarne v Ločah, in Jaka Zidanšek, direktor konjiške kmetijske zadruge. Oba sta dolgoletna politična in gospodarska delavca v konjiški občini, opravljala sta več odgovornih funkcij v političnih organizacijah ter v občinski skupščini. Občani ju poznajo kot dva dobra in sposobna funkcionarja.

Volitve za novega republiškega poslance bodo 5. marca, V. L.

NALOGE KOMUNISTOV

V torek dopoldne se je na razširjeni seji sestel medobčinski svet ZKS Celje. O aktualnih nalogah komunistov po II. konferenci ZKJ sta govorila Marjan Orožen in Kristian Hrastel, oba udeležena konference.

Tale smeh v bistrih otroških očeh je namenjen vsem staršem, mamicam in očkom, vsem glasovalcem na referendumu o samoprispevku za šolstvo. Otroški smehljaj vabi, da bo vsak celjski občan rekel — DA. DA za nas, za otroke, za lep danes, za srečnejši jutri v novih šolskih prostorih, v prijetnih vzgojnovarstvenih ustanovah. Otroci kličejo k solidarnosti, k skupni, iskreni odločitvi za — DA. V nedeljo, 6. februarja, bo referendum, bo dan, ki bo dokazal združenost in pripravljenost celjskih občanov, da enotno, skupno, hitreje dosejajo velike, pomembne cilje. Pomembne za otroke, za najmlajše, za vsakogar, za skupnost... za danes in za jutri...

Foto: B. Strmčnik

NA TERENU - DOBRO

Minuli teden je bil pri Občinski konferenci SZDL v Celju sestanek predstavnikov krajevnih štabov za izvedbo referendumov o samoprispevku za izgradnjo varstvenih ustanov in osnovnih šol. Na sestanku so ugotovili, da so doseganje priprave teklo skladno s pripravljanim programom organizacijskih in vsebinskih nalog. Imenovane so tudi že volilne komisije za posamezna volišča, kar kaže na to, da so tudi ustrezne tehnične priprave v zaključni fazi.

Na sestanku so obravnavali nedavne roditeljske sestanke, ki so jih sklicali na vseh šolah celjske občine. Z veseljem lahko ugotovimo, da je bila udeležba staršev na teh sestankih tolikšna, kot doslej še nikoli. Povprečna udeležba se je vrtela med 80 do 85 %, kar je nedvomno izredno razveseljiva številka. Sestanki so bili dobro vsebinsko pripravljani. Povsod so se starši enoglasno izrekli za to, da je potrebna akcija za samoprispevek vsestransko podpreti, saj je to edina pot do ureditve razmer na področju varstva in osnovnega šolstva. Šolska vodstva in pedagoški kader osnovnih šol se je resnično močno angažirala v celotni akciji, za kar gre prizadevnim pedagogom

vse priznanje. V akcijo za izvedbo samoprispevka pa so se vključile tudi srednje šole — in to prav vse. Dijaki tih šol so v minulem tednu izpisali z naslovi in drugimi podatki preko 45.000 osebnih vabij za udeležbo na referendumu. Vabila bodo aktivisti v teh dneh razdelili vsem volilnim upravičencem celjske občine.

B. STRMČNIK

VREME

Prihodnji teden bo pretežno oblačno vreme, v kotlinah bo zamegleno. Okrog 6. II. pričakujemo snežne padavine. Najnižje nočne temperature bodo od -4 do -6, najvišje dnevne okrog 1 stopinja Celzija.

z urednikove mize

Danes začnemo z novo nagradno igro NT — Naše vprašanje vaš odgovor. V sodelovanju s celjsko tovarno tehtnic Libela smo vam pripravili 250 njenih proizvodov — kuhinjskih in osebniht tehtnic, maserjev, konvektorskih peči... In seveda tudi knjižne nagrade. Igra Naše vprašanje — vaš odgovor bo zabavna in poučna. Na vprašanja bomo zahtevali pravilne odgovore. Vendar pa naše uganke ne bodo pretežke, tako da boste z malo truda lahko pravilno odgovorili.

Če pa kdo pri odgovorih ne bo imel srečne roke, tedaj ga bomo uvrstili med liste igralce, ki bodo, če bodo izžrebani, prejeli knjižne nagrade.

Če pri igri ni kaj jasno, pišite. In še eno nas zanima — ali radi berete prispevke naših nagradnih literarnih razpisov? Ali predlagate še kakšne druge teme?

Danes pa vam je, dragi bralci, še posebej namenjena cela stran, stran vaših pisem!

VAS UREDNIK

prometne nesreče

V SREDINO VLAČILCA

ANTON HOFLEER iz Avstrije, je vozil tovornjak vlačilec iz Maribora proti Celju. V levem ovinku v Vojniku se je srečeval z voznikom osebnega avtomobila KARLOM JEVIŠKOM, 27, iz Paroža pri Dobrni. Jevišek je zaradi neprimerne hitrosti zapeljal v sredino vlačilca. Njegov avtomobil je odbilo v desno, kjer je drsel po cesti še 24 metrov, nato pa se je obrnil za 180 stopinj. Pri nesreči je dobil voznik Jevišek težje poškodbe, sopotnika STEFANJA SKET, iz Vodenova, in METOD JEVIŠEK, 25, iz Paroža, pa lažje. Škode na vozilih je za 5.000 dinarjev.

RAZDALJA V KOLONI VOZIL

IVAN DERŠEK, 41, iz Petrovč, in MATIJA MIRNIK, 43, iz Zalca, sta vozila z osebnima avtomobila v koloni ter v Medlogu zaustavila drug za drugim v bližini železniškega prehoda. Tedaj je pripeljal za njima s tovornjakom — cisterno LADISLAV SUROVINA iz Opatije in se zaletel v Mirnikovo vozilo. To je odbilo v Deršekovo avtomobil. Poškodovanih ni bilo, gnotne škode pa je za 5.000 dinarjev.

OZKA CESTA IN HITROST

JOZE GOBEC, 27, iz Nove vasi pri Sentjurju, je vozil s tovornim avtomobilom iz Vrblja proti Grižam, njemu nasproti pa voznik osebnega avtomobila JOZE ŠALEJ, 48, iz Zalca. Zaradi ozke splošne ceste in neprimerne hitrosti sta vozila trčila. Pri nesreči je bila teže poškodovana sopotnica v osebnem avtomobilu AMALIJA HOJNIK iz Griž. Škode na vozilih je za 8.000 dinarjev.

UMRL V BOLNIŠNICI

V celjski bolnišnici je umrl HENRIK KOVAČ, 29, z Ostrožnega pri Celju, ki se je poškodoval v prometni nesreči v Ivenci pri Frankolovem.

ČELNO TRČENJE

ANTONU ARHU, 34, iz Lipoglav, vozniku avtobusa, je v Draži vasi pripeljal nasproti z osebnim avtomobilom FRANC MRCUN, 27, iz Ljubljane. Na zasneženi cesti sta oba zavirala. Vozil, sta čelno trčila. Pri nesreči je bil teže poškodovan LOVRO MRCUN, laže pa ANA, TATJANA in FRANC MRCUN. Škode na vozilih je za 25.000 dinarjev.

OVINEK V ŠKOFJI VASI

JOZE KRANJC, 29, iz Hramš pri Dobrni, je vozil z osebnim avtomobilom proti Celju. Na dvojnem ovinku v Škofji vasi ga je na spolzki cesti zaneslo zaradi neprimerne hitrosti na levo, ko je pripeljal nasproti z osebnim avtomobilom KAREL PLEMENITAS, 42, iz Celja. Pri trčenju je bil Kranjc laže poškodovan. Škode na avtomobilih je za 8.000 dinarjev.

TRESK KAMIONOV

FRANC PLANKO, 52, iz Celja, je vozil s tovornim avtomobilom proti Sentjurju, njemu nasproti pa s tovornjakom in priklopcem JANEZ GORIČ, 24, iz Laškega. Ker je Planko pred srečanjem zaviral, ga je zaneslo na levo. V trčenju je bil laže poškodovan voznik Planko. Škode na kamionih je za 65.000 dinarjev. Planko je zaviral, ker je imel drugi tovornjak prižgano utripajočo rumeno luč in je zato predvideval, da vozi širok tovor.

PREVRNIL SE JE

FRANCISEK POVH, 49, iz Laškega, se je peljal z osebnim avtomobilom proti Krškemu. Zaradi neprimerne hitrosti ga je na ovinku v Kompoljah zaneslo na levo stran ceste, kjer se je prevrnil po nasipu proti Savi. Pri tem je bila teže poškodovana DRAGICA POVH, laže pa MIRJANA POVH. Škode na vozilu je za 6.000 dinarjev.

NESREČA NA BENCINSKI ČRPALKI

FRANC KOŠIR, iz Ljubljane, je v Zalcu zaviral na bencinsko črpalko in pri tem zadel ZORO MEZINARIČ iz soseske Ložnice, ki je hodila pravilno po skrajnem robu ceste. Mezinaričeva je dobila lažji pretres možganov.

VRGLO GA JE NAPREJ

FRANC KRISTAN, 38, iz Celja, je vozil prehitro z osebnim avtomobilom iz Smartnega proti Celju in pred srečanjem z voznikom osebnega avtomobila RUDOLFOM SAGODETOM, 20, iz Celja, zaviral. Zaneslo ga je na levo, kjer je trčil v prednji del Sagodetovega vozila. Pri tem je Kristan vrglo naprej, da se je laže poškodoval. Škode na avtomobilih je za 6.500 dinarjev.

SEMAFOR

Dr. DUŠAN LAVRENCIČ, 43, iz Celja, je peljal skozi zeleno semaforško luč na križišču Dečkove in Kersnikove ulice, ko je z njegove desne strani pripeljal ALOJZ ZAGOZEN, 46, iz Zadobrove, in bočno trčil vanj. Zagozen se je pri nesreči laže poškodoval. Škode na osebnih avtomobilih je za 15.000 dinarjev.

CELJE

REGINA VECKO, 61, Črešnova; FRANC SESKO, 75, Zelče; BERNARDA VIDENŠEK, 77, Velika Pirešica; JANEZ OBNER, 76, Slatina pri Ponikvi; ADOLF PEER, 43, Stojno selo; TERZAN ANA, 83, Selce; MARIJA GROBELSEK, 83, Žiče; JOŽEF TRZAN, 54, Trnovlje pri Celju; FRANC GLOJEK, 68, Smartno ob Dreti; FRANC PERGER, 83, Celje; HELENA PUNGARTNIK, 69, Pristava; FRANCISKA SLABOCAN, 67, Brezova.

SLOVENSKE KONJICE

MIHAEL HREN, 79, Gorenje; MATIJA BRECKO, 77, Ljubnica; LJUDMILA JERIC, 45, Koroška vas; MARIJA BORLAK, 79, Dobrava pri Konjicah; ANA MOCNIK, 59, Grušovje; MIHAEL MOCNIK, 59, Grušovje; ANTONIJA PODPECAN, 79, Polene; FRANC PILPAHER, 59, Ostrožno; ANGELA JELOVSEK, 70, Slemene;

SMARJE PRI JELSAH

ELIZABETA PER, 84, Trlično; LJUDEVIT BORSIC, 74, Dobovec pri Rogatcu; JERNEJ POTOČNIK, 70, Log; MARIJA MESICEK, 84, Sladka gora; MARIJA MARŠ, 88, Bodriška vas; CECILJA RODEZ, 74, Močle; ANTON REBERSAK, 71, Drensko rebro; MATILDA SMOLE, 76, Strtenica; JANEZ LOTRIČ, 85, Laše; MARIJA KOSI, 49, Sv. Ema; MARIJA ŽAGAR, 76, Sopote; ALOJZIJ NOVAK, 70, Cmereška gorca.

GORNJI GRAD

MARIJA POŽARNIK, 85, Gornji grad; FRANC ZAVOLVSEK, 90, Tirosek.

ZALEC

ALOJZIJ PERNOVSEK, 78, Vel. Pirešica; JOŽEF DRČAR, 85, Matke; FRANC MIRNIK, 78, Petrovč; NEŽA JOVAN, 71, Lopatnik; MIHAEL URANJEK, 63, Migojnice; MARIJA LAZNIK, 75, Vnanja Gorica; LAVOSLAVA JEZOVNIK, 82, Velenje; FRANCISKA ZUPANC, 72, Galica; JULIJANA GROS, 66, Prekopa; IVAN PODVERZEN, 41, Zabukovica; MARIJA ROPOTAR, 76, Polzela.

CELJE

Poročilo se je 7 parov, od teh: ROMAN GRACER in MARJANA VAHTARIČ, oba iz Celja; DRAGOMER LIPOSEK iz Celja in MAJDA KRAGL iz Laške vasi.

SLOVENSKE KONJICE

STANISLAV KAVC in DANICA PADEZNIK, oba iz Brda; VIKTOR KOKOL iz Zg. Pristave in MARIJA BERDNIK iz Slovenskih Konjic.

ZALEC

Poročili so se štirje pari, od teh: IVAN OSET iz Drešnje vasi in MARIJA BR-

GLEZ iz Zg. Ložnice; ALOJZ DREV iz Vinske gorice in ANICA KRANJSEK iz Smarja v Rožni dolini; in TOMISLAV PAVLIČ iz Sela pri Vranskem in VERA GOLUBOVIČ iz Spodnje Duplice.

HRASTNIK

JOŽEF PAVČNIK in LJUBICA POSAVEC, oba iz Hrastnika; BRUNO SENTJURC in KATARINA KUNIC, oba iz Dola pri Hrastniku.

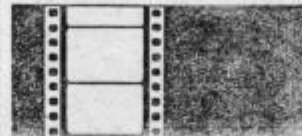

CELJE

24 dečkov in 31 deklic

SLOVENSKE KONJICE

3 deklice in 3 dečki

KINO UNION:

do 5. februarja italijansko-španski barvni film PRIHAJA SABATA
od 6. do 8. februarja ameriški barvni film MESTO V MRAKU
9. februarja ameriški barvni film LETALISCE.

KINO METROPOL:

do 5. februarja italijanski film LJUBEZEN V FIRENCAH
od 6. do 8. februarja ameriški barvni film DVA BREZ ŽENE
9. februarja ameriški barvni film POZABLJENI REVOLVERAS

KINO DOM:

do 4. februarja italijanski barvni film ČAKMUL MASCEVALE
od 5. do 7. februarja mehško ameriški barvni film CINCINATI KID
od 8. do 10. februarja ameriški barvni film POSTAJA KOMANČEV

KINO DOBRNA:

5. in 6. februarja angleško-ameriški barvni film POT PELJE V SOHO

SLG

3. februarja ob 14.30 in ob 20. uri. Lawrence Snaha — igra iz rudarskega življenja. Gostovanje v Brežicah

6. februarja ob 10. uri Ödön von Horvath FIGARO SE LOCUJE — komedija za I. nedeljski mladinski abonma in izven

ob 15.30 pa prav tako Ödön von Horvath FIGARO SE LOCUJE za nedeljski popoldanski abonma in izven

7. februarja ob 19. uri Eliot UMOR V KATEDRALI — gostovanje v Sevnici

8. februarja ob 19.30 Ödön von Horvath FIGARO SE LOCUJE za torkov abonma in izven

9. februarja ob 17. uri Ödön von Horvath FIGARO SE LOCUJE abonma za upokojece in in izven.

PLANINSKI DOMOVI IN IZLETIŠČA

V Logarski dolini so odprta gostišča in pensioni Sestre Logar, Rinka in Zadrugnik. Planinski dom v Logarski dolini pa bo februarja predvidoma zaprt.

Povsod drugje na celjskem turističnem območju so še na voljo prenočitve, razen v hotelu in depandansah na Golteh.

ŽIČNICE IN VLEČNICE

Redno obratujejo velika gondolska žičnica, sedežnica

Peter Kušar

V decembru je v prometni nesreči umrl višji dentist Peter Kušar. Nesreča nas je grenko zabolela in praznina za njim je težko legla v naše vrste. Zato se moramo čeprav pozno, tudi javno

pokloniti njegovemu spomenu.

Višji dentist Peter Kušar je bil rojen 25. junija 1912 na Ježici pri Ljubljani. Po osnovni šoli je obiskoval klasično gimnazijo v Ljubljani, kjer pa mu težke razmere študija niso dovolile dokončati. Po gimnaziji se je posvetil zobozdravstvenemu delu. Za zobotehnik se je izučil pri dr. Schweigerju v Ljubljani. Med vojno je delal pri dentistu Smerkolju v Ljubljani in istočasno tudi obiskoval takratno dentistično šolo v Ljubljani, ki pa je zaradi vojne ni mogel dokončati. Dokončal jo je šele po vojni, ko je delal kot dentist in tehnik v Vojniku in je bil med prvimi diplomanti povojne dentistične šole v Ljubljani.

Kot zavednega Slovenca in navdušenega uskokolca sta ga zavednost in idealizem za časa druge svetovne vojne potegnili že kar na začetku v ilegalo — OF — in ilegala julija 1944. v konfinacijo v Leipzig, odkoder se je vrnil domov v avgustu 1945. in odšel z družino v Vojnik. Tu je delal kot dentist, vodil kulturno življenje, fizikalno in se tudi politično udejstvoval kot občinski odbornik.

Po desetih letih dela v Vojniku se je preselil v Celje in prevzel zobno ambulanto v Cinkarni, kjer je delal nepretrgoma do svoje prezgodnje smrti. Dragi Peter, počivaj spokojno v večni tišini groba! Tvojim, nam in pacientom pa boš ostal svetel vzor polnega človeka.

Dr. P. B.

Miha Primc

V soboto se je Celje poslovilo od svojega zaslužnega občana, pedagoga in velikega rodoljuba MIHE PRIMCA. Okoli njegovega zadnjega prebivališča so se poleg globoko užalostenih svojcev zbrali pokojnikovi stanovski kolegi in generacije nekdanjih in sedanjih dijakov ekonomskega šolskega centra, atere je profesor Miha Primc v vseh letih po vojni poučeval do zadnjega dne pred zimskimi počitnicami, čeravno je bil že upokojen.

Profesor Miha Primc se je pred 71 leti rodil revnemu kmetu in čevljarju v Vrbnici pri Ilirski Bistrici. Gimnazije v Gorici ni dokončal. Pobegnil je čez krivično mejo in obiskoval gimnazijo v Novem mestu, pozneje pa filozofsko fakulteto v Ljubljani. Teško se je prebijal v letih študija in še po diplomi dolgo ni dobil zaposlitve. Dobil jo je šele leta 1928 v Sarajevu na trgovski akademiji. Tu si je ustvaril družino in tu ga je zatekla vojna. Kot rezervnega oficirja so ga Nemci ujeli in izpustili septembra 1941. Vrnil se je k družini v Bosno in ves čas aktivno sodeloval z NOB. Po osvoboditvi Sarajeva je bil tudi podpredsednik rajonskega ljudskega odbora. Ob koncu leta 1945 je prišel v Celje za profesorja tujih jezikov v takrat ustanovljeno ekonomsko srednjo šolo.

Profesor Miha Primc je bil delaven, predan svojemu pedagoškemu poklicu, osebno skromen, med kolegi, dijaki in občani priljubljen. Dve mandatni dobi je bil predsednik sveta šole, bil je uspešen sindikalni delavec na zavodu in za svoje požrtvovalno delo je bil odlikovan za zasluge za narod s srebrnim vencem.

in vlečnice na Golteh, vlečnice na Celjski koči, Svetini, v Libojah, Gornjem gradu, Lučah, Sentjurju, Ljubnem ob Savinji.

DRSALIŠČE

V celjskem Mestnem parku je odprto vsako popoldne, ob sobotah in nedeljah pa tudi dopoldne, ob ponedeljkih, sredi in petkih pa zvečer od 19.30 do 21.30 ure.

LOV

Na območju Lovske zveze Celje je možen lov na divje ga prašiča do 15. februarja.

KOPALNI BAZENI

Vsak dan sta odprta termalna bazena na Dobrni in v Laškem ter pokriti kopalni bazen v Velenju.

TUDI LETOS sledite

VEDNO IN POVŠOD

TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO IN MALO
TEHNO-MERCATOR
CELJE

ČLOVEKOVA KULTURA

Slovenski kulturni praznik znova in znova odkriva, ponavljanja ali poudarja resničnosti, ki so postale naše življenjsko geslo že v tistem usodnem šestnajstem stoletju, ko je majhno, jezikovno in nacionalno ogroženo slovensko ljudstvo dobilo prvo knjigo.

Knjigo — vir narodovega življenja, samostojanja in samopotrjevanja. Zaupanja in zagotovila, da bo ta, naša, domača slovenska beseda kovala zgodovino Slovencev na pekotaj.

Ce je Trubar hotel, da naj preprosto slovenski učenec bere in piše v kmečkem, v slovenskem jeziku, in če je Prešernova pesem zanosno in ponosno izrazila poetičnost, pravčnost, enakopravnost slovenske besede, zatirane in neobogljene, tedaj je Cankarjeva resnična in odkrita beseda zaplala v poštemem človeškem srcu zanesenjaka, revolucionarja in preprosteža.

Umetnikova beseda, ki je pač izbrana beseda, je postala človekova beseda. Je postala odmev in tvornost, je omrežila slovenskega človeka. Tudi v najusodnejših dneh.

Le katera umetnost se more obdržati, le katera umetnikova beseda bo ostala zgodovini v presojo in užitek, če je človek ne sprejme, če se jo moramo ubraniti, če ne seže v polje naših razmišljanj in čustvovanj.

Človekova umetnost, človekova kultura.

Ne umetnikova umetnost, ne umetnost umetnosti.

In če v teh dneh razčlenjujemo pota slovenske umetnosti, ki v naši družbi mora biti namenjena človeku, ki bi je za človeka, ki naj izižareva moč človeka, tedaj moramo videti naše grenko spoznanje.

Ne spoznanje nemoči. Pač pa spoznanje naše malodušnosti in lažnosti, ko govorimo o kulturi človeka, o umetnosti za človeka...

Govorimo, pa pri tem ne mislimo dovolj na delavca in kmeta, na kladivo in srp, na naše življenje.

Na vsakega človeka.

Delavcu je važna kurverta. Casopis ga ne zanima... Tako pravi direktor LIK Savinje. Tako morda mislimo.

In če je to res? Ce je res tako?

Ali naj ostane tako?

In res je tudi, da pravzaprav, ne bo nobeno naključje, če bo osrednja celjska proslava v počastitev slovenskega kulturnega praznika na voljo človeku... ki bo zmogel vstopnino.

Ne pišem o dveh različnih primerih. To je lice istega obraza. Istih ali podobnih razmišljanja.

In če res čutimo, da je naš družbeni sistem, sistem človekove najpristnejše pravice, da živi življenje vredno življenja, tedaj...

Tedaj je še toliko bolj res, da k osvoboditvi človeka vodi pot kulture, pot človekove kulture in umetnosti.

To moramo doumeti še siloviteje v času, ki v tržnih razmerah spodbuja materialno bohotenje, spodbuja višjo raven človekovega življenja...

Zahteva človekovo kulturo. J. VOLFAND

EVROPA: EMONA: CELJE

PRIPOJITEV HOTELA EVROPA HOTELOM EMONA, PONUDBO TP MERX CELJE SO ODKLONILI

Pretekli teden so predstavniki kolektiva hotela EVROPA CELJE priredili tiskovno konferenco, na kateri so novinarje seznanili z odločitvijo, da bodo 14. februarja organizirali referendum, na katerem se bo kolektiv Evrope odločil za ali proti pripojitvi EMONA HOTELOM.

Podali so popoln potek dogotrajnih priprav za ta korak z utemeljitvijo, da s pripojitvijo Emona hotelom za držijo samostojnost ob ugodnih možnostih nadaljnega strokovnega usposabljanja kadrov, razvoja hotela. In kar je najpomembnejše — v okviru tako velikega podjetja se želijo uveljaviti v slovenskem hotelirstvu. Istočasno so povedali, da so odklonili ponudbo oziroma pogoje podjetja MERX Celje.

In sicer deloma zato, ker ne ustrežajo načrtom kolektiva, in ker so jih prejeli pozno že med pripravami za pripojitev Emona hotelom. Menijo tudi, da je združevanje v gostinstvu bolj utemeljeno kot pa združevanje gostinske s trgovsko organizacijo. Njihova delegacija je z namenom pripojitvi seznanila tudi predsednika celjske občinske skupščine inž. Dušana Burnika, Zbor delovne skupnosti je odklonil predlog Merxa, člani delavskega sveta pa so se strinjali s pripojitvijo Emona hotelom.

Teško bi dejali, da je združevanje v gostinstvu nepričakovano, vendar v okviru celjskega gostinstva, saj razprave o tem potekajo že leta in leta. Razumljivo je, da bo imel zadnji in odločilno besedo kolektiv na referendumu. Upamo, da je kolektiv dovolj seznanjen in da ve, kaj pomeni integracija. Ne samo za njih, ampak tudi za Celje.

Za krajši izjavi o nameravani pripojitvi smo zaprosili analitika za terciarno gospodarstvo pri občini Celje, JOZETA PANGERSIČA, in v. d. generalnega direktorja

Merxa, FRANCA PETAUERJA.

Pangersič: »Način, kako se je to zgodilo, mi ni všeč. Če so že imeli namen, bi lahko naš oddelek za gospodarstvo vedel več o tem. Vedeli smo za ponudbo Merxa, za Emona hotele pa ne.«

Petauer: »Skupščina občine Celje, oddelek za gospodarstvo in ostale družbeno politične skupnosti si že dalj časa prizadevajo, da bi z združitvijo celjskega gostinstva omogočili načrtni razvoj gostinsko turistične dejavnosti na širšem celjskem območju. Izključitev Evrope iz tega programa pomeni rušenje koncepta gostinsko turistične dejavnosti občine Celje. Gostinsko podjetje Evropa ni dalo možnosti sočelovanja predstavnikom podjetja Merx, niti predstavnikom družbeno političnih organizacij, da obrazložijo svoj program razvoja gostinsko turistične dejavnosti v Celju, v katerega se lahko Evropa vključi z vsemi pravicami in dolžnostmi kot temeljna organizacija združenega dela.«

Franc Petauer je še povedal, da ne nasprotuje združevanju celjskih organizacij zunaj našega območja, vendar morajo organizacije, ki žele pripojiti celjsko podjetje, dokazati pripravljenost investicijske naložbe v celjsko gospodarstvo. In to ne samo z besedami. Zato obsoja akcijo hotela Evropa, ki se izloča iz prizadevanj za izboljšanje gostinsko turističnega gospodarstva v Celju.

Ob vsem tem, da ima podjetje Emona že precej investicijskih obveznosti, se nam postavlja vprašanje, ali v Celju res ni mogoče združevati trgovskih in gostinskih organizacij? Morda bi lahko več o tem povedal direktor Evrope, Miloš Planinšek, ki pa ga žal na uradni tiskovni konferenci ni bilo.

MILAN SENIČAR

OBRAT TOLO NA PLANINI

Včerajšnji dan je bil za Planino in njene prebivalce izredno pomemben, saj so dobili tisto, kar so želeli že dolga leta.

Ob udeležbi družbeno političnih delavcev Sentjurja so včeraj dopoldne svečano odprli obrat tovarne lahke obutve TOLO. Obrat so uredili v učilnici stare osnovne šole in bo v njem v dveh izmenah zaposlenih 30 žensk. Ze to leto bodo tako povečali proizvodnjo, da bo ob koncu leta zaposlenih 50 do 60 žensk. S tolikšno številko bo zadovoljeno vsem potrebam po zaposlitvi žensk s tega območja. Delavke so se pred tem priučevale v Sentjurju in bodo zasedaj delale predvsem šolske copate. Preuredili bodo še dve učilnici, eno za drug obrat in eno za skladišče.

Planinci, še bolj pa njihove žene, so s tem izredno zadovoljni. Z zaposlitvijo 60 žensk se bo občutno povečal dosegaj tako skromno odrezan kos kruha. Priznanje pa gre tudi tovarni TOLO, ki je kljub svoji majhnosti omogočila večji kos kruha tudi ljudem na Planini. M. S.

ZA HITER RAZVOJ DOLINE

Na prvi seji občinske konference Zveze komunistov v Mozirju so razpravljali o nekaterih problemih nadaljnega družbeno-ekonomskega razvoja Gornje Savinjske doline in o nalogah komunistov. Kritično so ocenili dosežanje delo organizacije ZK ter se zavzeli za to, da se komunisti tudi v bodoče bore za uresničenje postavljenih programov.

Izvolili so nov devetčlanski občinski komite ter ostale organe konference. Za novega političnega sekretarja komiteja občinske konference so izvolili MATEVZA POŽARNIKA iz Nove Stifte, ki je zaposlen pri GLIN Narzarije.

Navzočim je govoril tudi MILAN KUČAN, član CK ZKS, ki je zelo dobro ocenil delo konference. Posebej pa je še analiziral nekatere pojavnne oblike nacionalizma, govoril o vlogi organizacije ZK v današnjih razmerah ter ocenil družbeno ekonomske odnose v naši skupnosti.

Ni zgolj naključje, da so v moziški občini na prvo sejo novo izvoljene občinske konference ZKS postavili problematiko nadaljnega razvoja doline in naloge komunistov pri tem. To je nedvomno osrednji splet problemov, ki živo zadeva interese občanov, komunistov pa še posebej. Tačo v referatu, takor tudi kasneje v razpravi je bilo poudarjeno, da dolina ne more ostati nedotaknjen rezervat, temveč se mora razvijati skladno s svojimi možnostmi ob znatni

podpori celotne družbene skupnosti. Akumulativnost gospodarstva ni tolikšna, da bi bilo možno zgolj z lastnimi sredstvi v prihodnje opraviti vse potrebne investicije. V naslednjih petnajstih letih pa je na primer potrebno zagotoviti najmanj 850 novih delovnih mest, kar prav gotovo presega možnosti doline.

Povprečna rast narodnega dohodka je po republiškim povprečjem. Da bi občina dosegla leta 1986 povprečje Slovenije, morajo zagotoviti

PROGRAM PRIREDITEV ZA SLOVENSKI KULTURNI PRAZNIK

4. februar: ob 17. uri otvoritev razstave skupine krajinarjev celjskega Pododbora DSLU v Likovnem salonu Celje, s kratkim koncertom Moškega komornega zbora iz Celje. Izvajali bodo dve novo nastudirani pesmi.

7. februar, ob 20. uri: koncert Akademskega pevskega zbora »Tone Tomšič« iz Ljubljane v Narodnem domu v organizaciji celjske Koncertne postovalnice in celjske Kulturne skupnosti.

12. februar: V Slovenskem ljudskem gledališču bo slavoslovna predstava T. S. Elliot: Umor v katedrali.

V vsem tem času, to je od sredine januarja do sredine februarja, pa je v študijski nitnici razstava slovenskih reproducijskih ponatisov Vischerjeve topografije Stajenske.

hitrejši razvoj na podlagi konkretnih programov in učinkovitih vlaganj kapitala. Vso pozornost je potrebno posvetiti tudi kadrom, istočasno pa tudi politiki nagrajevanja, saj so osebni dohodki zaposlenih še vedno znatno pog republiškim povprečjem.

Konferenca je v celoti sprejela besedilo dokumenta o nadaljnjem razvoju ter sprejela niz sklepov, ki se nanašajo na uresničevanje tega programa. Konferenca je še posebej zavezala komuniste v skupščini, da nemudoma podvzamejo vse potrebno, da podrobno razčlenijo še vsa odprta vprašanja, in da pripravijo stališča, nakar bodo k programu dali pripombe tudi vsi ostali dejavniki v občini — od skupščine do delovnih organizacij.

Poudariti velja, da je bila konferenca ZK izredno kritična in kvalitetna. V razpravi je sodelovala ena tretjina delegatov, kar nedvomno kaže na velik interes v zvezi z obravnavano problematiko.

B. STRMONIK

Mladi govorijo

O SVOJEM DELU IN ČASU

Marjan Vidmar

Franc Laznik

Nevenka Lorber

Strojno industrijsko podjetje Šempeter v Savinjski dolini je zelo zanimiva delovna organizacija glede starosti zaposlenih, saj je poprečna starost 235-let, ki so v delovnem razmerju, izpod 27 let! Torej mlado podjetje! Od vseh zaposlenih jih je kar 163 članov mladinskega aktiva. S tremi izmed njih smo govorili o delu aktiva, možnostih mladih in problemih.

MARJAN VIDMAR, predsednik ZM v SIP: »Osnovno delo našega aktiva je bilo na športnem področju. Pripravili pa smo še nekaj predavanj in se udeležili seminarjev občinske konference ZM, kar pa je zajelo le manjši krog ljudi. Mlade imamo povsod, v vseh organih samoupravljanja, saj je v podjetju največ mladih in moram reči, da

dobro sodelujejo. Najteže nam je najti čas za organizacijo sestankov ali prireditev, saj še na izlet ne moremo zaradi stalnega popoldanskega dela in dela ob sobotah. Moram priznati, da prav zato letos še nismo veliko naredili, oziroma uresničili konkretnih nalog programa.«

NEVENKA LORBER, tajnica mladinskega aktiva: »V našem aktivu je največ fantov, saj nas deklet je samo šest. Dobro se razumemo. Zelo so pozorni do nas. Morda je prav zato, ker je toliko fantov, največja aktivnost prav na športnem področju. V sindikalnih igrah sodelujejo predvsem mladi. Drugod pravijo, da se mladinci poročijo in ne delajo več v mladinski organizaciji. Pri nas ni tako.«

FRANC LAZNIK, kontrolor: »Član Zveze mladine sem že čez deset let. Prej sem bil v terenskem aktivu Šempeter, sedaj pa sem v podjetju. Lahko povem, da je delo aktiva v delovni organizaciji uspešnejše, kot delo aktiva na terenu, ker smo tu močnejše povezani med seboj. Res pa je tudi, da nam zaradi obilice dela primanjkuje časa. Precej mladih je v samoupravnih organih. Sam sem bil član delavskega sveta. Menim, da je položaj mladega člana samoupravnega organa otežčen predvsem s tem, da ne pozna dovolj stanja v podjetju in nima tolikšnega besednega zaklada, da bi točno in konkretno izrazil svoje želje in zahteve.«

M. S. — B. S.

Žalec

PRIZNANJE GASILCEM

Četudi so bila v središču pozornosti zadnje skupne seje članov obeh zborov skupščine občine Žalec, v četrtek, 27. januarja, vprašanja narodne obrambe, so enako pozornost obravnavali tudi druga poročila in v tem izrekli javno priznanje gasilski organizaciji v občini.

Gre namreč za aktivno in uspešno delo 35. prostovoljnih gasilskih društev in občinske gasilske zveze, za delo, ki v mnogih primerih združuje poneg gasilstva še kulturno in družabno življenje.

zberejo pretežni del sredstev za nabavo novih strojev sami.

Ne glede na to priznanje so opozorili tudi na nekatere probleme in slabosti, ki se kažejo zlasti v preventivni dejavnosti, v urejevanju in vzdrževanju hidrantov ipd. Vrh tega si v občini veliko obetajo od novega načrta za varstvo pred požarom. Komisija za sestavo takšnega načrta je že imenovana.

Na seji so še potrdili statut skupnosti slovenskih občin, sprejel poročilo o delu komisije za vlogo in pritožbe ter se odločili za pristop občinskega skrbstvenega organa k skupnosti občinskih služb socialnega varstva Slovenije. Odborniki so sprejeli še načrt dela občinske skupščine v tem letu.

M. B.

CELJE 6.11.72 ZA SAMOPRISPEVEK

NE PONOVI MO NAPAKE

Na izkušnjah se najbolje učimo; nedvoumno je to res, vendar je cena takega učenja lahko včasih tudi previsoka, zato se je kaže izogniti. Kako je bilo lani v celjski občini na področju izvoza, se verjetno še dobro spominjamo, zato bi se iz teh izkušenj prav gotovo kazalo nekaj naučiti.

Ob pregledu izvoznih rezultatov v lanskem prvem polletju smo ugotovili, da je bil letni program v tem obdobju uresničen le v višini ene tretjine, kar je seveda povzročalo mnogo skrbi in veliko naporov v drugem polletju, da nismo na tem izredno pomembnem gospodarskem področju doživeli hude polomije. No, konec dober, vse dobro!

Postavlja pa se vprašanje, kako se bodo izvoznih nalog v celjskih delovnih organizacijah lotili v tem letu. Bodo v prvem polletju zopet popustili in bo kasneje potrebno z dodatnimi naporimi nadomeščati zamujeno? Ne delamo si utvar, da je izvozne naloge moč realizirati hitro in na lahek način. Nasprotno! Zavedamo se vseh težav in odgovornosti, ki nastajajo pri tem, zato je tembolj

pričakovati, da bodo v vseh delovnih organizacijah takoj in brez odlašanja pristopili k uresničevanju izvoznih nalog. Nekaterim podjetjem verjetno ne bo preveč hudo štartati, saj imajo že stare aranžmaje ter uočene odnose z zunanji odjemalci njihovih izdelkov. Lani se je ponekod zataknilo pri izvozu na vzhod, ker je prišlo sorazmerno kasno do izpeljave aranžmajev, zato velja v tem letu napeti vse sile, da ne bi ponovno prišlo do nepotrebnega odlašanja.

Nedavna devalvacija dinarja in pomen povečevanja izvoza kot bistvenega dejavnika v stabilizacijskem procesu našega gospodarstva, bosta prav gotovo imela odločujoč vpliv na odgovorne v delovnih organizacijah, da bodo na področju izvoza vložili vse napore. S tem bi dosegli v tem letu kar najboljše rezultate. Lanska napaka, ko smo bili v prvem polletju v precejšnjem zastanku (razlogi so znani), naj se nikakor ne ponovi tudi letos, ko nas ravno na tem področju čakajo največje naloge.

Berni Strmčnik

Komentar

NE GRE BREZ MARKSIZMA

Enaindvajseta seja predsedstva ZKJ je s svojimi prispevki in odmevi tudi na seji centralnega komiteja ZKS ter vsej razgibani politični dejavnosti v Hrvaški potisnila v ospredje tudi idejnost v Zvezi komunistov. Še večjo prizadetost v tej smeri je izrazila druga konferenca ZKJ.

Med vrsto negativnih pojavov, ki jih moremo uvrščati med povzročitelje določene krize v Zvezi komunistov in ki jih tako živo čutimo vsak dan, smo izbrali enega: pomanjkanje marksistične idejne zavesti pri delu članstva ZK, pomanjkanje idejnega dela v večini osnovnih organizacij ZK.

Vzemimo primere izstopov iz organizacije. Res je nekaj bivših članov ZK, ki so izstopili zaradi tega, ker so spoznali, da so v organizacijo vstopili pomotoma, računajoč predvsem na koristi, ki jim jo članstvo naj prinese. Za temni nikomur ni treba biti žal. Izstopali pa so tudi tovariši, za katere partiji ne more biti vseeno, saj so med njimi tudi borec NOV, neposredni proizvajalci, socialisti in samoupravni družbi zares predani ljudje vseh starostnih in socialnih skupin delavskega razreda.

Katere vzroke le-ti navajajo, kadar jih sploh navedejo? Da se ne strinjajo s postopki enega in drugega vodilnega komuniste in da jim je dovolj neučinkovitosti organizacije ob reševanju vsakodnevni problemov. A so tudi takšni, ki jim je bila ob bledikavosti organizacije članarina edini partijski napor, pa se jim tudi ta zdi odveč. Kopja se križajo na polju trenutne konkretne prakse in le redkokdaj na široki fronti strategije Zveze komunistov kot marksistične idejne sile delavskega razreda. Kako naj razumemo takšna nesoglasja kot pomanjkanje globlje marksistične zavesti, če posamezniki Zvezo komunistov identificirajo z drugimi posamezniki v tej organizaciji. Taki ljudje kot člani ZK omagajo zato, ker jim manjka čvrste idejne osnove globlje marksistične zavesti, ki bi jih krepila v idejnem boju znotraj organizacije same, v boju z negativnimi pojavi posameznikov v nji. Jemlje pa jim tudi moč razsodnosti, da bi svoja lastna stališča soočili z idejno platformo ZK in ločili kratkoročne od dogoročnih interesov delavskega razreda.

Mnogim komunistom je

spričo šibke idejne osnove težko razločevati idejne tokove v naši odprti družbi, razločevati v vsej pestrosti idej in stališč socializmu tuje vplive. Mnogim je praksa v konkretnem okolju omajala vero v samoupravljanje. Hitro podležejo tezi nasprotnikov o nekakšnem jugoslovanskem eksperimentu. Podležejo pa zato, ker premalo poznajo marksistično tezo o edino možni obliki odmiranja razrednih odnosov ter s tem vseh razredov, tudi delavskega — to pa je samoupravljanje. Na tekni idejni osnovi bi komunisti ne mogli dyomiti o pravilnosti naše samoupravne poti. Svojo dejavnost bi usmerili zoper deformacije, ki takšno samoupravno pot otežujejo in kazijo.

V zadnjih letih je Zveza komunistov sprejela v svoje vrste veliko novih, predvsem mladih članov. Le-tim je politična šola konkretno delo in praksa. Res je, da ta veliko pomeni, je pa vendale prešibka, zlasti ker je ta praksa polna ekscesov in protislovij. Če bi torej bolje poznali dialektiko razvoja družbene zavesti, bi bili pripravljene za spopad z odkloni in stranpoti, hkrati pa bi razumeli, da zavest ni nekaj danega, da je v nastajanju, prečiščevanju, da je rezultat boja mnenj. Pogosto slišimo tožbe, kako nemočni so komunisti kot posamezniki v soočenju z drugimi, običajno hierarhično nadrejenimi posamezniki. Kako nimajo nečesa, na kar bi se naslonili. Takšna čvrsta hrbtnica pa je nedvomno le idejna čvrstost. To sta poglobljena marksistična zavest in znanje.

Prav slednje pa smo v dosedanem delu ZK premalo upoštevali.

JURE KRASOVEC

MANDAT TUDI V CELJU

Pri republiški konferenci SZDL je bila ustanovljena posebna komisija, ki ima nalogo pripraviti predlog novega kandidacijskega in volilnega postopka, ter pripraviti ustrezne spremembe dokumenta »SZDL DANES«. Mesto enega člana te komisije je bilo ponujeno tudi Občinski konferenci SZDL Celje, zasedel pa ga je Bojan Volk. Kot smo izvedeli, bo komisija pričela z deloma takoj, ker želijo, da bi bili ustrezni dokumenti pripravljene pravočasno, saj je znano, da bodo volitve že prihodnje leto. Pri spremembi obeh postopkov gre predvsem za to, da se vnese več racionalnosti. Sedanji potek kandidacijskega in volilnega postopka je preveč organizacijska, premalo pa vsebinska oblika volilnega instituta naše demokracije.

Naši znanci

Najbrž ni Radečana, ne otročaja, niti starca, ki bi Ferčija ne poznal, ki bi ne vedel vsaj nekaj podrobnosti iz njegovega življenja, ki bi ga prijateljsko, tovariško in spoštljivo ne pozdravil, odvisno pač, v kakšnem odnosu je z njim. Ferči je pravzaprav Ferdinand. Da ga še danes po 52 letih vedno kličejo s pomanjševalnico, je samo en vzrok. Ferči je bil, ko še ni bil čas, da bi bil Ferdinand ali Nande, tolikanj znan med svojimi vrstniki, da je Ferči tudi ostal.

Prvo popularnost si je ustvaril med kratkohladi mladi vrstniki, s katerimi je plezal po zidovju starega gradu, v eni sapi dirjal na Brunk in v strmine Jalovega, zlasti pa takrat, ko je pokavec, preden je hodil v šolo, preplaval Savo in je bil potlej od očeta odlikovan z leskovko, da je pomnil. Čeprav je Savo še nešteto krat preplaval.

Ferči Miler je Radečan od svoje prve sape, ki jo je zajel, ko je za dvema

DOBRI OBETI RUDARJEV

Izhajajoč iz dosežkov lanskega leta, potreb tržišča in objektivnih pogojev, v katerih delajo velenjski rudarji, so si le-ti tudi za to leto postavili nekatere naloge, ki bodo terjale velikih naporov posameznikov in celotnega kolektiva.

Iz načrta letošnje proizvodnje je razvidno, da nameravajo v 297 delovnih dneh nakopati 3.700.000 ton premoga ali 12.458 ton na dan. Ni malo, kaj? Povečanje proizvodnje v tem letu izhaja med drugim tudi iz dejstva, da bo pričela obratovati nova TE Soštanj, porastle pa so tudi potrebe na ostalem tržišču. Za realizacije tako zahtevne naloge pa bo nujno doseči tudi to, da bi se kolektiv otresel nekaterih problemov, ki so ga precej pestili v minulem letu. Na prvem mestu je pomanjkanje obratnih sredstev in sredstev za investicije. Posebno v tiste najne naprave, ki bi lahko bistveno vplivale na povečanje produktivnosti dela. Ozko grlo je še vedno izvoz premoga. Letos naj bi aktivirali nov vpadnik, ki bo v veliki meri omilil sicer enega največjih problemov v sami proizvodnji.

Povečanje fizičnega obsega proizvodnje pa bo vplivalo tudi na večjo finančno realizacijo. Podrobnejši izračuni so pokazali, da se bodo v tem letu stroški proizvodnje pri eni toni premoga povečali za cca 19,3 odstotkov. Spričo delne korekture cen pa se bo povečal tudi iztržek in seveda tudi dobiček, ki naj bi pri toni izkopenega premoga v tem letu porasel za 37 odstotkov.

Ko pa že pregledujemo načrte in obete velenjskih rudarjev, potem ne moremo mimo nekaterih ugotovitev. Najprej je potrebno povedati to, da bodo v tem letu zunanji obrati (EFE — proizvodnja opeke, plastike, elektrostrojni in drugi obrati) dosegli že skoraj eno tretjino celotne finančne realizacije RLV, ki bo v tem letu presegla 45 milijard starih dinarjev, kar predstavlja oca 34 odstotkov več kot v lanskem letu.

Drugo pomembno dejstvo je v tem, da bodo tudi letos v RLV posvečali največ pozornosti nadaljnji modernizaciji proizvodnje, ki predstavlja osnovno skrb tega nekajisočlanskega kolektiva.

Samo po sebi je umevno, da bodo popravili tudi osebne dohodke zaposlenih delavcev. Možnosti za to jim daje tudi nedavno sprejeti družbeni dogovor, sicer pa bo povečanje OD temeljilo na povečani produktivnosti dela. Predvideno povečanje naj bi znašalo okoli 15 odstotkov, v kar pa so vključene vse pridobitve, ki jih je prinesel družbeni dogovor. Za okoli 100 delavcev naj bi se predvidoma povečal tudi kolektiv, ki se bo tako že močno približal 4.000 zaposlenim.

Kot v minulih letih bodo tudi letos posvečali veliko pozornost sprotne reševanju stanovanjskih problemov, pri čemer bodo nudili precej pomoči tudi individualnim graditeljem.

Da bodo rudarji uresničili svoje načrte, o tem niti ne dvomimo. Nismo pa čisto prepričani o tem, da bo tudi družbena skupnost imela več posluha za reševanje problemov, ki so življenjskega pomena za kolektiv, vendar zunaj domene njegovega odločujočega vpliva. Upajmo, da bo glede tega to leto uspešnejše od lanskega!

Berni Strmčnik

Svetla in prostorna hala ter nove delovne naprave, takšen je rezultat naporov zreškega kolektiva. Na sliki so delavke pri proizvodnji orodja »unior extra«. — Foto: Berni Strmčnik.

FERČI MILER

za Ferdinanda Milerja, kar se mu je zdelo tuje. V celjsko gimnazijo je začel hoditi leta 1932. Stvari so se hudo zresnile. Bil je vozač, ki je moral na pot sredi noči in je pozimi z nočjo tudi prihajal domov.

Navadno je bil ob kosu kruha in jabolku ves dan zdoma. Pa tudi v tistem času ni nehal nabijati žoge in igrati v dramatskem odseku, med naprednjaki seveda. Ferči je bil sošolec Karla Destovnika-Ka-

juha in menda v istem času, ko so pesnika vrgli iz gimnazije, si je tudi Ferči prislužil ukor. Prišepili so mu ga zaradi šolske naloge. Kakšna ironija, ko pa so njegove naloge prebrali zaradi živahnosti sloga in bogatega izražanja v višjih razredih za vzgled. Hudo se je zameril zato, ker je pod naslovom »Celje belo in veselo« opisal kaj klavirno podobo Celja, delavske barake, lačne otroke okoli njih, pijane delavce, obupane nad življenjem, v katerega jih je usoda potisnila. Dobil je pečat puntarja. Čeprav njegovi nalogi ni manjkala nobena vejica, so mu pritisnili ukor.

Toda pozno je bilo, da bi ga spremenili. Takrat je že bil onstran pobalinstev. Vse pogosteje se je zapletal v debate, ki jih je v gimnaziji vodil Kajuh, v Radečah pa Marjan Nemec, ki je pred začetkom vojne že študiral gozdarstvo v Zagrebu.

Bližala se je čas mature. Bližala se je tudi vojna. Prihajal je čas igranja drugačne vloge, čas tekme na življenje in smrt.

(Nadaljevanje sledi)

pisma bralcev

NISO VSE MATERE ENAKOPRAVNE

Sem stalna bralka vašega časopisa, ker mi je zelo všeč.

Samo čudno se mi zdi, da v rubriki Njihovo življenje je materinstvo delate izjeme. Ali morda niso vse matere enakovredne. Ali morda niso vse matere vsaj približno enako trpele s svojimi otroki?

Jaz imam vsaj upanje, da so tiste matere, ki so rodile nad deset otrok, vsaj približno vredne enake časti.

Tudi jaz sem namreč poslala naslov matere trinajstih otrok, a do danes še nisem zasledila v vašem časopisu pisanja in slike o njej. BRALKA

ODGOVOR: Joj, kako ste hudi in nečakani. Verjemite, da imamo na seznamu še petdeset naslovov mater z velikim številom otrok in med njimi tudi tistega, ki ste ga poslali. Ali mislite, da zmorejo trije, štirje novinarji, ki delajo za to rubriko, tako hitro obiskati vse. In če bi jih tudi, ali bi jih mogli tako hitro uvrstiti v naš časnik? In te matere so razkropljene od Solčave pod Savinjskimi Alpami do Sotle, od Pohorja do Save. Naši novinarji jih obiskujejo. Razumite, da nas je malo in prosimo za malo čeno potrpljenja.

MALO O SEŠČAH

Pohvaliti moram vaš časopis, še posebej pa roman Trojno gorje. Zdi se mi pa, da premalo pišete o Seščah. In še nekaj — v letošnji številki nismo dobili koledarja. Pismonoša pa je rekel, da ga še v mnogih ni bilo. Dobro delajte tudi to leto.

ZERTEK ENGELBERT
Sešče 26. Griže

ODGOVOR: Pa o Seščah vi kaj pišete! Bomo radi objavili. O žalski občini pa v našem tedniku mnogo pišemo. To ste najbrž sami opazili. Glede koledarja pa nam je žal — prvi ste, ki nam je sporočil, da je ostal brez koledarja. Če ga bomo kje lahko dobili, vam ga pošljemo.

O HITRI CESTI

Tudi meni je tednik všeč. Zadnje čase ga pa menda kar vsi hvalijo. Prav je, da ste dali pismom bralcev celo stran. Prej ste imeli za pisma premalo prostora. To pa veste, da rubriko zelo radi beremo. Pošiljam vam tudi kratko pesmico o hitri cesti, pa prosim, da jo objavite. Pridi, pridi, hitra cesta, že komaj čakata ženin in nevesta, v maju bo v Ljubljani poroka, ljubezen med njima je globoka.

FRANC CEPIN
Zalec, Savinjska 63

ODGOVOR: Rubriko Pisma bralcev razširjamo. Zelimo, da bi kar največ občanov in naših bralcev pisalo v tednik. Da bo časnik vaš glas. Torej se ni treba bati — kadarkoli se bo nabralo mnogo pisem, tedaj bo kar cela stran namenjena vašim besedam.

MALOMARNOST

Presenečeni in žalostni smo bili, ko nam je umrla naša mama. Še oolj pa nam je bilo hudo, ker nismo vedeli, kdaj se je to zgodilo. Zato želimo povedati, kako čudno in neodgovorno je ravnala vojniška bolnišnica. Naša mati je umrla 15. 1. 1972 ob 16.20, telegram o njeni smrti pa smo prejeli šele 17. 1. ob 10. uri. Še posebej hudo pa je bilo, ker je sin Viktor 16. januarja obiskal mater v vojniški bolnišnici, a mu je uslužbenka prepovedala obisk, češ da zaradi gripe obiski niso dovoljeni. Ni pa bila toliko vpljudna, da bi zavrtela telefon in vprašala, kako je z mamo. Tako se je sin vrnil domov, prepričan, da mati živi, čeprav je umrla že dan prej.

Vprašujem se, kako se je moglo to zgoditi. Kako imajo lahko nekateri tak odnos do preprostih ljudi?

MILAN PAVSNER, VIKI PAVSNER
Sentjur pri Celju 172

TEŽAVE Z MLEKOM

Stanujemo v hribovitem kraju in nosim mleko v zbiralnico, ki je od nas precej oddaljena. Omeniti tudi moram, da nosim v zbiralnico še mamino mleko. Zato da laže nosim, njeno in moje mleko zlijemo v skupno posodo. Zatakne pa se pri plačevanju — moje mleko je veliko slabše ocenjeno. Kako lahko pride do tega, če pa dobijo v zbiralnico skupno mleko? Tudi s plačevanjem ni vse v redu — denar za mleko bi morali dobiti do 15. v mesecu, pa ga vedno prejmemo dva ali tri dni kasneje. Vprašujem se tudi, zakaj je mleko tako poceni. Saj moramo v trgovini vse drago plačati. Pa še to me zanima, kdo dobi premijo za mleko. Premija je bila namenjena nam, proizvajalcem mleka, ali ne?

NEŽIKA MERNIK
Strmec

ODGOVOR: Nekoliko nejasni ste v pismu. V katero zbiralnico nosite mleko? Kdo vam plačuje? No, pa ne gledate na to; verjetno se bo kdo od kmetičev oglašil, pa vam bo odgovoril na vprašanja. S ceno mleka pa je tako le — vam je pre poceni, nam, potrošnikom, pa je predrago. Zato, da mleka ne zmanjka, pa da ta del kmetijske proizvodnje spodbudimo, dobijo proizvajalci mleka premijo. Tako naj bi bilo. Sedaj pa skupno pričakujemo odgovor, pa homo videli, kako je s premijami v resnici.

ČESTITKE ZA ORGANIZACIJO

V nedeljo, 23. januarja, je pripravila mladina v Podgori (Smartno ob Paki) tekmovanje v smučarskih skokih — na 20-metrski skakalnici, ki jo je mladina sama zgradila. Rezultati: pri mladincih je bil prvi Marjan Kolenc, drugi Branko Tanjšek in tretji Branko Emeršič. Pri pionirjih je bil prvi Timi Kolenc, drugi Franc Šmerc in tretji Janko Meh. Mladini iz Podgore vse priznanje za dobro organizacijo.

TINE STEBLOVNIK
Smartno ob Paki

ODGOVOR: Prispevek smo dobili prepozno, sicer bi ga že objavili. Vse športne dopisnike iz krajev na celjskem območju vabimo k sodelovanju. Toda — prispevki morajo biti v uredništvu do ponedeljka zvečer.

ZA RUBRIKO MED ŠTIRIMI OČMI

Doslej je še vsak slovenski časnik trčil ob omejenost ali negotovanje bralcev. Tudi Novega tednika so se nekateri lotili zaradi rubrike Med štirimi očmi. Čudim se, da imajo nekateri ljudje o pomembnih vprašanih našega življenja tako čudno mnenje. Vsako pojasnilo s področja spolnosti in zakonskega življenja je dragoceno. Nobenega dvoma ni, da je ta rubrika koristna in potrebna. Če bi odgovarjali v pismih, bi morali mnogokrat enako odgovoriti vsakemu bralcu. Če pa so vprašanja z odgovori objavljena v časniku, potem to rado prebere več bralcev. Blagor seveda tistim, ki jim ni treba ničesar spraševati. Tem pa rubrika itak ni namenjena. Upam, da rubrike Med štirimi očmi niste ukinili. Menim, da je precej bralcev, ki o vprašanih spolnosti in zakonskega življenja ne ve dovolj. Piscem, bralcem, ki so do rubrike tako kritični, pa svetujem, naj rubriki ne podkajajo grdih namerov. Neka bralka je celo zagrozila z odpovedjo. Manjša škoda je, če Novi tednik izgubi enega naročnika, kot pa da mi, ostali bralci, ostanemo brez te koristne rubrike. In še nekaj — v začetku januarja je bilo napovedano, da bodo v Metropoli predvajali film Jaz, ženska (III. del). Več nas je bilo, ki smo nameravali na ogled filma. Potem pa filma niso predvajali. Ali so nanj položili roko čuvarji javne morale?

FRANCI MOHORČIČ
Vitanje

ODGOVOR: Rubrike Med štirimi očmi ne bomo ukinili, pač pa jo bomo poskusili obogatiti. K sodelovanju bomo povabili več psihologov in pedagogov, tako da bo rubrika še boljša in privlačnejša. Glede filma smo povprašali v celjsko kinopodjetje. Povedali so nam, da naj vas cenzura zaenkrat še ne skrbi. Nekaterih napovedanih filmov ne vrtiljo, ker jih pač ne dobijo. Distributerji radi odpovedujejo ali spreminjajo dogovore. Zato nastajajo programske težave.

TUDI ZA NOVI TEDNIK ŠALEŠKI RUDAR

Zahvaljujem se vam za pozornost, ko ste mi začeli pošiljati vaš časnik. Naročnino pa naj plača tisti, ki je časnik naročil. Zanima me tudi, kaj je s križankami. Zakaj ne bi imeli rednih križank, kot jih ima Nedeljski? Zelo pa cenim vaše napore, kar se kaže tudi v kakovosti časnika. Pridružujem se tudi mnenju, da naj se Novi tednik in šaleški rudar združita. Mislim, da bi lahko imele območje en časopis in ni nujno, da ima Velenje svojega.

VINKO MRAZ
Tomšičeva 27, Velenje

ODGOVOR: Glede križank poskušamo ustreči bralcem, kolikor se da. Verjetno pa ste prebrali, da bomo začeli objavljati še posebno nagradno križanko. Tako da nekaj le bo. Več kot doslej. Kar zadeva naročnino, pa že veste — najbrž. Če delate v Vegradu, vam jo bo poravnalo podjetje.

POZDRAV IZ ŠVICE

Sem redna naročnica NT, čeprav živim v tujini že dve leti. Zaposlena sem kot natakarica in ker sem postala švicarska državljanica, me še bolj zanima, kaj je novega v domovini. NT mi je edini prijatelj iz domovine. Zvesto ga berem. Rada imam kratke novice.

MARTA GABER-SLANNI
Biel, Švica

ODGOVOR: Draga Marta, pišite nam še o tem, kako živite, od kod ste doma, ali vam je NT všeč. Da bomo še prijetneje pokramljali.

O UČITELJICI

Vidim, da v Pismih bralcev objavljate marsikaj, kar vam pišejo vaši bralci. Tudi sam želim, da objavite moje pisanje ali pa da problem sprožite drugje. Mislim namreč na razmere v osnovni šoli Radmirje in na učiteljico, ki do učencev prvega in drugega razreda nima najboljšega odnosa.

TONE IZ RADMIRJA

ODGOVOR: Dragi Tone, podpisati bi se morali, pa bi pismo v celoti prav radi objavili. Vabimo vas in druge Radmirčane, da kar pogumno opišete celotno zadevo. Če je tako, ket pravite.

ALI LAHKO ZAHTEVAM PREŽIVNINO

Ze dolgo sem naročnica Novega tednika in lepo prosim, da mi nekaj pojasnite. Ze pet let je, kar sva se z možem ločila. Imam samo 150 dinarjev preživnine. Mož mi je zagrozil, da me bo ubil, če bom zahtevala več. Saj tudi jaz dobim pokojnino, a je premajhna in mislim, da bi mi bivši mož moral pomagati. Prosim, da mi odgovorite.

IVANA ŠTICL
Maribor

ODGOVOR: Če bi bili vaši otroci še majhni, tedaj bi od vašega bivšega moža lahko zahtevali preživnino za otroke. Kakor pa sem razbral, so otroci že pri kruhu. Glede vajnega odnosa pa bi se morala najprej pomeniti med seboj — če mislite, da bi vam mož moral kaj vrniti ali pomagati. V pismu ste vaš primer premalo opisali, da bi vam lahko kaj več svetoval.

O ATLETIKI

Zanima me, če ste pripravljeni objaviti novice s področja atletike, in sicer iz velenjske občine.

LOJZE OJSTERSEK
Velenje, Šaleška 28-a

ODGOVOR: Za športno in kulturno stran Novega tednika velja, da nam manjka novice iz vseh občin celjskega območja. Torej — vabimo vse, ki bi radi sodelovali z nami.

SPET HITRA CESTA

Vidim, da zelo pridno odgovarjate na pisma bralcev, pa vas tudi jaz želim nekaj vprašati. Zadnje čase v časopisih mnogo pišete o hitri cesti. Baje so se Zalčani in Celjani dogovorili za skrajno severno varianto hitre ceste. Vendar skoraj nihče ne ve, kje je to. Ljudje različno ugibajo, pravega pojasnila pa ne dobijo. Ali mi lahko poveste, kje bo tekla hitra cesta? Morda čez Lopato? Tam imam namreč gradbeno parcelo, pa me to vprašanje še posebej zanima.

TOMAZ HEDVIKA
Celje

ODGOVOR: Načrtov ali dokumentacije za skrajno severno varianto hitre ceste ni. Tako je povedal Alojz Pavlič, načelnik oddelka za komunalne in gradbene zadeve pri skupščini občine Celje. Odločitev o tej varianti ni v rokah Celja ali Zalca. Na oddelku pa so nam obljubili, da nam bodo poslali točne podatke o tem, kod bi naj tekla južna ali severna varianta hitre ceste.

NETOČNOST

Sem vaš dolgoletni naročnik in tednik rad berem. Mislim pa, da ste v letošnji 2. številki napravili majhno napako. Tone Gabrič je bil ravnatelj Mesnin do leta 1958, ne pa do 1968, kakor ste zapisali.

ANTON DROFENIK
Sempeter 157

PROTI RAZPISU

Vaš nagradni razpis Clovek in kultura je samo sredstvo, da bi pozornost občanov odvrnili od zares aktualnih vprašanj, ki nas težijo. Kultura nekega naroda, rase, države in občanov se vrednoti po številu čevka, muzejev, gledališč, javnih kopališč, knjižnic, urejenosti okolja...? Pravite, da je samoprispevek akt solidarnosti vseh občanov. Morda je res, če pozabljate na neenakost in socialne razlike.

FRANC OMERZA
Kersnikova 32

ODGOVOR: Iz obeh dolgih pisem sem izbral dvoje odlomkov. Ali veste zakaj smo razpisali natečaj Clovek in kultura? Zato, ker 8. februarja praznujemo slovenski kulturni praznik. Torej vidite, da drugih grdih namenov nismo imeli.

Glede samoprispevka pa tole — referendum je res preizkus solidarnosti, povezanosti in združenosti občanov v Celju. Pri plačevanju bodo določene razlike, kar kaže na to, da se je pri razpisu mislilo na tiste, ki imajo manjše osebne dohodke. Zbori občanov pa so med drugim dokazali, da bi bili tudi mnogi med tistimi, ki so oproščeni, pripravljeni nekaj prispevati za hitrejšo reševanje problemov na področju varstva in vzgoje ter izobraževanja.

PISANO SPOMINSKO POLJE

Kar po pošti vam pošiljam oglas za knjigo Pisano spominsko polje, ki sem jo izdal v samozaložbi. Upam, da bo vse v redu.

JOŽE MARINKO
Loče pri Poljčanah

ODGOVOR: Bo. Zelimo, da knjigo Pisano spominsko polje res dobro prodajate.

Vse naročnike prosimo, da naročilnice, spremembe in vsa druga vprašanja pošljete na naslov ČGP DELO, naročnine za Novi tednik, Ljubljana, Tomšičeva 1. Prosimo, da na ta naslov tudi pišete, če tednika ne boste redno prejeli.

Uredništvo NOVEGA TEDNIKA

SPOŠTOVANI BRALCI

v prejšnji številki našega tednika nam je tiskarski škrat spet poštno zagodel. S svojo malopridnostjo je pričel že na 6. strani, kjer je podpisal sliko povsem napačno. Cveto Knez je pravilen podpis. Prav tako samovoljno se je potiral pri Mali anketi, kjer je zamenjal slike: slika Rudija Zagerja bi morala biti spodaj, Hinka Čopa pa zgoraj, le Mirka Završnika se škrat ni dotaknila. Dragi bralci, opravičujemo se vam, z obljubo, da bomo ne pridržavo tudi mi zagodili!

Pred časom smo dobili pismo Daniela Brgleza s Pristave pri Laškem, kjer nam piše, da je prebral v tedniku vest za likovno razstavo Ravne 72. Te pa v Merxovem hotelu v Celju ni našel. Tudi mi smo jo iskali tu, pa nam niso vedeli ničesar povedati. Šele dan po otvoritvi smo zvedeli, da je bila ta razstava pravzaprav na Ravnah v Domu železarjev, ki je sedaj pod Merxovo upravo. Mi pa smo informacijo napisali na osnovi vabila, ki je bilo napisano zelo dvoumno. Torej, opravičujemo se Danielu Brglezu in vsem bralcem tednika, pa tudi vsa štirim slikarjem, ki so razstavljali na Ravnah.

Volišča bodo odprta od 6. do 20. ure. Celjani, bodite že zgodaj na voliščih in glasujte za samoprispevek

Reportažni zapis

ZAMUJENE
MINUTE

Od kdaj velja pregovor, da je čas zlato in z njim cela vrsta pregovorov in izrekov na to isto vižo? Ze dolgo. V nekaterih razvitih državah so na univerze vpeljali tudi poseben predmet — ekonomija časa. Torej je izkoriščanje delovnega časa postalo predmet znanstvenega proučevanja. Pametno in smotno izkoriščanje časa je eden najbolj bistvenih dejavnikov skrajševanja delovnega časa, ki omogoča vedno večji obseg prostih ur na dan, prostih dni v tednu in daljše dopuste.

Kako je pri nas čas v čisljih? Kako pri nas obogatimo minute, ure, dneve? Ne najbolje. Problem zamujanja je razpet med dve skrajnosti, med brezdušno pikolovstvo in širokogrudno spregledavanje krepkim akademskim četrtin-kam ali celim uram.

Za ogrevanje nekaj računskih prisposob.

Ce od 365 dni v letu odštejemo nedelje, proste sobote, praznike in dopust, potem ostane precej manj kot 200 delovnih dni. Kdor vsak dan zamudi na delo pet minut, tistih piškavih pet minut, v enem letu zamudi tri do štiri delovne dni, vso delovno dobo pa skoraj toliko delovnih dni, kolikor jih je v enem letu. Toda pet minut bojda ni tolikšen prekršek, ponekod niti omebbe vreden.

No, večina ne zamuja na delo. Najmanj industrijski delavci, ki jim je proces dela pri strojih vcepil v kri delovne navade in disciplino. V večjih delovnih organizacijah imajo vratarje, mnogokje tudi ure, ki na kartončke vtisnejo natančen čas prihoda na delo. Toda kaj se dogaja potem? Kako je z odmori, polurnimi za malico? Kako z odhodi z dela?

Koliko v resnici delamo ...

se je na volivni konferenci ZK v Laškem vprašal TONE ZUPANČIČ in razvijal svoje misli o tem, da imamo pri nas krajši delovni čas kot sosednje razvitejšje dežele, kjer pa gotovo vprašanje zamud in nezakoriščene delovnega časa drugače rešujejo kot pri nas. Zatrjeval je, da se med 42 urami na teden izgubi v zamudah, zaradi prekoračenih odmorov in klepetov pri kavi pet ali šest ur.

Njegove misli je dopolnil predsednik sindikata RUDI GROSAR, ki sicer ni zanikal takih izgub časa, poudaril pa je, da gre še veliko več časa v zgubo zaradi slabe organizacije dela, slabe priprave dela, koordinacije proizvodnih faz itd.

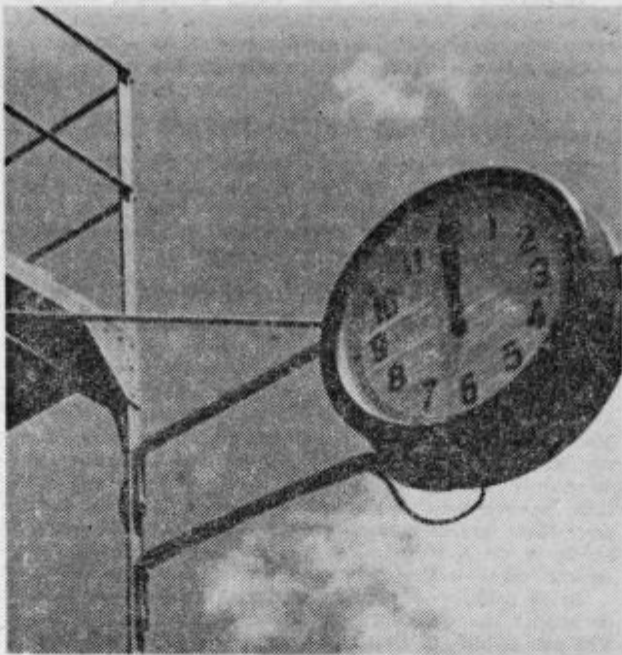
Zamujena minuta požre »šiht«

Rudar T. V. mora biti točen, da mu rudniški avtobus ne odpelje pred nosom:

»Ko je smena enkrat v oblačilnici in odide v jamo, ni več kaj storiti. Preostane samo še, da si izgovoriš dan dopusta, če ima delovodja toliko razumevanja, sicer usekaš »plavega«, ki se ti otepa pri plači, delitvi dobička. Z odkopne številke tudi ne moreš prej, dokler ne pride izmena, saj ji je treba povedati vse tisto, kar je važno za varnost dela v jami. Tudi z malico ni tako kot drugje — natanko ob uri. Če pokajo oporniki in pritiska voda, potem ni niti toliko časa, da bi si obrisal znoj ...«

Zamude gredo v »Kovinotehni« v personalne mape

V celjski »Kovinotehni« je v novi stavbi pri vnosu vratar, ki beleži tudi zamude. Zamude romajo od tu v kadrovski sektor in od tam v personalne mape. Točno prihajanje na delo je element nagrajevanja oziroma — z

zamudami se znižujejo točke. Opravičila so pod kontrolo in preverjanjem, zlasti pa tista o zamudah v javnem prometu, o vremenskih težavah in podobnem.

Brezdušni avtomatizem je škodljiv

Kmalu po novem letu je bila huda poredica. Prometnih nesreč je bilo dvakrat toliko kot v povprečju. Na nekaterih progah avtobusi sploh niso šli na pot alj pa so prihajali z večurnimi zamudami. V nekaterih delovnih organizacijah takega razloga niso opravičevali, kajti pri njih velja načelo, pojdi na pot pravočasno — vreme ni opravičilo. Po takšni logiki bi ljudje ne smeli niti v posteljo, marveč bi morali vso noč opazovati vreme.

»Drseči delovni čas« ni za nas

Baje v Nemčiji ponekod uvajajo ob »drsečem kursu marke« tudi drseči delovni čas. Del določenega delovnega dne je navzočnost uslužbenca na delovnem mestu obvezna, preostali del pa je prepuščen presoji in nuji zaposlenemu samemu. Ze močnejše. Toda brez dvoma je v takšnih ustanovah takšna organizacija dela, tolikšen delovni razpored, da sicer spretnim in pridnim, ki delovni čas izkoristijo do skrajnosti, dovoljuje odhod pred običajno uro. Toda drugim? Tak drseči delovni čas ni za nas. Ne zaradi delavcev, marveč zaradi šefov, ki rajše gledajo pod prste, če ljudje

delajo, kot da bi odredili tolikšno količino dela, ki bi bila ustrezna povprečju.

Zamude le del izgubljenih minut

Ne vem, če imajo kje natančno evidenco zamudništva. Precej ostro obravnavajo in beležijo zamude pri Komunalnem zavodu za socialno zavarovanje, nadalje v Kovirotehni in morda še kje. Iz pisem bralcev in stikov z občani razberemo, da so ljudje najbolj občutljivi zaradi zamud zdravnikov v ambu-

SLUŽBENI POCITEK

Ko je bil BORIS MAVC še sekretar celjske Cinkarne, ga je nekdo na cesti zbadljivo vprašal, če gre šele zdaj v službo. Zbadljivec menda ni bil med najpridnejšimi, da mu je vprašani mogel odgovoriti takole: »Veš, res bom danes zamudil, toda toliko pošten sem, da sem se raje doma naspal.« Dve anekdoti, dva vidika izgubljenega časa.

lantah in uslužbencev javnih služb. Ugotovili smo tudi, da so zamude le del izgubljenega delovnega časa. Morda celo manjši del. In da gre veliko časa po zlu takrat, ko je delavec sicer prisoten na delovnem mestu, je pa vprašanje, če mu je zagotovljeno nemoteno delo, če mu normativni odredjajo delovni tempo in učinek ... (Prihodnjic — še o zamudah) JURE KRASOVEC

intervju

CELJE - ŽIVAHNO
TRGOVSKO
MESTO

LEO MLINARIČ je že štiri-najst let na čelu kolektiva cejskega trgovskega podjetja »Tkanina«. Srečanje z njim je vedno prijetno pa naj beseda nanese na kolektiv, na trgovske ali druge probleme. Na vsak način človek z bogatimi delovnimi in življenjskimi izkušnjami. Pred prihodom v Celje je bil direktor trgovskega podjetja »Dravinjski doma« v Slovenjskih Konjicah in dolga leta tudi predsednik tamkajšnje občinske skupščine.

Zdaj ima 63 let, je poročen in ima sina, ki se je posvetil študiju in aranžerstvu. S Platom 124 opravi na leto od deset do petnajst tisoč kilometrov. Rad sede za krmilo, toda ne takrat, ko so ceste slabe, zasnežene. In konjiček? Predvsem kegljanje v okviru sindikalnega razvedrila. Tudi izleti v naravo so prijetni.

VPRASANJE: Kako to, da kolektiv, ki ga vodite, šele letos praznuje dvajseto obletnico obstoja?

ODGOVOR: Veste, kot rojstno leto našega podjetja smo izbrali tisto prelomnico v celjski trgovini, ki je nastala 1951. in 1952. leta. Takrat so se namreč mnogi okrajni in drugi magazini s podobnimi imeni reorganizirali in nastala so samostojna podjetja. Tako tudi Tkanina. Takrat je to ime pomenilo samo dejavnost na veliko. Novo reorganizacijo smo doživeli še 1962. leta, ko je prišlo do združitve Tkanine in Ljudskega magazina.

VPRASANJE: Ali je imela zadnja integracija še druge posledice?

ODGOVOR: Sio je med drugim tudi za to, da smo poslej vso dejavnost, na veliko in malo, spravili pod eno streho v pravem pomenu besede. Tu kjer je veleblagovnica, je pozneje delal tudi oddelek za prodajo na veliko.

VPRASANJE: In vendar tudi tako dolgo ni ostalo, mar ne?

ODGOVOR: Tako je. Tudi ta hiša je postala pretesna. Stisko smo občutili na celi fronti. Tako so se rodila prizadevanja za graditev novih poslovnih prostorov za oddelek na veliko. Rezultat teh prizadevanj in prejšnjih vlaganj se je pokazal 3. januarja 1969. leta, ko smo ob Teharski cesti izročili namenu oddelek za prodajo na debelo.

VPRASANJE: Je bila ta rešitev primera? Ste z njo zadovoljni tudi zdaj?

ODGOVOR: Na vsak način. Rešitev je bila več kot primerna. Delo je drugače steklo in tako ocenjujemo takratno odločitev tudi zdaj?

VPRASANJE: Ali ni bil prav ta oddelek ob Teharski cesti v zadnjem času v nevarnosti?

ODGOVOR: Čeprav me je skrbelo, kaj vse se bo izcimilo iz nekih govoric in načrtovanj, sem se tolažil, da tako tople juhe, kot jo skuhamo, nikoli ne pojemo. In tako je bilo tudi s tem. Po nekkih variantah je namreč obstajala bojazen, da bi morali rušiti naš objekt ob Teharski cesti zaradi cestne povezave na južno transverzalo hitre ceste. No, kot rečeno, zadeva je rešena in mi bomo ostala tam, kjer smo. Pa ne samo to. V načrtih imamo graditev prizadka. Ob-

jekt ob Teharski cesti namestavamo povečati in v njem med drugim urediti tudi prostore za našo upravo. Tako bomo veleblagovnico v celoti namenili prodaji na malo. Povečali bomo prodajne prostore in uredili še kaj novega. Ta dela bi radi pospešili, kar pomeni, da bomo napravili vse, da bi jih čimprej zastavili.

VPRASANJE: Imate na obdobje, ko ste v Tkanini, kakšne posebne spomine, vtise?

ODGOVOR: Teh je veliko. Najmočnejši so tisti, ki so vezani na graditev oddelka na veliko ob Teharski cesti. Sprva smo imeli težave zaradi lokacije in podobno, na koncu pa je vse steklo kot po maslu. In še nekaj. Zal mi je, da glede urejevanja veleblagovnice nismo uspeli urediti prvotnega načrta, ki je predvideval rušitev sosednje hiše, kjer je pekarna. Če bi uspeli s tem načrtom, bi dobili v resnici lepo in moderno blagovno hišo. Razen tega bi napravili mnogo boljše, če bi tudi sedanjo porušili, namesto da smo jo

Leo Mlinarič

preurejevali. Dela bi bila sicer dražja, toda nova hiša bi bila zgrajena po drugačnih principih, vsekakor pa brez tolikšnega števila stebrov in podobno.

VPRASANJE: Ali ste zadovoljni z lanskim prometom?

ODGOVOR: Sem. V primerjavi z letom dni prej se je povečal za 50 %. Razveseljivo je dejstvo, da so imele pri tem višje cene le manjši delež, okoli 10 %, vse drugo pa je šlo na račun večje količinske prodaje.

VPRASANJE: Kako ocenjujete položaj trgovine v Celju?

ODGOVOR: Vsekakor pozitivno. Trgovina je namreč tista, ki je dala mestu značilno živahnost. Celje je izredno močno trgovsko središče, ki tudi v jugoslovanskem prostoru veliko pomeni.

VPRASANJE: Ali vplivajo novi gospodarski ukrepi tudi na položaj vaše trgovine?

ODGOVOR: Bistvenih sprememb trenutno še ni, so pa na vidiku, čeprav to ne pomeni, da se že zdaj ne srečujemo s težavami. Dosti jih je. V odnosu do domačih proizvajalcev se spopadamo predvsem zaradi cen, ki jih težko vzporejamo s starimi. Pri uvozu pa se podražitev pozna predvsem zaradi devalviranih valut. Pričakujemo pa, da bo tu prišlo do nekaterih sprememb, saj uvozniki previdno čakajo.

M. Božič

GOBEC
JUSTINA

Da sem jo spoznal, je čisto naključje. Do najinega spoznanja je prišlo nekako takole: v Grobelnem sem povprašal ljudi, kam naj se obrnem, da bom sploh kaj izvedel o tem zaselku, ki ga doslej nisem poznal in se še sedaj ne morem pohvaliti s tem. Napotili so me naravnost k njej in že kar takoj, pri prvih stavitkih,

mi je bilo jasno, da bom tukaj ostal, da je v tej prijetni, domači hiši to, kar sem iskal.

Justina je delaven človek in menda nobena stvar v Grobelnem ne mine brez nje. Tu in tam se sicer kdo pomilovalno nasmehne. Justine pa to ne boli; ona dela za ljudi, za kraj, za sebe iz čiste nardušnosti, iz neke notranje nuje, ki ji daje moč.

Boli jo le, da včasih kaj zaškripa. To pa menda v Grobelnem večkrat. V čem je pravzaprav vsa stvar? Grobelno je vas, ki je razdeljena na dve občini, na šmarsko in šentjursko in tako delajo vsak zase, vsak po svoje, vendar vsi skupaj manj uspešno, kot če bi bili eno. Zato si Justina želi, da bi se ta stvar enkrat nehala, da bi ljudje spoznali, da spadajo kljub občinskim mejam skupaj, da je v slogi moč, ki druzi pridne in delavne ljudi.

Justina je kakor molitveni minček: čeblija in razpreda misli o svojem delu. A govoriti o Justininem delu je težko. Rdeča nitka njenega udejstvovanja nas popelje do Rdečega križa do SZDL, kjer je blagaj-

ničarka in dolgoletni član odbora in vse do kulturno-prosvetne dejavnosti, ki ji je posvetila toliko dni in ur, da tega še sama več ne ve.

Justina je deklica za vse: pridna in neupogljiva režira igrice, pripravlja obdaritve ostarelim, pobira članarino raznih organizacij, zraven pa še vedno najde čas za svoje gospodinjstvo. Kadar so kakšne prireditve, takrat Justina peče pecivo, pripravlja program, zbira sredstva, uči otroke igrice in deklamacij, moč pa sedi jezen in mrk doma in čaka ženo, ki se razdaja. Kljub vsemu, pravi naša znanca, da ji je lepo in da je njen čas čudovito razporejen. Vmes, med svojim večnim družbenim delom, se spomni tudi na sočloveka, ki je v težavah in takrat daruje kri. Srebrna značka za delo v tej humani organizaciji krasi njeno žitljenje. Pa ne samo ta značka. Tudi prizenaje, ki ga je dobila ob tridesetletnici vstaje za njeno prizadevanje v vrstah SZDL v občini Šentjur, ji pomaga, da veselo in pridno dela naprej.

obrazi

Včasih stopi v Celje, na »prosveto«, da ji dajo kakšno novo igrice, ki jo potem včasih zaigrajo v majhnem, skromnem prostoru, ki jim ga daje na razpolago krajevni urad. Saj je za silo ta prostorček. Za vse tiste proslave in igrice, ki jih potrebujejo ljudje v Grobelnem, pa ni in to Justina boleče občuti. In njena največja želja je, da bi dobili prosvetni dom.

Cisto na koncu najinega klepetanja mi je nekako hudomušno povedala in zraven še pripomnila, da to ni »za pisati in da naj ostane med nama«. »Kadar bom umrla, bom prav gotovo imela velik pogreb, če bodo za mano stopali vsi tisti, ki sem jih učila pesmice, igrice in vse, kar se je v dolgih letih nabralo na odru v Grobelnem.« Verjamem ji na besedo. Vem pa tudi, da bo Justina iz Grobelnega delala naprej. Zato, ker ima rada ljudi.

MST

Človek in kultura

Danes objavljamo najboljše prispevke na našo — že tretjo temo: Človek in kultura. Prispevkov sicer ni bilo toliko kot pri prejšnjih dveh temah (Zelja o polnoči in Ali te čutim, domovina). Temu je botroval verjetno naslov teme, ki preširoko zajema odnos: človek-kultura-človek. Tokrat objavljamo dva daljša prispevka in nekaj krajših odlomkov.

Na zdravje, kultura

»Kultura! Ha, ha! To je moj želodec!« Komaj začel pogovor o omenjeni temi in že ga je nekdo prekinil. Z žalito, negovano roko se je govornik rahlo potrepil po trebuhu, si s konico jezika obližnil spodnjo ustnico in se vrge na jedačo. Družba se je glasno zasmejala šali in sledila zgledu. Slušalo se je ropotanje vilic in žlic. Tu pa tam je kdo preglasno pregriznil le prevelik kos mesa, kdaj pa kdaj je zaškrtalo po krožniku. Za trenutek je pogovor zastal. Sedela je na koncu mize. Ob pravkar izrečeni šali ji je čez obrame hušnila rahla senca. Spomnilo jo je na nekaj, nekaj iz preteklosti. Nagrbancila je čelo, a že se je spomnila. Boleč izraz ji je zravnal gube na čelu. Pred leti je poznala fanta, za katerega ni vedela, ali naj se odloči zanj ali ne. Imela ga je rada, a nekaj jo je odbijalo od njega; nikoli se nista mogla popolnoma zblížati, vedno je med njima ostajala neka vrzel. Potem je nekega dne spoznala, kaj je tisto, kar ju je ločevalo. Da, da... Kot bi se bilo zgodilo včeraj, tako dobro se ga še spominja, ko je z dolgimi koraki, z rokami na hrbtu, nekoliko sklanjčen, hodil sem ter tja po knjigarni, kamor sta odšla, da bi si bila izbrala željeno knjigo. Kritično je ocenjeval vse knjižno bogastvo, nakopičeno na policah, se nenadoma ustavljal poleg nje, ko je ravno plačevala knjigo in se ji zazrl v oči: »Veš kaj bi jaz naredil z vsemi temi knjigami? Vse bi zmetal na kup, jih zmečkal in potem iz njih spekel porcijo čevapčičev.« Zasmel je, kot da je povedal neko duhovitost. Njej pa je roka zastala, od bolečine je priprla oči. Usta so se ji narahlo razprla, a udarec je bil prehud. Ni mogla spregovoriti. To je bil njun konec. In danes — pravkar je slušala podobne besede. Koliko je še ljudi, ki tako mislijo? Brkijala je po krožniku, jed ji ni šla v slast. Odložila je vilice in si prižgala cigareto. Na drugem koncu mize so bili veseli hrupni. »Kako, kako me boli vse to! Le kaj počnem tukaj? Ali ne veš, ti rejeni, mogočni gospod, da se moraš ravno temu, kar ti misliš, da nosiš v usta in požiraš, da se moraš ravno kulturi zahvaliti, da si danes tukaj, da uživaš vse stvaritve, mojstrovine naših velikih mož, prednikov, tistih ljudi, ki so bili brez učiteljev, a vseeno tako duhovno bogati? Ne veš, da so narodi brez kulture že zdavnaj propadli, da so bili naravnost zbrisani z zemljevidov? To je verjetno tebi malo mar. A kje bi bil ti — ali bi sploh obstajal? Morda bi bil tvoj rod že zdavnaj umrl! In ti? Si vreden naslednik svojih prednikov? Tistih, ki so ustvarili vse, kar imaš? Tvoj rod, domovina. Boš to kdaj spoznal? Ko bi vsaj to spoznal, kaj je pomenila kultura pri oblikovanju narodov!« Oči so se ji jezno bliskale. Rada bi bila zakričala, zavpila, kaj si misli, a je le nemočno zmajala z glavjo. Dim se je sukljal pred njenim obrazom, naslonila se je na stol. Rahle oblačke dima je spremljala z očmi in počasi je med njimi nastajala mala, revna sojica, zavita v mrak. Sama, skoraj še otrok, je ležala na postelji; knjigo, ki jo je pravkar prebrala, je odložila na omarico. S široko odprtimi očmi je strmela v strop. Spoznanje je bilo premočno, pregloboko. Tako majhen narod, njen narod, stoletja hlapec, vendar duhovno tako močan, ni klonil. Prešeren! Cankar! Hvala vama, in še mnogim drugim. Tudi vama, mati in oče. Tako sem vama hvaležna. Tudi vidva sta pripomogla s svojo vztrajnostjo in neomajno vero v lepo k vsemu temu, kar danes vem. Le skozi vajin lik sem lahko spoznala tisto bistvo vsega, kar se je dogajalo v preteklosti in ki je tako neomajno važno za sedanjost in bodočnost. V drobnem dekletcu je divjal vihar. Doživljala je vse boje, ki so se že zdavnaj bili, vstajala in padala je z narodom in se končno ponosno dvignila vsa okrvavljena in je šla v bodočnost, ovenčana z imenom, z narodnostjo. Kaj ni bila ravno kultura tisto, kar je dvignilo narodu zavest, da je šel v tako zelo neenak boj!« »Hočem ostati vredna svojega naroda, prednikov. In če že ne bom mogla ničesar pridati tej bogati dediščini, jo bom skrbno čuvala, varovala,« si je takrat obljubila in te jobjubi je ostala zvesta. Med plemenitimi ljudmi se je plemenitila, mnogo jih je srečala na poti skozi vsakdan. Mnogo čitala, spoznavala, in danes... Kar prav, da je zašla med to družbo. Rahlo se je nasmehnila. Pravkar je spoznala nekaj novega in bila je skoraj presenečena nad gotovitvijo.

T. S.
(Prosimo avtorja, da nam pošlje naslov)

Kaj pa podeželje?

Kultura se razširja, človek ji komaj sledi. To velja predvsem za preproste ljudi s podeželja, saj zanje nimajo dovolj prostega časa. Če pa ga že imajo, si raje oddahnjejo in odpočijejo od trdega dela.

Za meščane je to popolnoma drugače, saj imajo v mestu dovolj možnosti, predvsem mladina, da se lahko posvetijo kulturnim dejavnostim.

Upam, da se bo na podeželju sčasoma tudi razvila kultura, saj se že vse mehanizira. Problem s časom pa mora biti odpravljen, da bomo lahko rekli: »Smo kulturno razgledani!«

ANICA PFADER,
Garičica 29, 63230 Sentjur

Kultura — izobrazba, ta ustvarja resničnega in sposobnega človeka za mesto, ki mu pripada, saj je zaenkrat še najbolj razvito bitje. To mesto bo lahko ohranil le, če se bo nenehno izobraževal in ne bojeval in vodil osvajalne vojne ali sodeloval v obrambni vojni. Izobražujmo se, saj je življenje samo eno in še to tako kratko. Naj nam bo lepo!

IRENA POTEKO,
63211 Škofja vas 62/a
pri Celju

Biti ali ne biti - to je vprašanje?

»Človek je civilizirana žival! Smešno, saj to ni mogoče! Nasprotujem vsakemu, ki si drzne trdit, kaj takšnega.« se je ves rdeč razburjal Miro in trepil po glavi svojega dalmatince. Pino, rjav dalmatinec, je mirno sedel ob Mirovi nogi in brezdušno strmel predse.

Za hip se mi je zazdelo, da sedim tam naš prednik pračlovek, ki zre v prihodnost. Toda odločno sem zavrnil vsiljeno misel. Tudi sam sem trdil, da je človek nekaj posebnega, brez primerjave na našem svetu. Zna se sporazumevati, pisati, govoriti. Ne, zares ni podoben živali. »Borut, ne veš, kaj govoriš,« sem odločno dejal fantu svetlih las, ki je stal pred nama. Miro mi je pritrtil in tudi pes je začel spoznavati, da mora pomagati gospodarju. Z bučnim laježem se je pognal na Boruta in ga gledal s krvavimi očmi. Ostre besede so ga spravile na-

zaj k nogam in Pino se je zopet zastrmel v daljavo. Borut si je nekoliko opomogel od strahu in je bil zopet pripravljen zagovarjati svojo trditve. Borut je bil tretješolec — odličnjak, ki je ljubil biologijo. Zmerom sva bila po cele ure žrtvi njegovih predavanj o neandertalcih, pitekantropih...

Tudi sedaj je začel razlagati, kako je človek živel v pradavnini v skupinah kot žival, hodil, hranil, in obnašal se je kot žival itd. Borut je končal svojo razlago. Z Mirom sva se spogledala in nisva bila več tako proti. Naš pogovor se je razpletal in spoznavati smo začeli, da je človeka dvignila kultura. Minila so tisočletja in imamo se za ljudi. Hodimo v šolo, prebramo časopise in spoznavamo svet. Kultura so ljudje sami, tudi nov avto, ki ga ima sosed raje kot sebe, je plod kulture. Vsak dan veliko slišimo o kulturi, skušamo jo podpirati. Ljudje zmajujejo z glavami. Danes referendum za šole, jutri za igrišča, kam pa pridemo. Kultura pa živi, kultura daje, pa tudi zahteva. A tudi kultura je kakor izbirčna žival. Živi le tam, kjer je dosti denarja, in ljudje, ki ga nimajo, so žrtve izkoriščanja »kulturnega« človeka.

Mrak je sedaj na strehe hiš in nas opozoril, da bo treba domov. Počasi smo krenili po prazni ulici. Pino pa je veselo tekal sem ter tja in včasih zalajal v mrak. Bil je le žival, kot človek nekoč, in je brezskrbno živel iz dneva v dan. Prišli smo do Borutovega doma in tako sva z Mirom ostala sama. Protj nama se je primajal pijanec in zdrsnil ob luči na tla. Nemočno se je plazil po pločniku in izgovarjal nerazumljive besede. Pino je veselo tekal okoli luči in lajal v gmoto na tleh. Verjetno je pričakoval odgovor. Tudi nama se je zazdelo, da je pred nama žival. Pred nama je bil človek brez kulture in verjela sva Borutovim besedam.

Po večerji sem s police vzel knjigo. Bil sem prepričan, da bom ob njej pozabil na današnji prizor. Shakespeare mi je povrnil zaupanje v človeka in v Hamletu sem spoznal človeka z razvito kulturo, človeka, ki se bori za pravico. V tistem času, ko se je kultura bila za življenjski prostor, je bilo BITI ALI NE BITI, TO JE VPRAŠANJE, zares vprašanje.

JANEZ HABJAN,
Celje, Trubarjeva 9

Bodimo kulturni

Stopiš na avtobus in vidiš na sedežu udobno nameščenega fanta ali dekle, dva koraka dalje pa stoji s torbami obložena starejša ženica in nihče se ne spomni, da bi ji odstopil sedež.

Po cesti se spreha skupina dijakov. Srečajo se s profesorjem. Nihče se ne zmeni zanj. Za človeka, ki je mnogo žrtvoval, da bi lahko dijakom dal kar največ tistega, kar bodo rabili v življenju, Nikomur se ne zdi vredno, da bi ga pozdravil...

JUDITA TRATNIK,
3. g Gimnazija Celje

Vsi vemo, da nekoč ni bilo tako, kot je danes. Če se ozremo samo deset let nazaj, vidimo in občutimo velik napredek vsega človeštva...

... marsikdo svoj prosti čas izbralja za ogled filmskih predstav, obiskuje gledališče, bere knjige, časopise itd. Razvija se znanost, raziskovanje človekove duhovnosti, medicina napreduje. A tudi majhna dejanja, kot so odstop sedeža v avtobusu starejši osebi ali vijuden pozdrav, vse to je kultura. Bodimo napredni, bodimo kulturni, saj v tem je bodočnost in sreča človeka.

MARIJA SOVINČ,
Stranje 11
Šmarje pri Jelšah

Če bi si bila povsod človek in kultura brat in sestra, ne bi bilo na svetu milijone lačnih otrok in nesrečnih ljudi. Poznamo več kultur, toda najvažnejša je srčna kultura.

IVAN UDOVIČ,
Vrhe 43
Teharje

Iz dnevnika SLG

Po sobotni predstavi za abonma GLEDALSKI AMATERJI je bil ponovno, kakor že prejšnjikrat, nad vse zanimiv pogovor med ustvarjalci predstave in udeleženci tega abonmaja: amaterski igralci, režiserji in drugimi ljubitelji gledališča. Na sporedu je bila komedija FIGARO SE LOCUJE avstrijskega avtorja Odóna von Horvatha. Uvodoma je bil na pogovoru predstavljen popularni igralec Jože Zupan, ki je ustvaril zanimivo kabinetno figuro grofa Almaviva. Pripovedoval je o svojih ljubiteljskih začetkih, o sodelovanju pri predvojni igralski radijski družini, kako je nastopal pri prvem slovenskem filmu in prvi televizijski igri in kako ga je vztrajno delo na amaterskih odrih nazadnje privelo na profesionalni oder.

Režiser Franci Križaj je tokrat s praktičnimi primeri pokazal, kako je nastajala uprizoritev, razložil je nastanek scenske in kostumske opreme in vlogo glasbenega spremljevalca Edija Goršiča.

Te dni se že riše repertoarna podoba prihajnje sezone. Če bo finančna situacija dovolj naklonjena načrtom, ki jih ima vodstvo gledališča, potem bomo vsekakor imeli priliko videti na celjskem odru dve pomembni deli svetovne klasične drame. Prva je dr. Faust, ki je prva dramska obdelava te srednjeveške storijske o človeku, ki obrne svoje znanje v prid svojim lastnim čutnim užitek in se zavestno pogubi. Odrsko spektakularno nam bo približal svet srednjeveške miselnosti in verovanja. Odrsko hvalečno delo.

Razstava ponatisov

Cankarjeva založba in študijska knjižnica v Celju sta skupno pripravili razstavo slovenskih reproduciranih ponatisov in Vischerjeve Topografije Štajerske. Razstava, ki je v dveh prostorih študijske knjižnice, je prva v nizu prireditve v počastitev slovenskega kulturnega praznika, 8. februarja, in bo odprta do 13. februarja.

Razstavnici prostori so urejeni izredno prijetno, v vitrinah pa lahko vidite tovrstno slovensko založniško dejavnost od njenih začetkov, to je od začetka XX. stoletja, ko je izšel prvi reproducirani ponatis, pa do poslednjih let. Razstava je nekakšen prerez skozi stoletja, saj najdemo pod steklom vse od Trubarja, preko romantične, moderne do nam najbližje literarne ustvarjalnosti in obdobju narodno osvobodilnega boja.

Enako pozornost zasluži tudi razstava Vischerjeve Topografije Štajerske, ki je terjala od avtorja nemalo dela in znanstvenega napora. Topografija je izdala Cankarjeva založba, njen avtor pa je profesor Ivan Stopar, direktor Zavoda za spomeniško varstvo. Vischerjeva Topografija je v največji meri pomembna predvsem za naš, štajerski prostor, saj nam odkriva bogato galerijo gradov okoli Celja pa vse tja do Sote in savinjskih gora.

Izredno zanimiv je tudi Vischerjev zemljevid Štajerske in lahko bi se reklo, da je precej natančen glede na taratne razmere. Zemljevid je izšel v XVII. stoletju.

MST

Decembrski brstiči

Lani v decembru je izšla prva številka Brstičev v šolskem letu 1971-72. To literarno glasilo celjskih gimnazijcev izhaja že trinajsto leto. Izdajajo ga člani literarnega krožka, mentor pa je prof. Janez Erklavec. Ta številka prinaša 78 strani proze, poezije, ocene razrednih listov, razmišljanje o razstavi v Likovnem salonu (Jože Tisnikar) in o gledališki predstavi Eliotovega Umora v katedrali. Proza je še vedno bolj ali manj v ustaljenem, konvencionalnem krogu, kljub temu pa kaže resne poskuse, da se tega osvobodi in preide

v neko novo, sproščeno formo. Gre predvsem za zgodbe, ki opisujejo čustvena doživljanja mladih, ljubezen in sploh vse čustvena reakcije, ki so značilne za mladino. Nekateri avtorji so pokazali povsem resen odnos do pisane besede in jih pri njihovem pisanju ne spremljata samo talent in teoretično znanje o metriki, ampak je njihova pisana beseda tako živa in prepričljiva, da s tem jasno izkazuje svojo intimno vsebino. Skratka, v njih samih je nekaj, za kar čutijo, da morajo povedati. Tu pa je začetek za vse umetnosti. To so Irma Pleterški, Marija Reher, Slavica Kroflič, Darja Ječič, urednik Brane Hlastec in drugi v številki pa manjka predvsem poezije. Slabo je zastopana in tudi manj prepričljiva je kot proza. Manjka tudi več kritičnih člankov, esejev, razmišljanj. Vendar je decembrska številka Brstičev dobra. Dobra zaradi tega, ker prinaša svež veter, ker je obetajoča in vsebinsko potrjuje svet tistega mladega človeka, ki vanj vstopa in si ga oblikuje.

Film

Fest 72

V zadnjih dneh januarja je beograjsko občinstvo drhtelo od filmske vznemirljenosti in zvezniškega blišča. Beograjski (ali svetovni) filmski festival Pogumni novi svet je v nekaj dneh predstavil ljubiteljem filmske umetnosti vse tisto, kar je bilo lani najvrednejše. Tuko so zagotavljali organizatorji. Kritiki so bili drugačnega mnenja.

Na FESTU so zavrtili tudi tri filme, ki so lani in predlani doživljali v ameriških kinematografih izjemno naklonjenost. To so LETALISCE, MODRI VOJAK in PATTON. Prvega od navedenih del, LETALISCE (naslovni vlogi igra Dean Martin in Burt Lancaster, srečali pa bomo še kup slavnih imen) si bomo prihodnji teden že lahko ogledali v celjskih kinodvoranah.

In še nekaj — FEST 72 je šel preveč neopazno mimo ljubljanske televizije. Škoda.

V BORBO, ŠTIRINAJSTA, JURIS!

V mračno, s snegom pokrito globel Gračnice sem prišel pozno popoldan. Skoraj je že padal mrak, sneg je naletaval, soteska pa se je vlekla, vlekla in pomislil sem, da ji nikoli ne bo konca. Smreke so tožile pod bremenom, sneg se je obešal nanje, bregovi vse naokoli so skrivali steze. Dolina Gračnice je spala.

Prišel sem do groba, kjer počiva Ilija. Komandant bataljona Šerčerjeve brigade. Heroj, človek, ki je padel za mladost, življenje, svobodo. Sneg pokriva njegovo zadnje pribežališče. In Ilija, komandant Badovinac, spi. Spi pod snegom in ne ve, kaj delajo ljudje. Le spomenik, tik ob cesti, govori o človeku, heroju, ki je žrtvoval svoje mlado življenje za trop fantičev, zmedenih, preplašenih, objokanih, ki so pred uro, mogoče več ali manj gledali film o švabskih uspehblizu Rimskih toplic.

Zivi zid!

Štirinajsta je prišla na Stajersko. Polna nad, vesela nad uspehi. Borci so prekoračili Sotlo, mejno reko. Ze takoj prvi dan so se udarili z Nemci. Stajerska Štirinajste ni pričakala s slavaloki. Divizija so čakale težave, nečloveško trpljenje, muke polni pohodi, mrz in smrt. Vsega tega Štirinajsta takrat še ni vedela.

12. februarja je prišla divizija v globel Gračnice. Po cesti iz Rimskih toplic so ropotali kamioni, polni soldateske, vermansafta. Pri tovarni lesne galanterije so tovarnjaki obstali in Svabi so poskakali na cesto. Razvila se je kolona, ki je kmalu nato krenila proti Gračnici.

Otroci, polni življenja, so koricali zraven vojakov. Dvanajst, trinajst, štirinajst let so šteli fantiči in niso vedeli, kaj je to vojna. Le strele so slišali, strele iz host. Razred je korakal usodi naproti. Čisto blizu tam, kjer počiva danes junak Ilija, so prehiteli Švabe. Potem pa je nenadoma počilo in otroci, mladi, polni življenja, ljudje s fračami in brez skrbi, so zakokali. Hoteli so bežati, pa Švabi ni dovolili. Stisnili so jih skupaj, porinili predse in odšli so v sotesko, smrti naproti.

Ropotalo je, mitraljezi in puške so prepevale svojo sva-

tovsko, mrtvaško pesem.

Po bregu je pridival Ilija Badovinac, komandant bataljona Šerčerjeve brigade.

»Otroci, bežite!« To je dejal komandant Ilija v vojni vihri kmalu zatem pa ga je zadelo. Danes počiva tiho in mirno v soteski Gračnice. Na sliki je grob komandanta Ilije Badovinca v Lokavcu.

»Otroci, bežite.« To je zakričal in je bežal naprej. Naprej, naprej in daleč, daleč v smrt.

Otroci so jokali, namesto, da bi jim pesem cvetela na ustih. Rafali so deževali, Ilija, komandant Ilija pa je besnel.

»Bežite, otroci!«

Preplašena mladost se je vrgla v potok, pod škarko. Strelji so sekali in jih zajeli.

Bilo je natanko leta 1944, 12. februarja, ob petih popoldne. V skupinici otrok, ki so jih kot živi zid gnali pred

»Otroci, bežite!« To je dejal komandant Ilija v vojni vihri kmalu zatem pa ga je zadelo. Danes počiva tiho in mirno v soteski Gračnice. Na sliki je grob komandanta Ilije Badovinca v Lokavcu.

seboj Svabi, je bil tudi danes dvainštiridesetletni Peter Deželak, ki je bil takrat star malo čez deset let.

»Gnali so nas pred seboj in nismo si mogli pomagati. Hotel sem ubežati, pa mi Nemci niso dovolili. Eden med njimi me je prijel in se sklonil za mano. Jokal sem, bilo me je strah. Naenkrat sem se mu iztrgal in takrat sem slišal Badovinca, ki je zatulil: »Bežite, otroci.« Zbe-

žal sem h Gračnici. Pokalo je tako, da je bilo groza. Tik ob škarko me je dobilo. Tekel sem naprej in tresčilo je vame še enkrat. Štirje strelji so me zadeli: v roke in noge. Obležal sem na cesti, Ilija pa je vpil: »Pojdi do gostilne in naj te tam obvežejo.« Prišla je partizanka, menda je bila žena komandanta Štirinajste Lake Vidmarja in me odnesla do gostilne Blatnik. Tam so me obvezali, pozneje pa so me z rešilec Vermašafta odpeljali v Celje.

Peter Deželak jo je odnesel, njegov mladi prijatelj Ivan Lapornik pa je umrl. Hlišev Ivan iz Lokavca je bil ranjen, ranjen pa je bil tudi Požinov poba.

Kakor mi je povedal Peter, je bilo Nemcev okoli 93 in le pet jih je preživel partizansko zasedo. Partizani so se zmagoslavno podali naprej, na pohod, ki je terjal prenekatero žrtev. Štirinajsta je planila v sneg in veter, trpljenje in smrt, ki ji je vrgla v obraz zmago. Le Ilija je ostal v globeli Gračnice. Ilija in njegov borec, prijatelj, sotrpin.

Danes je Peter 60% invalid in ne dobi niti dinarja. Menda bo kmalu prišel na svetlo zakon, ki bo Petru pripomogel do pomoči. Po osemindvajsetih letih.

V dolini Gračnice pa živi

Peter Deželak: Badovinac mi je dejal, naj bežim k Blatnikovi gostilni. Nisem mogel, zgrudil sem se na tla. Prestreljene sem imel noge. Tudi komandant Ilija je kmalu za tem padel.

Tone Horjak: »Pes je lajal, začutil je ljudi v hosti...«

tudi Horjakov Tona, po domače pravijo kmetiji tudi pri Močniku, v Lokavcu, nedaleč vstran od Badovičevega groba. »Tisti dan sem cepil drva, ko je prišla divizija. Pes je začutil tuje ljudi in je lajal. Partizani so zagrabilo cesto z drevesi, prišli so tudi k nam in z materjo sva odšla v gozd. Rekli so mi, da bom kazal pot, pa iz vsega tega ni bilo nič, ker je prej ropotalo. Streljali so na Nemce v soteski Gračnice. Ničesar nisem videl. Kaj se je zgodilo, sem zvedel pozneje, ko je bilo že vsega konec. Vem le to, da je bila to le zaseda, ostala divizija pa se je pomikala po obronkih daleč nad prizoriščem tragedije, ki je terjala Badovinca in otroke.«

To je povedal zadnjič Tona Horjakov in je še dejal, da so vedeli tisti dan, da bo prišla Štirinajsta mimo, ker

so sosedje govorili tako. Štirinajsta je odšla, v Gračnici pa so ostali otroci, na smrt preplašeni, objokani.

Danes so vsi na svojih domovih, gospodarji, le Požinov je nekje na Primorskem. Ne žive najbolje. Na vojno, prekleto vojno, pa se ne spominjajo radi. Požila jim je mladost. Tisto mladost, ki dela frače, premetava kamenčke, postavlja minčke in veselo čeblja. Njihova mladost je ostala v soteski Gračnice.

Dan, ko sem obiskal sotesko Gračnice, Badovinčev grob in Tonetovo domačijo, je bil menda prav takšen, kot je bil žalostni 12. februar 1944. Snega je bilo takrat pol metra in mrzlo je bilo. Kljub temu je divizija šla svojo pot. Ampak zaradi tega Peter še danes ne dobi niti dinarja. Kljub joku, trpljenju, izgubljeni mladosti. Živi zid še živi. MST

Gornji grad

ZAPRTOST LJUDI

● Gornji grad, še do nedavna mesto, se razvija v prijeten kraj, kamor prav radi zahajajo tujci, željni lepe narave, prisrčnosti ljudi in idiličnega miru. Da kraj stagnira, ne, tega ne bi mogli reči. Da pa se prav hitro razvija, pa prav tako ne, čeprav je napredek zadnjih let dokaj opazen.

● Komunalni problemi so osrednji tema skoraj slehernega sestanka občanov, za katere pa je značilno, da so vse bolj vase zaprti (to verjetno ni posebnost samo tod) in da se raje držijo doma, kot pa bi se udeleževali skupnih akcij in prireditev.

● Dretna preči z umazanijo, »Petelinjek« je prevzel GLIN (nedokončana zgradba internata), v Turistu je menda nagnit pod, pa še gobast je povrhu, trgovina pa potrebuje konkurenco.

Ceste, mostovi in še kaj

Predsednik krajevne skupnosti, ki je menda med najrazsežnejšimi daleč naokoli, saj sega od Nove Stifte do Smartnega, ing. Franc Miklavc, je razgrnil predme celo kopico uspehov in problemov. Glavni problem je seveda s področja komunale. Gradijo mostove in brvi, vzdržujejo krajevne ceste. Pri tem upajo in čakajo, kdaj bo napočil dan, ko bodo pričeli rekonstruirati cesto preko Črnceva, kar bi kraj odprlo proti ljubljanski kotlini.

Novi TV pretvornik v Novi Stifiti je rezultat skupnih naporov občanov, ki so veliko pomagali s udarniškim delom. Pisarnik Ivan iz Nove Stifte je pri postavitvi te naprave porabil še in še svojega prostega časa. Spomladi bodo nadaljevali z izgradnjo športnih igrišč, kar bo zopet pomembna pridobitev. Kdaj pa bo stekel asfaltni trak tudi med hišami, tega pa ne vedo. Vedo le to, da bo treba malce seči tudi v lastni žep. Nekaj pa primakila občina, nekaj pa še kdo drugi, pa bo šlo. Inicijative ne manjka, zaenkrat manjka denar...

Brez konkurence...

Perspektiva kraja je nedvomno v razvoju turizma. Osnovni pogoji, to je naravne lepote, so prav gotovo nekaj

postala krajevni smešnjak in zbirališče nesnage, saj se je lani menda nekdo v Bočni celo zastrupil, ko se je kopal v njej...

Pa trgovina! Cez to pa

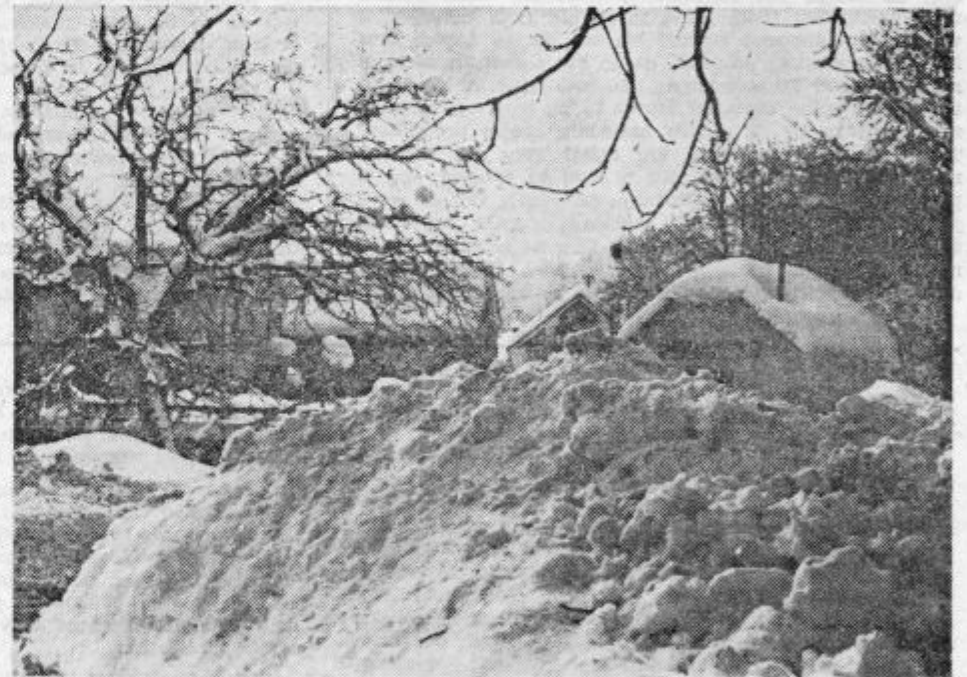
Jože Tratnik, upokojenec

edinstvenega. Le drugače bo menda potrebno pristopiti k razvoju te dejavnosti. »Turista« kliče po obnovi, manjka pa tudi kaj sodobnejšega, pa še bazen in kegljišče »Cebelarski dan« je obetajoča prireditev, ki mora postati tradicionalna, saj bo prav gotovo pritegnila veliko obiskovalcev. Dretna je menda

Ivan Vodusek, prosvetni delavec

imajo občani številne pripombe. Manjka ji konkurence, pa jo lahko tolče po svoje. Ne gre toliko za cene kot za odnos do potrošnikov, za pozornost in še kaj, kar sodi k odnosom do ljudi. V Bočni sta konkurenčni podjetji, pa je starje čisto drugačno. V Gornji grad torej še eno,

Motiv iz zasneženega Gornjega grada, kjer je zapadlo »samo« 98 cm snega.

pa ne Mercator, štacuno... sicer se ne bo nič poznalo.

Šola pretesna, dvorana pa prazna

Ostanek nekdanjega gradu sredi kraja so čudovito obnovili, prenovljena pa je tudi graščina. »Petelinjek«, nekdanj internatu namenjena stavba, ki že več kot deset let razkazuje svojo goloto, je prevzel GLIN. Kaj pa bo z njo, pa se zaenkrat še ne ve. Šolska zgradba je pretesna, pouk teče ves dan, za krožke na šoli in drugo dopolnilno delo pa enostavno ni prostora.

V prosvetnem društvu je aktivna kinosekcija, vendar so predstave slabo obiskane. Ljudje raje čepijo doma, je udobneje, pa še nič ne »kocka«. Drugih prireditev prak-

tično ni. Ko sem nekega starejšega občana vprašal, kaj je kaj novega v kraju, mi je šaljivo povedal, da odkar je med vojno pogorela graščina in je Mozirjani iz fovšije niso prišli pomagat gasiti, nič posebnega. No, čisto tako menda ni, dosti kaj boljše pa tudi ne. Nekdanje mesto se širi, predvsem proti zahodu, pozna pa se tudi velik vpliv »reke«, ki zaposluje kar lepo število občanov.

In kaj mislite vi...?

JOŽE TRATNIK, upokojeni učitelj: »Napredek »Smreke« se zelo pozna. Glavni problem je še vedno cesta preko Črnceva. Le-to moramo najnu urediti, potem bo kraj lepo zaživel. Turizmu se obetajo lepi časi, samo na Dreto

bomo morali malo paziti, saj mečejo v njo vse, celo obrabljene karoserije in ostanke mopedov bi lahko našli. Enkrat se bo zaradi tega pri Bočni zajezila, pa bomo še poplavili imei. Če se bo iz Turista goba razširila tudi drugam, potem bo joj...«

IVAN VODUSEK, prosvetni delavec in predsednik KO SZDL: »Štiristo ljudi, ki se dnevno vozi preko Črnceva na delo na kranjsko stran, je sleherni dan v življenjski nevarnosti. Rekonstrukcija je nujnost! Za mnoge zaselke so izrednega pomena gozdne ceste, ki so jih povezale z dolino, veliko pa je za napredek kmetov storila tudi naša zadruga. Napredujemo, malo počasi, zato pa...«

Tudi jaz sem prepričan o tem! Berni Strmčnik

Njihovo življenje je materinstvo

HIŠA BI BILA PREMAJHNA

Iz meglene jutra je nastal sončni dan, kot že dolgo ne takih, saj menda že skoraj dva meseca nismo videli lastne sence. Pot v Laze sem hitro našel, še hitreje pa hišo, kjer živi JOŽEFA GRIL, po domače Makujeva mama.

Prešerno nasmejanih lic in sijočih sivomodrih oči, ki so izpod sivih las bistro švigale po meni, je Grilova mama ob bergljah stopila do mize in sedla sva si nasproti. Jaz, da bi zapisal njeno pripoved, in ona, mati trinajstih otrok, da mi pove nekaj zanimivosti iz svojega bogatega življenja.

Sprva se je malce zataknilo. S prirojeno skromnostjo me je opozorila, da v visi ni šama, ki je imela de-se ali več otrok, da so tu tudi še druge. Povedal sem ji, da jih bom nekaj obiskal še tokrat, druge pa drugič. Potem je bilo lažje. Pogovor je stežek.

Deset let je že tega, kar jo je zapustil rajnik. Kljub številnim otrokom (enajst od trinajstih jih še vedno živi) ga še vedno pogreša, svojega življenjskega družabnika, s katerim je preživela 40 skupnih let. Prvi otrok, bila je hčerka Marija, se je rodila 1922 leta, zadnji pa med vojno 1944. Vmes so prihajali lepo drug za drugim. Osem fantov in pet deklet. Zajeten šopek mladosti, smejoče, vesele in srečne življenja. Razen enega otroka je Grilova mama vse ostale povila doma. Ob pogledu na brneči pralni stroj se je zasmejala in pokazala proti izhodu, rekoč:

»Včasih pa sem plenice, pozimi ali poleti, prala kar pri šepihu, pred hišo. Nikoli jih ni bilo konca. Je že moralo tako biti in prav je, da je bilo tako. Veste, včasih nismo tako tarnali kot danes, pa smo pravzaprav slabše živeli. Res je, da je bilo za kmečko delo pri vsaki hiši več za delo sposobnih rok, kakor jih je danes. Toda danes so jih nadomestili stroji, pa je zopet enako.»

»Kdaj je bilo najtežje v vseh teh letih?« sem se zanimal.

»Prav gotovo med vojno, ker je bilo težko za živeti. In ta večna negotovost. Enega so takoj spočetka pobrali Nemci, dva s'a kasneje proti koncu odšla v partizane. Da, da, med vojno je bilo težko. To bo povedal vsak, ki jo je preživel.«

Živeči sinovi in hčere so se razkropili po vsej Sloveniji. Od bližnjih vasi pa tja do Ljubljane. Zadnjikrat je bila družina kompletna ob atejevi smrti. Radi prihajajo domov, samo za vse skoraj ni prostora v hiši. Ob praznikih pridejo po navadi v dveh »rundah«, in sicer en dan

GRILOVA MAMA z enim od najmlajših vnukov.

»ta bližnja«, drugi dan pa »ta oddaljena«. Pri hiši živi trenutno pod eno streho devet duš treh generacij Grilovega rodu. Vsega skupaj pa se je doslej »nabralo« Grilovi mami že 23 vnukov. Verjetno pa to še ni končna številka, čeprav je mama hitro vskočila s pripombo, da nihče od njenih ne bo imel toliko otrok, kot jih je povila ona. Prav gotovo, da ne. Časi se spreminjajo in z njimi se spreminjamo tudi ljudje...

»Zdravje?« je povzela moje vprašanje. »Se kar, samo noge me v kolkih dajejo, pa brez berget ne morem hoditi. No, no, podam se tudi še pred hišo, da bi le slabše ne bilo. Trinsedemdeset jih bom drugi mesec, pa bi jih rada še nekaj dodala. Zdravja si še želim, oja, tega pa še.

Veste, sem nekoč mislila, da bom šla malo naokoli po svetu, ko bodo otroci porasli. Pha, pa ni bilo nič iz tega, ker sem se med tem časom postarala jaz. Do Bleda in Maribora sem že prišla, kam dije pa nikoli. Ja, pa je tu pri nas v Šentilju kar lepo, ali morda ni?«

Seveda je, pa še kako. Posebno tistega dne je bilo lepo. Sonce je sijalo na sneženo pokrajino in ivje se je leskečalo kot iskre, kot življenje, kot rojstvo, kot vse, kar je na svetu lepega. Mati, da, to je najlepše.

Pa, da ne pozabim, Grilova mama. Sedemnajstega februarja boste praznovali 73. rojstni dan. Vse najboljše in še veliko pomladi, najmanj toliko, kot s'e jih poklonili vi, vašim trinajstim rojencem... BERNI STRMCNIK

O KMETIJSTVU

V februarju in marcu, deloma pa tudi v aprilu, bosta kmetijska zadruga in delavska univerza Slovenske Konjice na svojem območju pripravila v raznih krajih vrsto predavanj s področja kmetijstva in kmečkega turizma. Kmetijski strokovnjaki bodo na predavanjih seznanjali kmete o pripravi in uporabi krme za govedo, strokovni sodelavci iz »Agroservis« v Sempetru pa jih bodo seznanili, kako je treba vzdrževati in opravljati manjša po-

pravila kmetijskih strojev. Poseben poudarek bodo dali tudi ureditvi kmečkih domačij za kmečki turizem, kar jim bodo deloma posredovali tudi z diapozitivi iz krajev, kjer so dosegli že precejšnji napredek. S pomočjo gospodinjstevske opreme »Gorenje« iz Velenja pa bo kmečkim gospodinjam prikazano mehanizirano domače gospodinjstvo z raznimi manjšimi stroji in napravami, ki jih to podjetje izdeluje. V. L.

VEDNO MED OTROCI

Le nekaj hiš naprej sem potisnil avto v breg, ko sem ga malo prej srečno spravil nazaj na cesto, pri čemer brez lopate in Grilove snahe ter hčerke prav gotovo ne bi šlo. V breg postavljena, trdna kmečka hiša, pod cesto pa obrisi novega, modernega hleva, so mi razodeli, da sem prišel prav. DOLINŠKOVA MAMA, da prav njo sem iskal.

V veži sem naletel nanjo, jo pobaral, če je Dolinškova mama doma in izvedel, da je to ona. Kar precj premlada se mi je zdela, pa sem jo kar dvakrat zapored pobaral, če je ona tisti, ki je rodila desetero otrok? Da, da, seveda, vse je v redu.

»Če ste mogoče prišli po mene?« me je navihano vprašala, »potem vam moram povedati, da ne utegnem nikamor, ker moram paziti na otroke...« je dodala in me povabila v sobo, kjer je dvoje vnukov vneto preizkušalo odbojno silo divanovih vzmeti. Tretja, je bila vnukinja, pa je bogsigavedi zakaj, pretakala nedolžne solzice. Menda zato, ker se ni mogla pridružiti onima dvema.

Zajetna kmečka hiša, v kotu velika krušna peč, ob njej pa na stolu sključena ženica, ki je luščila fižol. Ko sva z Dolinškovo mamo pričela malo urejati letnice, poročke, pa desetero rojstev, je ženica ob fižolu vedno prehitela z odgovori. Ko iz leksikona so vrele številke in podatki iz nje. Živ spomin.

»Od pokojnega moža sestra je in ima čudovit spomin«, mi pomaga iz zadrege Dolinškova mama. Pravzaprav ji je Cecilija ime, pri hiši pa se pravi pri Vrbrnjaku. Ona se je semkaj priženila iz Loznice, od koder jo je zasmubil Vrbrnjakov Blaž. Srečna je bila, ko je dobila tako fejest fanta in takšnega moža; tri leta bo, kar je vdova. Zelo ga pogreša, čeprav ji ni nikoli dolgočas ob svojih in svojih otrok otrocih. Petero fantov in deklet. Ker na pare, tako kot je često v življenju. Vsi so živi, vsi odrasli, najmlajši je že prišel od vojakov.»

»Vse, razen zadnjega, sem povila doma. Pri Zdravku se je zataknilo. Treba je bilo v Celje, v bolnico. Carski rez. Mislila sem, da bo po meni, malo je manjkalo... pa vendar mi je ob odhodu domov zdravnik dejal — na svidenje —. Ne, to pa ne! Desetkrat je bilo menda kar dovolj, mar ne? Takrat sem jih imela 48. Nisem bila ravno mlada!«

»Kdaj je bilo najtežje?« sem jo pobaral.

»Brez kruha nismo bili nikoli, tudi v najtežjih dneh vojne ne in še za druge ga je bilo dovolj. Za to je že rajnik poskrbel. Bilo je 1944. Jaz sem ravno povila Mirka

CECILIJA DOLINŠEK z dvema vnukoma

in ležala v postelji, ko je vsa prestrašena pritekla sosedova SLAVA KRALJEVA. (Kasnejša učiteljica, danes invalidska upokoženka, živi v Mariboru. Opomba pisca!) češ, da so prišli Nemci, da jo bodo odpeljali. Planila je proti omari in že je bila v njej. Vstala sem in odšla na prag, kjer je njen oče ob spremstvu žandarja spraševal po njej. Pri nas da je prav gotovo ni, sem jim rekla, menda je na njivi, tam dela... Vse hiše so preiskali, naše pa ne! Še isti večer je Slava odšla v partizane. Bilo me je s'rah tisti dan, kot še nikoli poprej in nikoli kasneje. Požgali bi, če bi jo našli. Pa se je skrila na podstrešju v koš za žito... Minilo je, čeprav je bilo težko, takrat med vojno. Strah. Ne, pomanjkanja ni bilo, je strah in nego'ovost.« Držec vnukinjo v rokah, mi je pripovedovala vse podrobnosti. Včasih je tudi moževa sestra kaj dodala, dopolnila je svačinjino pripoved. Zanimivo! Luščila je fižol in še pogledala naju ni. Bila je prisotna in ni je bilo. Bili so pa vnuki, kot Cecilijini sinovi nekoč...

Tudi njeni otroci so se razkropili. Eno hčerko je posvojila njena sestrična iz Mežice. Sestrični je sinek umrl. Kasneje ni bilo več otrok, pa je posvojila Anko iz Cecilijine družine. Prav na sodnijo so štiri in vse uredili.

Sedeminsedemdeset let ima

Dolinškova mama, pa jih kar dobro skriva. Na polje sicer ne zahaja več, zato pa pazi na otroke in stori vsa gospodinska dela v hiši. Otroci so njeno življenje. Bo učakala tudi pravniške? Zakaj pa ne? Z zdravjem kar dobro kaže, še bolje pa z dobro voljo. To pa je prvi pogoj visokih let. Le pogumno naprej, Dolinškova mama, tako kot doslej.

BERNI STRMCNIK

SODELOVANJE

Celjska zveza kulturno prosvetnih organizacij ali bolje rečeno, njen odbor za dramsko dejavnost, je naprosil režiserja Jureta Kislingerja, da bi vodil seminar za amaterske gledališke režiserje. Jure Kislinger se je z veseljem odzval in ob praktičnem primeru »Mrtvega Kurenta« pripravil razlago o režiji — od priprav do realizacije predstave. Lepo število slušateljev daje nove upe o bodočnosti amaterske gledališke dejavnosti na celjskem območju. In čimbolj bo »ljubitelsko« gledališče, tem manjši bo prepad do »ta pravega«. Le to pa bo ponovno lahko dalo nov zalet za čimboljšo kvaliteto.

Se en dokaz več o možnem uspešnem sodelovanju med poklicnimi in amaterskimi gledališčniki.

B. A.

Jubilant

PETDESET LET MIHE PETANA

Miha Petan bo na dan referendumu brčas med prvimi volivci, saj bodo tistega dne pri Petanovih jedli z veliko žličo. Z Mihom bo petdesletnico slavil tudi njegov brat Zdravko, saj sta skupaj prikričala na svet v družini revnega kmeta iz Dečnega sela pri Brežicah, kjer se je pod eno streho nagneto enajst oratov in sestra. Da je moral tudi Miha za pastirja, ni treba posebej omenjati, je pa res, da se je tako kot njegovi bratje izučil poklica leto pred vojno pri brivcu Holyju v Brežicah.

Brežice 1941 po vdoru okupatorja. Selitveni pas. Miha je zbežal čez mejo na dolensko stran, v Kostanjevici bril in strigel, še bolj pa se je sestajal in delal z ilegalci, dokler ni maja dvainštride-

Miha Petan

setega postal partizan gorijskega bataljona. V novembrski ofenzivi so ga belčki ujeli in začela se je mukotrpna pot skozi belgijsko karsarno v taborišče Gonars. Od

tu se je ob kapitulaciji Italije bolj okostnjak kot mož vrnil med borce, tokrat v goriško brigado, po zlomu goriške fronte pa v Gradnikovo, kjer je od borca napredoval v vodnika, v komandirja čete in bil ravno na rojstni dan republike 29. novembra 1943 sprejet v partijo. Opravil je oficirski tečaj in bil od tu poslan na Koroško, kjer je v vzhodnokoroškem odredu stopal na čelu drugega in tretjega bataljona. Oktobra 1944 je postal Bračičev v XIV. diviziji, komandant njenega tretjega bataljona.

Po osvoboditvi je Miha Petan opravil gimnazij, oficirsko šolo in tečaje ter bil deseto leto po osvoboditvi zaradi boleznih upokojen kot 60% invalid. Prišel je v Celje, kjer se je ponovno aktiviral, bil

referent pa načelnik odseka za narodno obrambo, po ukinitvi okraja pa ves čas v vodstvu najprej še okrajnega, potem pa občinskega odbora zveze borcev NOB.

Tajnik občinske organizacije ZB NOV Miha Petan se je torej vpisal med abrahamovce. Če bi ga ne dajala bolezen, na želodcu je bolan že iz partizanskih let, bi se še zdaleč ne počutil petdesetletnika, čeravno je nedavno že drugič postal dedek. Čeravno si je prisluzil osem odlikovanj, Miha Petan sodi med tiste, ki nikoli ne zganjajo hrupa okoli svojih burnih doživetij. Toda daleč od tega, da bi ne bil družaben. No, saj je še na svet prišel v družbi.

Še na mnoga leta Miha, in Zdravko tudi!

RAZVIJATI TRADICIJE NOB

Tudi letos bo ena izmed osnovnih in najvažnejših nalog celjskih tabornikov razvijanje tradicij narodnoosvobodilne borbe. Tako so sklenili na svoji prvi letni konferenci, ki je bila v nedeljo, konec meseca januarja.

Na konferenci, ki je bila prva, odkar celjski taborniki nastopajo v odredu »II. grupa odredov«, so ocenili svoje dosedanje delo in izvolili nov odredov odbor. Prejšnjega starešino odreda Gustija Henigmanna je zamenjal nekdanji starešina Jože Krebs. Posebno poročilo o akcijah celjskih tabornikov je podal načelnik odreda Boris Dejanovič.

Prisotni so bili tudi predstavniki mladine in taborniških organizacij Cuprije in Novega Beograda ter tabor-

niži odredov »I. pohorski bataljon« in »XI. SNOUB Miloš Zidanšek« iz Maribora. Konferenca pa so se razen tabornikov udeležili še predstavniki krajevne skupnosti Center, Zveze borcev in odbora II. grupe odredov.

Taborniki so v razpravi ugotovili, da je bil v preteklem letu največji problem pomanjkanje kadrov, zlasti še prosvetnih, nemajhne težave pa so imeli s sredstvi. Z ustanovitvijo mladinskega centra se bo položaj nedvomno izboljšal, z združitvijo vseh celjskih taborniških organizacij v odred »II. grupa odredov« pa so dosegli večjo učinkovitost, katere uspehi se že kažejo. Rešeno je vprašanje prostorov.

Po končani konferenci so si taborniki in gostje ogledali klubske prostore.

mini reportaža

ZLATI PRSTEK

Ne, to ni pravljica za lahko noč, čeprav ima pravljični naslov. Je povsem resnična zgodba iz življenja o prstečku, ki bi že bil lahko pozlačen. Toliko je namreč prisluzil lastniku. Večkrat smo že ugotovili, da je mogoče varati na različne načine. Se posebej v gostinskem lokalu. Kolikokrat so vam natočili že pod mero! In ali ste kdaj izračunali, koliko to zneso, če vsakomur tako natočijo? Litre in litre. Tisočake in tisočake. Toda, to pod mero, vsaj vidis in lahko zavrneš. Drugače pa je z zlatim prstečkom.

Stala je za šankom, v plavi uniformi, in sprejemala naročila. Hudo je takole ves dan na nogah, s strani prihajajo natakariji in naročajo, z one strani pulta pa se derejo gostje. Vsa bi rad dobil čimhitreje. Vedno je treba biti nasmejan in vljuden.

Na njeni desni so stali kozarci. Mali in veliki. Tisti po šilce, drugi po pol in tretji po cel deci.

»Pelinkovec!«

Roka je segla po kozarec, ga večje umila, druga je prijala steklenico, nekaj besed gostu in že je stal pelinkovec pred njim. Pogledal ga je, kot da se ne more odločiti ali ga naj spiše na dušek ali v dveh požirkih.

»Stivovko!«

Cudno! Zopet je segla po kozarec, iz katerega je nekdo prej pil, ga umila in natočila. Ni vzela nobenega od tistih, ki so stali sveži in že umiti, obrnjeni na glavo, bliže od neumitih.

Po dolgoletnem opazovanju se nam je posvetilo. Leva roka je spretno zgrabila kozarec in ga potopila v vodo, desna je segla z dvema prstoma v notranjost, nato je prišel še curek sveže vode in kmalu zatem se je v kozarčku črnil pelinkovec. Ves čas pa je leva roka spretno prikrižala kozareček, njen mali prst pa je oklepal spodnjo površino.

Del curka sveže vode je ostal vedno v kozarčku. Tako za petino, šestino vsebine, če je kozareček poln.

Toda, zlati prsteček leve roke je to spretno zakril, vesel pogovor pa je odmaknil gostovo pozornost. In ta je pogledal samo vrhnji rob, za spodnjega pa tako ni mogel ničesar ugotoviti.

En kozareček v šestih. Dve steklenici na dan. Najmanj.

Skoda je dvojna. Preič pri gostu, ki piše rahlo ponarejeno pijsko, drugič pa pri podjetju, ker nekdo pozneje prodaja za svoj račun gostom v prostorih podjetja.

Pa povejte, če ni tak prsteček zlat.

IVEK

mali intervju

Vprašuje: Milan Seničar

Odgovarja: Rudi Drame

Predsednik krajevne skupnosti, predsednik združenja ZB, predsednik pokrajinskega sveta, poslovodja trgovine kombinata in še marsikaj drugega je RUDI DRAME V LOKI pri Zusmu. Nekateri pravijo, da je samo zaradi številnih dolžnosti osivel. Kako ne bi, saj ni enostavno voditi krajevno skupnost kar petnajst let zapovrstjo.

»Imamo zelo aktiven odbor pa tudi občina nam je precej pomagala pri elektrifikaciji in gradnji vodovodov. Samo mladih je vedno manj. Delajo zunanaj Loke, kar je razumljivo. Veste, tudi v Loki si želimo, da bi imeli neko manjšo delovno enoto ali obrat. Potem bi ljudje radi ostajali doma.«

V Loki ljudje pravijo, da nimajo ničesar, sedaj pa jim ukinjajo še krajevni urad, ker je premalo dela.

Ne vem, kako jim je to prišlo na pamet. Seveda smo proti ukinitvi krajevnega urada.«

»Zakaj, če je res premalo dela?«

»Človek, ki to dela, torej matičar, opravlja tudi druge za kraj in ljudi ter življenje v vasi pomembne naloge. Loka že tako nima ničesar, sedaj pa bi izgubila še edini urad.«

»Kako pa je z vašo šolo, ki že dolgo ni več mlada?«

»K nam hodijo otroci iz šentjurske in šmarske občine. V Šentjurju so povedali, da se še niso uspeli dogovoriti s Šmarjem, da bi oboji prispevali za novo šolo. Mi bi radi majhno montažno šolo. Nova šola v Podčetrtku ne bo rešila problemov. Ne bomo pristali na prevažanje otrok.«

»Je že bil občinski praznik Šentjurja organiziran v Loki?«

»Vložili smo prošnjo, vendar bo letos v Šentjurju. Prihodnje leto bi naj bil pri nas. Obiljubljajo tako. Vsi tod okoli si želimo, da bi končno prišel na vrsto tudi naš kraj.«

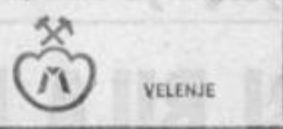
»Ali občani radi sodelujejo v skupnih akcijah?«

»Občani so v zadnjih letih s samoprispevki in prostovoljnimi delom veliko naredili za ceste. Radi bi še dokončno uredili ceste Volčja jama — Žusem, Hrastje — Cerovec in Lakner — Mrzek. Seveda, če bo tudi občina primaknila zadovoljiv delež.«

»In kakšno je upanje?«

»Ljudje tod okoli se večkrat počutijo prizadete. Veliko so pomagali v NOB, sedaj pa se le redko spomni kdo nanje. Živeti od obljub ni mogoče. Razumemo, da občina nima denarja. Vendar — včasih je bilo nekaj v Loki, danes ni ničesar več. Takšno odmiranje kraja pa ni samo stvar občine.«

Samoprispevek — hitra družbena pomoč otrokom in materi

VELENJE

GASILCI SO ZBOROVALI

Na območju krajevne skupnosti Družmirje, Gaberke uspešno delata dve prostovoljni gasilski društvi. Na občnem zboru v Družmirju so se domenili za nabavo novega gasilskega vozila, za predsednika društva pa so izbrali Antona Perovca.

Tudi gasilci v Gaberkah so uspešno delali. Najvažnejše pa je, da so lani kupili novo motorno brizgalno. Sredstva zanjo so prispevali vaščani. Društvo aktivno dela, za kar ima največ zaslug neumorni predsednik Franc Špital, ki so mu na občnem zboru vnovič zaupali to odgovorno mesto. Mimo tega gasilci v Gaberkah tesno sodelujejo z vsemi družbeno-političnimi organizacijami, zlasti z mladino.

Na zboru pa je predstavnik občinske gasilske zveze podelil priznanja za dolgoletno delo v organizaciji. Tako je tako priznanje dobil Karel Jevšnik za 40-letno delo, Ivan Čas za 30-letno delo ter Franc Navodnik za 20-letno delo v gasilskem društvu.

v v

ZALEC

PUSTNA GOFLJA

Spet je prišel tisti čas... Pustni čas. In priprave na maškarade, karnevale in podobne reči so v polnem teku. Tako tudi v Zalcu, kjer že nekaj let uspešno pripravljajo pustne karnevale. Tudi letos je organizacija tega nastopa v rokah posebnega odbora pri žalski Svobodi. Karneval bo na pustni torek, 15. februarja, ob treh popoldne. V pustni povorki bo sodelovalo okoli petdeset skupin. In kaj bodo prikazale? To je skrivnost, na vsak način pa tudi domače pikre aktualnosti. Za tri najboljše skupine so pripravili lepe nagrade.

V tistem času bo izšel tudi humoristični časopis »Pustna goflja«.

Torej, razgiban Zalec v pustnem času!

MOZIRJE

TURIST OBNAVLJA IN GRADI

Komaj so se končala dela pri nekaterih novih objektih, ki jih je financiralo Turistično gostinstvo podjetje Turist iz Mozirja (v mislih imamo novo slaščičarno in informacijski biro poleg hotela) že so se lotili novih del. S TVD Partizan Mozirje so se dogovorili, da bo Mozirje že maja prihodnje leto dobil prepotrebno avtomatsko kegljišče. Za ta rekreacijski objekt bodo usposobili prostore pod sedanjo »elovadnico. Kegljišče bo dvostezno in bo seveda predstavljalo samo začasno rešitev. Poleg te gradnje pa je Turist oskrbel tudi obnovo svojega lokala v Rečici ob Savinji, kar bo za ta kraj nedvomno velika pridobitev, saj sedaj praktično nimajo modernega gostinskega lokala.

KDO BO VODIL KOMISIJE ZK

Na zadnji seji občinske konference Zveze komunistov v Mozirju so izvolili tudi vse pomožne organe, to je komisije konference in komiteja ter njihove nove predsednike.

Komisija za statutarna vprašanja, organizacijo in razvoj ZK bo vodil JOŽE RAKUN. Predsednik komisije za družbeno-ekonomske odnose in ekonomsko politiko je HIN KO COP. Profesor MAKŠ VESTER bo v naslednji mandatni dobi vodil komisijo za idejno-politična vprašanja, izobraževanje, kulturo in prosveto. Za predsednika komisije za mednarodna politična in ekonomska vprašanja so izvolili RUDIJA ZAGERJA, revizijsko komisijo pa bo vodila JOŽICA PEČOVNIK. Na seji konference so izvolili tudi častno razsodišče, katerega predsednik je JANEZ ZAGER.

SLOVENSKE KONJICE

GASILCI BODO ZBOROVALI

V nedeljo bo imela Občinska gasilska zveza občine Slovenske Konjice v prostoru občinske skupščine redni letni občni zbor. Na letni skupščini bodo podali poročilo o doseženih rezultatih, ocenili bodo minulo delo ter izvolili novo vodstvo gasilske organizacije. Na občnem zboru bodo podelili zasluženim gasilcem tudi priznanja za njihovo nesebično in požrtvovalno delo. O delu skupščine in občinske gasilske zveze bomo še poročali.

NADOMESTNE VOLITVE

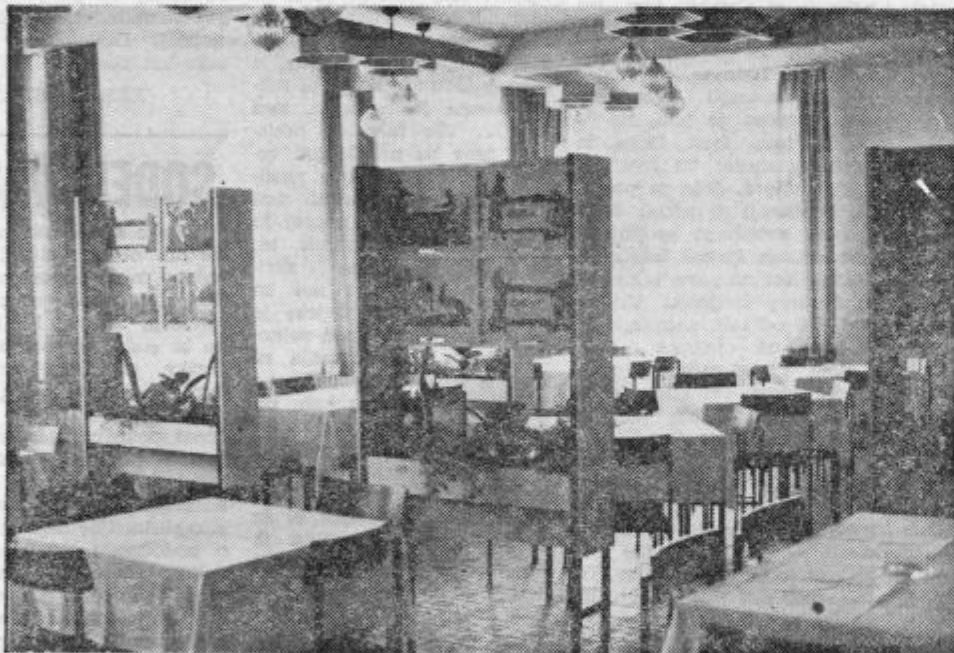
Prejšnji teden je bila v Slovenskih Konjicah 23. seja občinskega zbora občinske skupščine. Na dnevnem redu so bile predvsem nekatere proceduralne zadeve. V 29. volilni enoti so bile opravljene nadomestne volitve odbojnika. Izvoljen je bil Ivan Umnik iz Zgornjih Zreč. Na predlog mandatarne imunitetne komisije je bil novoizvoljenemu odborniku potrjen mandat, nakar je odbornik podal svečano izjavo. V nadaljevanju se je občinski odbor še obravnaval predlog mandatarne imunitetne komisije za razpis nadomestnih volitev v 5. volilni enoti, ki obsega Mariborsko in Škalsko cesto. Sprejet je bil sklop, da bodo volitve 5. marca. Nadomestne volitve v tej volilni enoti so nujne zaradi tega, ker je dosedanji odbornik Adolf Tavčar pred nedavnim umrl.

DOM KULTURE

Komunalno podjetje v Zrečah je že začelo s prvimi deli za obnovo in preureditev doma kulture v tem kraju. Ugotovitev posebne strokovne komisije, ki jo je imenovala konjiška kulturna skupnost, so pokazale, da je večja obnova nujno potrebna, saj v nasprotnem primeru ne bo več uporaben. Republiška kul-

Oh, kako sva si različna... Tako nekako se menda prične neka naša popevka, ki menda niti ni doživela bogve kako velike popularnosti, saj o prevelikih razlikah do nedavnega pri nas ni bilo najbolj simpatično razpravljati. Seveda popevka ni govorila o razlikah, ki jih imamo v mislih, o premoženjskih razlikah. No, tudi na tem področju bi lahko zapeli z zgornjimi besedami, samo ne koliko drugače bi kazalo zastaviti: Oh, kako smo si različni... Pa še res je, da smo si res. Tisto, kar nekemu ne

PRIJETNO IN PREPOTREBNO

Smarčani so nadvse zadovoljni s svojo najnovejšo pridobitvijo, s prizidkom in gostišču SMARŠKI HRAM. O tem, zakaj je bilo to potrebno, ne bi obširneje govoril, ker je vsakomur znano, da se kraj iz dneva v dan širi in da pri eni sami gostilni menda res ne more zadovoljiti vseh, ki potrebujejo gostinske usluge. Precejšnjo vrednost pomeni novi prizidek že zato, ker je moralo gostišče SMARŠKI HRAM marsikdaj v sezoni enostavno odsvičiti večje družbe, ker jih pač niso mogli postreči zaradi pomanjkanja prostora. Ne nazadnje pa je novi, izredno funkcionalno in okusno urejeni prizidek velik prispevek k porajajočemu se šmarskemu turizmu, predvsem pa zadostitvi mnogim gostom iz Atomskih toplih, ki prihajajo skozi Šmarje.

Prostor bo lahko sprejel okoli štirideset ljudi, urejen pa je tako, da ga vsak čas lahko spremene v manjšo dvorano. Načrte za notranjo opremo pa je izdelal predavatelj aranžerstva in projektant interierov Vanč Ševčičar iz Šolskega centra za blagovni promet v Mariboru.

ZA ŠTIMULAKOVO TOPLA SOBA

Za Stimulakovo, priletno žensko iz Petrovc, je konec bivanja na odprtem podstrešju!

Problem, ki se je dolgo vlekel kot težka mora za vse, ki so ga poznali in skušali rešiti, je zdaj odstranjen.

Tudi zdaj ni šlo lahko, kajti Stimulakova ni kazala prevelike vneme, da bi se rešila položaja, ki za človeka ni primeren.

Občinska skupščina ji je že pred časom nudila lepo parketirano sobo s centralno kurjavo v zameno za odprto podstrešje. Toda ženska se ni mogla odločiti za to spremembo. Rajši je ostala na podstrešju.

Potem je dobila odločbo za druge prostore. Pa se je zgodilo, da je bil nekdo hitrej-

ši in jih je zasedel pred njo. Tako se je začel spor, ki se je te dni na občinskem sodišču v Zalcu končal sicer v korist Stimulakove, toda glede na pritožbeni postopek in druge okolnosti je težko verjeti, da bi bili ti prostori kmalu vseljivi za Stimulakovo.

Ko pa so se člani obeh zborov skupščine občine v Zalcu na zadnji skupni seji srečali s poročilom o delu komisije za vloge in pritožbe, so znova naleteli na problem Stimulakove in njenega življenja na odprtem podstrešju. Zima, mraz! Kaj bi se lahko vse zgodilo? Kdo bi bil kriv, če bi prišlo do najhujšega?

Tega so se odborniki dobro zavedali, čeprav bi lahko do-

kazali, da so ukrepali in nudili ženski neprimerno boljše stanovanjske pogoje, ki pa jih ni sprejela. Formalno bi bilo torej vse v redu. Kako pa po človeški plati? Tu je zadeva bolj kritična! In zato so se odločili za odločen korak, četudi v nasprotju z voljo in pripravljenostjo Stimulakove.

Pristojni za rešitev tega vprašanja so poiskali v Petrovcih drugo in primernejšo sobo ter Stimulakovo več ali manj prisilili, da se je vanjo vsečila in tako končala svoje bivanje na odprtem podstrešju.

Zdaj je Stimulakova dobila tople prostore in upajmo, sicer pa ji to tudi želimo, da bi se v njih dobro počutila.

M. BOŽIČ

na skupnost je namensko odobrila občinskemu svetu dve kulture in dve kulture. Organizacij v Slovenjskih Kmetijskih združenjih za preureditev doma 10.000 dinarjev pod pogojem, da tolikšen znesek zberejo iz lokalnih virov. Že v naslednjem času so za to akcijo prispevali v Kovaški industriji Zreče 25.000 dinarjev, v krajevni skupnosti 15.000 dinarjev, podjetje za proizvodnjo umetnih brusov »Cometa« domača osnovna šola pa zagotovila vsak po 10.000 dinarjev. Denar je torej zbran. Delo so začeli, saj je bil eden od pogojev republiške kulturne skupnosti, da mora biti obnova in preureditev končana najkasneje do 30. aprila letos. Na ta način bodo Zrečani v kovaški komuni prišli do obnovljenega doma kulture.

V. L.

IZŠEL JE »OSVIT«

V ponedeljek je izšla prva številka številke mladinskega lista »Osvit«. Izdaja ga Občinska konferenca zveze mladine Celje. Glavni urednik je predstojnik občinske konference Miro Krajnc, časopis pa se ureja Jure Toplak, urednik Ivan Ivačič in študent Bojan Guček. List obseva štiri strani, na katerih najdemo dokaj pestro vsebino, ki govori o mladinskem prostovoljstvu, mladinskem delu, gospodarstvu, seksualnosti, odnosih med ljudmi, o programski usmeritvi mladine, dokaj obširno pa lahko najdemo tudi o samopriskrbi v Celju. Izvod »Osvita« stane 0,50 din in je naprodaj v vseh kioskih.

KNJIGA O PREGNANCIJAH

Nedavno tega je bil v okviru federacije imenovan poseben uredniški odbor, ki mora pripraviti vse potrebno za izdajo knjige o naših pravnih med vojno. Iz Slovenije v tem odboru predsednik Anton Angolič, Pavle Zaverca profesor JOŽE MAROLT Celja. Odbor je že imel dve seji, dogovorili pa so o tem, kakšen bo koncept knjige, ki naj bi izšla ob stoletni karavani bratstva in prijateljstva, posvečena pa bi bi tudi deseti obletnici te pomembne politične manifestacije, katere prvi začetki segajo v leto 1962. K pisanju knjige namerava odbor priložiti posamezne avtorje, ki bodo došli publicistično delovali na tem področju.

Moji otroci, tvoji otroci, naši otroci

pa še res je

predstavlja nikakršnega problema, še manj, je nekaj čisto nepomembna in neopazna stvar, je lahko za drugega hudimano-vo resna stvar in velik problem. Nekomu tisočak danes ni več predstavlja veliko (mislimo na starega jurja, da ne bo pomote) drugemu pa še vedno pomeni kopico denarja, za katero je moč kupiti vsaj nekaj kilogramov kruha, če že drugega ne. Da, da, tako in podobne misli so mi obhajale, ko sem minulo soboto poslušal diskusijo na ustanovnem občnem zboru Društva tr-

Zadnje sneženje je ponagajalo predvsem voznikom motor-nih vozil. Na sliki je prizorišče nesreče minuli petek, ko sta pred Sentjurjem trčila Tatra Vodne skupnosti in Merxov TAM. Skoda je bila ocenjena na 65.000 dinarjev. (Foto: B.S.)

Srečanja

„ŠE BOM KOVAL - PESMI“

Tako pravi IVAN SOLN, kovač iz Soštanja. Kladivo vihti v 115 let stari kovačnici, ki jo je zgradil že njegov ded in v kateri je delal njegov oče, pri katerem se je Ivan izučil kovaštva. In medtem, ko kuje zvoneče železo, kuje tudi pesmi, vesele in zbadljive. Kajti sam je veseljak, da ga daleč naokoli poznajo in vabijo v hiše.

Kovač Ivan pri delu

Kot sem že omenil, stanuje kovač Ivan v Soštanju v Levstikovi ulici. To je na levi, tam, ko pridete v Soštanj z velenjske strani. Na zunanji hiša lepa bela, s spominsko ploščo, ki takoj pove, da je to stara partizanska hiša, kjer so gali življenje za svobodo štirje sinovi in hčerka.

Ivan se je rodil 1907 leta očetu Ivanu in materi Ani. Doma jih je bilo enajst. Štiri najst let kasneje se je začel učiti kovaštva pri očetu in se po treh letih tudi izučil. 1939 je šel Ivan v Srbijo, kjer je opravljal kovaško delo v različnih tovarnah, najdlje pa se je zadržal v Krupnju, kjer je delal kot kovač v rudniku. Tam ga je zatekla tudi svetovna vojna in iz teh časov se najraje spominja dogodka, ko so prvič prišli v Krupanj partizani. Tako so prišli k njemu in mu pripeljali več kot trideset konj, da jih podkuje. In ko je ravno opravljal svoj posel, so pridri četniki in pričeli streljati, da je kar žvižgalo nad glavami. Pa pravi kovač Ivan, da ni prej odnehal z delom, dokler ni bil zadnji konj podkovan. Tadaš pa so se tudi četniki unesli in se umaknili pred partizanskim ognjem. V Krupnju je ostal do konca vojne in se vrnil v Soštanj šele 1948 leta, pa spet pričel kovači v dedovi in očetovi kovačnici.

Ogledali smo si to »črno kovačnico«, ki je po svojih mračnih kotih skrivala naj-

različnejše predmete, na sredini pa je stalo mogočno nakovalo, simbol kovaštva in kovačev. Res je stara in od zunaj ni nikoli videti, da bi bila stoletnica. Toda nekaj je bilo le moderniziranega. Včasih so gonili meh na nogo, zdaj pa ima kovač Ivan elektromotor in še bi našel kak »greh« v tej spoštljivi kovačiji. V hipu je skoval precejšen kos železa v žarečo gmoto. Pa pravi Ivan, da ko kuje železo, sproti kuje v glavi tudi pesmi. Veliko nam jih je povedal, pa nobene ni imel zapisane. Ko smo ga kasneje čakali, da se je preoblekel, smo na tihou upali, da bo prinesel kakšno debelo buklo pesmi, pa je imel s sabo le tanek zveščič in še tega zato, da je vanj položil staro fotografijo kovačnice, kjer se on vidi še, kot smrkav kratkohladičnik.

»Rad pesnikujem. To človeka razvedri. Jaz pa sem veselejši človek. Igram kitaro in ustne harmonike. Bil sem pri tamburaših in še danes me kmetje radi povabijo domov. Zanje še danes kujem. Pa ne bom več dolgo. Še kakšno leto ali dve, pa ne bom več delal. Imam pokojnino pa star sem že. Potem bom imel tudi več časa za pesmi, da bom katero še zapisal. Samo za kovačnico mi je žal, ker bo propadla. Naslednika nimam, imam tri hčerke, pomočnika pa tudi ni v kovačnici. Ja, torej pesmi! Veste sem napisal eno o bezgu:

BEZEG
S sekuro pride kmetič nate,
poseka te do korenin
in drugo leto zopet zrasteš,
se vzpenjaš do višin.

Eno sem še napisal o nekem mojstru, ki je delal tu v Soštanju. Pa še o marsičem sem študiral. Samo nimam časa, da bi vse napisal. Rad tudi berem. Pesmi. Najbolj všeč mi je Jenko. Bolj kot Prešeren. Tako lahek je, pa precej ljubezenskih ima. Rad berem tudi romane, toda saj vam pravim — časa mi primanjkuje. Ko ne bom več v kovačnici, bom ves čas posvetil pesmicam in branju. To mi veliko pomeni.

To smo prav radi verjeli. Poslovili smo se v pripravljenju, da ga bomo še srečali, kovača Ivana. Pa da bo takrat imel kaj zapisanega tudi na papirju, ne samo v glavi. Tekst in foto: Drago Medved

mala anketa

MLADI NIMAJO KAM

Loka pri Zusmu leži prav ob meji med šentjursko in šmarsko občino. Steje 104 hišne številke, 810 prebivalcev, ima trgovino, gostilno, cerkev in velik hlev za teleta. In hiše, ki so precej odmaknjene druga od druge. V teh gnech je Loka kot izumrla. Visok sneg je prekril ceste s šentjurske in šmarske strani. Še so ceste sedaj boljše kot poleti ali jeseni, ker je luknje zatrpal sneg, pa kljub temu ljudje — tisti, ki ne hodijo na delo v Štore ali Sentjur — največ presedijo doma. Moški se tu in tam napotijo v gostilno, drugi pa se po večerih zadržujejo pred tistimi 15 televizorji, kolikor jih je na območju Loke, Dobrine in Hrastja.

Pet občanov smo povprašali, kaj jih moti v njihovem kraju. Pričakovali smo, da bodo govorili samo o cestah, saj se je med domačini razneslo, da hoče njihove ceste odkupiti gozdno gospodarstvo. Zakaj? Mu ne bo treba kopati lukenj, če bodo sadili smreke, so jo pogruntali? No, pa niso govorili samo o cestah.

SLAVKO ŠTANCER, gostilničar: »V Loki smo imeli v bivši koptarni sobico za mlade ljudi, nekakšen klub s televizorjem. Zvečer so imeli zabavice, otroci pa so lahko gledali program. Potem pa so to ukiniteli. Ostala jim je samo še cesta. Tako kot z ukinitvijo kluba se ne morem strinjati z odpravo krajevnega urada. Kaj pa imamo sploh v Loki? Slabe ceste in slabe mostove. Avtobus pa je tu šestkrat do osemkrat na dan.

MIRKO MASTNAK, poslovodja trgovine Merx in poslovodja gasilcev: »Ceste so slabe, cestarja pa nikakor ne najdeš. Veste, SZDL je pri nas bolj uboga, včasih so imeli še televizor v klubu, zdaj pa je zaprt. Klub namreč, za klopi in aparat pa ne vem, kje bi bili. Zabave ni, Zvečer ti preostane pogovor, karte in biljard v gostilni. Menim, da je Loka malo zapostavljena. Res je, da iz našega kraja občina ne dobi toliko kot iz večjih, pa vedar...

DRAGO KOS, invalidski upokojenec iz Loke 11: »Veste, bolj bi zase povedal. Ne samo o zdravju, tistega mi nihče ne more dati. Stanovanje, to, to imam slabo. No, o cestah tudi ne moreš kaj lepega reči. Gostilna je še kraj, kamor lahko človek gre in se pogovori s kom.«

JOŽE KRŠLIN, poštar: »Vsak dan prehodim 18 kilometrov poti, ne cest. Osebnost se v redu počutim, kot poštarja pa me imajo vsi radi. Ampak tisto zaradi kluba, gotovo ste že čuli, tisto res ni prav. Dve ali tri stranke so se med sabo skregale, pa so ga ukiniteli. Televizor so odnesli, ne vem kam. Menda je v Šoli. Ja, pa šola je obupno stara. Loka bi si zaslužila, da dobi novo, boljše. Kaj vse je že bilo v tej šoli, kdo bi vedel.«

Morda pa bo le kdo povedal, zakaj so zaprli klub, so nam dejali nekateri ob slovesu.

M. SENICAR
B. STRMCNIK

Kmetijstvo

KAKŠNE NAJ BI BILE CENE?

CENE ŽIVINE NAJ SE SPREMINJAJO ENAKO KOT CENE KRMIL, CENE PRIDELKOV PA KOT CENE GNOJIL IN DRUGIH POTREBŠČIN — NAJPREJ JIH JE TREBA USKLADITI

Cene živine naj se spreminjajo enako kot cene krmil, cene pridelkov pa kot cene gnojil in drugih potrebščin — Najprej jih uskladiti.

Vsem željam kmetovalcev po zvišanju cen sicer ni mogoče ustreči, nekatera načela pa bi morali vzlic temu bolj upoštevati. Brez ustrezne politike cen bo kmetijstvo hiral. To pa ne more koristiti nikomur, razen morda nekaterim trgovcem.

Pogosto je slišati očitke kmetovalcem, da zahtevajo za svoje pridelke previsoke cene. To bi lahko očitali kvečjemu le tistim, ki zahtevajo, da bi kmetje dobili za svoje pridelke toliko, kot potrebujejo za dostojno življenje. Pri različnih velikostih kmetij dohodki ne morejo biti enaki, razen če bi kmetje prodajali svoje pridelke po različnih cenah, tisti, ki pridelajo manj, po višjih. To ni uresničljivo. Po

kakšnih kmetijah pa naj bi potem določali cene?

Imamo resnejše predloge, ki pa se, žal, prepočasno uresničujejo. Ker se cene na trgu spreminjajo, bi jih bilo treba urejati z določenimi razmerji.

Tak je dogovor o oblikovanju cen goved, mesa in mleka. Razširili naj bi ga še na krmila ali določili, da se cene goved, mleka in prašičev zvišajo ali znižajo za enak odstotek kot cene krmil oziroma koruze. Seveda je treba najprej določiti ustrezno razmerje cen. Potem bi bila reja živine tudi ob spreminjenih cenah enako donosna.

Uskladili naj bi tudi cene poljskih pridelkov in gnojil ter določili, da bi se v prihodnje enako spreminjale. To se pripravljajo. Kaj pa cene kmetijskih strojev? Tudi te bi bilo treba uskladiti s cenami kmetijskih pridelkov. In cene zaščitnih sredstev in še

druge, ki imajo večji delež v pridelovalnih stroških.

Kakšna naj bodo razmerja med cenami?

Če želimo primerjati naše cene kmetijskih pridelkov in živine s cenami v sosednjih državah, potem bi morali storiti enako s cenami vseh proizvodov, ki jih kmetijstvo potrebuje. Primerjati bi morali tudi razne ugodnosti, ki jih tam država, pri nas pa družba nudi kmetijstvu, da lahko prideluje in prodaja svoje pridelke po nižjih cenah. Sele takrat bi lahko govorili o enakih možnostih naših kmetovalcev v proizvodnji in sposobnostih za konkurenco na domačem in svetovnem trgu.

Konkurenčna sposobnost naših kmetovalcev je zelo pomembna tudi na domačem trgu, čeprav ni vedno odločilna. Naši trgovci včasih uvažajo tuja živila, četudi so enako draga ali celo draž-

ja kot domača. V trgovini je tako malo konkurence, da trgovci pogosto pri blagu, ki ga dražje plačajo, več zaslužijo kot pri cenejšem. Kmetovalci pa nimajo dovolj lastnih prodajal, v katerih bi prodajali po konkurenčnih cenah pridelke, ki jih noče nihče odkupiti.

Pri določanju razmerij bi bilo treba zajeti tudi cene v trgovini in gostišču, podobno, kot je že pri mesu. To sicer ni lahko, a v nekaterih državah kar dobro urejajo.

S tem še ne bodo odpravljene vse težave, ki tarejo naše kmete, zlasti na malih kmetijah. Kdor ne more pridelati veliko za trg, ne bo imel s posestva dovolj dohodkov, četudi bodo odkupne cene visoke. To pa je povezano z urejanjem kmetij.

Jože Petek

Zima ob Savinji (Foto: MB)

KOLEKTIV
TRGOVSKEGA PODJETJAT
TEHNO-MERCATOR
CELJEPOKLANJA BRALCEM
NOVEGA TEDNIKA ROMAN

Januš Golec

TROJNO GORJE

14

Naj le počakajo, da se bo vodja pozdravil in potem mu naj nenadoma predstavijo ujetnico. Iz začudenja ter obnašanja kapitana, ki zna za ujetnico, bodo razbrali, kaj da se skriva za puntarsko junakinjo. Da bi se ta predstava čim prej posrečila, je bil pridno pri delu celjski pader Florijan, ki je zdravil kapitana. Predno je Pavel okreval, je izpustilo celjsko sodišče na pritisk iz Gradca pretežno večino zajetih puntarjev. Pridruženih je bilo v zaporih še 42, ki so bili določeni, da bodo odpeljani v Gradec in na Dunaj, kjer bodo povedali, zakaj so se uprli in kdo jih je nagovoril. Predno se je izvršil prevoz, so morali preskrbeti ujetnikom obleko ter čevlje. Še do danes je ostalo zabeleženo v starih zapisnikih, da sta izgotovila za kmečke puntarje celjska čevljarja Lukež Novkher in Jurij Wagner 52 parov čevljev, krojač Jurij Šlišnek in Mihael Wolgemut 28 sukenj in 5 parov nogavic, klobučar Ivan Haidman 26 klobukov, ključavničar Ivan Winkler je napravil 41 železnih obročev, katere je pritržil okrog vratu puntarjev, in Pavel Šmid je skoval 24 klafter dolgo verigo, ki je imela 900 členov in s katero so bili kmetje vključeni kakor najbolj krvoločne zveri, in na ta način odšli peš v Gradec in na Dunaj.

Predstava Pištelakove Eme kapitanu Pavlu Štercu nikakor ni rodila zaželjenega uspeha. Oba sta se toliko premagala, da jima ni bilo niti na obrazu čitati, da sta po srcu eno. Sodniki so se čudili tej izredni trmi in preizkusili na kapitanu vsa tedaj običajna mučenja, ne da bi bili izsilili le eno besedo izpovedi, zakaj je poveleval puntarjem in v kakem razmerju je do ujetje upornice. Kakor pravi mučenec je trpel za sveto stvar, ki se je ponesrečila brez njegove krivde. Znal je dobro, da bo zanj končan upor, ko ga bo objela smrt. Usmrtili ga bodo gotovo v Celju, za zasliševanje v Gradcu ali na Dunaju jim je bil preveč nevaren. Na vse je bil pripravljen, nikakor pa ni pričakoval tega, s čemer so mu oženili plemiški trinogi še zadnje trenutke življenja.

Poslali so mu v ječo pismo, v katerem je stalo črno na belem, da se je rešil iz šempetrske bitke edino vojvoda Ilija Gregorič s tovarišem Gušetičem. Ni se zatekel po pobegu k Matiju Gubcu v Stubico, ampak je begal nekaj časa po štajerskih gorah, potem se je hotel umakniti preko Slavonije v Bosno. Med Križevci in Ivaničem so ga ujeli krajiški vojaki in ga poslali na Dunaj na zagovor.

Dne 9. februarja je bila glavna in usodna bitka v dolini, ki se razprostira med Stubiškimi toplicami in Doinjo Stubico. Obležalo je 5000 mrtvih kmetov. Ujetnike so obešali na hiše ter drevesa; na hruški ob glavni cesti je viselo 16 nesrečnih kmetov.

Grad Kunšperg, ki je zrl kot orel s svojega zvišanega mesta na bojišče, je bil tedaj brez pravega najemnika in oskrbnika. Lastniki gradu so bili krški škofje, ki so čajali graščino v zakup proti plačevanju najemnine. V dobi zadnje

kmečke vstaje je bil Kunšperg brez tedaj običajne močne roke. Kmetje iz kunšperške okolice po večini niso bili udeleženi pri punktu. Niso imeli za vstajo pravega vzroka, ko pa ni vihtel že skozi desetletja nobeden valpet biča nad njihovi hrbti in jih ni preobremenjeval s tlako ter desetino.

Sosed Kunšperga — hrvaški Cesargrad je bil še nekaj časa po bitki 8. februarja v rokah kmečkih puntarjev, ki so bili kmalu po izbruhu pobune obglavljeni oskrbnika.

Štajersko in hrvaško območje, s kmečko krvjo prepojenega bojnega polja, je bilo brez prave bližnje oblasti.

St. Peter v Leskovcu tedaj ni bil samostojna župnija, spadal je kot vikarijat pod pištanjko materino faro. Zadnji šempeterski vikar Mihael Feistricer je bil odstavljen leta 1570. Stolni prošt Tomaž Reutlinger opravičuje s stališča cerkvene oblasti njegovo odstavitev, češ: ni hotel plačevati davkov in niso našli pri njem ničesar, kar bi mu vzeli. Ne samo to, da ni sam »odrajtoval«, kar bi bil moral, še kmete je ščuval proti gosposki. Bil je pravi puntar nekaj let pred izbruhom kmečke vstaje. Odslovljenega Feistricerja, ki se je zatekel na Ogrsko, je nasledil šele leta 1595 vikar Gašper Demitrovič. Torej tudi duhovnika ni bilo, da bi poskrbel za krščanski pokop pobitih kmetov in vojakov. Vrane ter krogarji so opravljali dva meseca posel pokopačev. Celi oblaki teh neprijaznih ptic so se podili po ravni med St. Petrom ter Sotlo, kjer so se mastili med hrapavo zapotegnjenim krakanjem, dokler niso preostale le še bele kosti in ni bilo razločiti kdo je bil puntar in kdo od graščakov plačani Kajn stare pravde.

Dne 9. februarja je bila poražena Gubčeva kmečka armada pri Stubici. Zmagovalci so se maščevali z nepopisno krutostjo nad še pri življenju preostalo kmečko »rajo«.

Od kmetov obglavljenega oskrbnika na Cesargradu ni nasledil dolgo časa nihče. Cesargrad je bil pozidan na dobro zavarovani višini ter nekaj tednov v kmečkih rokah. Strahopetna gospoda se je bala ravno na tej naravno utrjeni točki puntarske zasede. Od pobite kmečke vojske so bile pri St. Petru le še obrane kosti, ko se je upal na ogled bojnega polja novi cesargradski oskrbnik.

Na spomlad leta 1573, ko je bilo treba preorati obsotelsko polje in zaupati seme brazdam, so se podali kunšperški tržani in šempetrski kmetje do koščenih preostankov vojnih žrtev. Celi teden so zbirali po pašnikih ter njivah kosti, jih nalagali na vozove in jih odvažali na kup za obzidje okrog podružne cerkve sv. Jakoba, ki je propadla dobrih sto let za tem. Cesar Jožef II. jo je zaprl in je bila kmalu podrta do tal. Danes je samo še videti sledove zidu, ki je obdajal svetišče.

Za cerkvenim zidom so izkopali globok skupen grob. V njega so znosili kosti, jih zagrebli in skrili z njim pod črno zemljo zadnje ostanke združenega slovensko-hrvaškega puntarskega duha.

Njive ob Sotli so preorali, jih posejali in zastonj prelita kmečka kri je pognojila le poljske pridelke.

Dva celjska mestna biriča sta odvedla do krvi ter kosti šibano nevesto obglavljenega kapitana kmečke vojske na večer po prestani kazni izven mestnega obzidja in jo prepustila usodi v smeri proti Teharju. Ko sta jo spustila pri mostu preko Voglajne, se je zgrudila po tleh. Kaj sramotni udarci bičanja, ti ji ne bi izpili zadnjih moči!

(Se nadaljuje)

VSE ZA VAS POD ENO STREHO — VELEBLAGOVNICA

USPEŠNO LETO GABERJA

Preteklo soboto je bila v telovadnici TVD Partizan — Gaberje letna konferenca, na kateri so se pogovarjali o delu društva v preteklem letu.

Ze iz uvodnega referata predsednika društva Pavla Božiča je bilo razvidno, da je društvo v preteklem letu doseglo nekaj izrednih uspehov. Največji uspeh preteklega leta je prav gotovo priložnostna Partizana Slovenije, — Bloudkova plaketa. To je zaslug vseh članov društva, v veliki meri pa tudi upravnega odbora, ki je znal skrbno gospodariti, saj so s skromnimi sredstvi, ki jih ima društvo na razpolago nekoliko obnovili dom, nabavili nekaj orodja in drese za pionirske in mladinske vrste.

Poleg splošne telesne gadjbe imajo v društvu še sekcije za hokej na travi, odbojko in namizni tenis. Zlata prvi dve sta na dokaj kvalitetni ravni, saj hokejisti nastopajo v zveznem tekmovanju, odbojkarji in odbojkarice (ki so nedavno tega pristopile k društvu iz Partizana Celje mesto) pa v republiškem tekmovanju.

Uspešno preteklo leto pa marljivim članom Partizana — Gaberje pa nalaga nove naloge, ki pa jih bodo prav gotovo izpolnili. To pa bo samo v prid razvoju telesne kulture v celotnem delavškem okolišu Celja — Gaberju.

G. D.

Umetnostno drsanje

DAGMAR PETAUER SEDMA

Pod skoraj nemogočimi vremenskimi pogoji so celjski prireditelji letošnjega republiškega prvenstva v umetnostnem drsanju privedli tekmovanje h koncu. Stalno mehanje je močno oviralo tekmovalce, organizatorje in posebno sodnike, ki so močno oškodovali domačine.

Kljub temu je sešmorica celjskih tekmovalk presenetila. Presenetila v toliko, ker so nastopile prvič po daljšem času z mlado, nadarjeno skupino, ki bi ob strokovnem vodstvu lahko dosegla sedmo mesto, Mateja Jakob pa deveto mesto. To je vsekakor uspeh.

Ostale celjske tekmovalke so se uvrstile na sledeča mesta: 11. Simona

V močni konkurenci mladink je Petauerjeva zasedla sedmo mesto in prejela diplomu.

Juhart, 12. Duška Lavrenčič, ka Požlep in 15. Polonca Do- 13. Iris Savernik, 14. Barb-ležal. JK

ZIMSKI AVTO RALLY IN DELOVNA KONFERENCA

Sportna kombinacija med šoferji združenja šoferjev in avtomehanikov in smučarji Izletnika je prinesla nov uspeh celjskemu športu. Na zimskem rallyju v Mariboru so celjske posadke osvojile prvo možnostno mesto v kategoriji vozil do 1000 ccm.

Po spretnosti vožnji so bili Celjani med prvo deseterico, sledilo je smučanje in celjski smučarji Rosina, Jovan ml. in Damjan so prismačali odlične točke. Sledil je avto rally v katerem so šoferji Planinšek, Mavrič in Banko dodali še zadnje točke. Tako je dvojica Planinšek Vlado in Marjan Rosina osvojila prvo

mesto, dvojica Banko — Jovan tretje in dvojica Mavrič — Damjan dvajseto mesto. Vse skupaj pa je nov uspeh za celjski šport v tej novi športni panogi pri nas.

Celjsko združenje šoferjev in avtomehanikov v Celju je imelo svojo letno delovno konferenco. Na tej konferenci so med drugim sklenili športniki, tekmovalci tega združenja, da bodo v prihodnji sezoni pripravili skupaj z AMD Slavko Šlander več tekmovanj na področju Celja.

Med najbolj zanimivimi tekmovanji bo vsekakor RALLY ŠTAJERSKA za amatersko turistično prvenstvo

Slovenije v rallyju. Ideja celjskih šoferjev ni nobena novost. V Avstriji in na Madžarskem že več let tekmujejo v tej športni zvrsti. Turistični razred daje možnosti vsakomur, da se na prijeten način rekreira v naravi, skupaj s prijeto vožnjo in nalogami na stezi. Celjani so ob zaključku konference pozvali osrednjo zvezo, da njihov predlog sprejme in priredi v letu 1972 pet tekmovanj v rallyju. Od teh bodo Celjani pripravili kar dve. Prvo meseca maja in drugo v mesecu oktobru, ko je na programu nočni rally v Celju.

športne vesti

ŠAH

Celjski šahisti so v nedeljo igrali v prvem kolu Inter lige, kjer nastopa po pet ekip iz Slovenije in Graza. Prvi nasprotnik Celjanov je bila druga ekipa Humanica, ki pa je doživea visok poraz 7 in pol : pol. Zmagali so Drakler, Pešec, Streicher, Studnička, Ojstrež, Pertinač ter Bogadi, medtem ko je Bervar remiziral.

V drugem kolu podzveznega tekmovanja so pripravili presenečenje Sentjurčani, ki so premagali CSK II 3 in pol : pol. Ostali rezultati: Sempeter : Rogaska Slatina 1:3, Velenje : Zalec 1:3, Cinkarna : Zreče preloženo. V vodstvu je Sentjur pred Zalcem in Rog. Slatino. V brzopoteznem tekmovanju pa po drugem kolu vodi CSK II pred Sempetrom in Zalcem.

V počastitev 20-letnice podjetja Tkanina je njihova sindikalna podružnica pripravila šahovski troboj, v katerem so zmagali šahisti Cinkarne pred Tkanino in Sentjurjem.

ATLETIKA

Celjski in mariborski atleti so se pomerili v mini dvo-boju na stezah celjske atletske dvorane. Celjani so nastopili v močni postavi samo pri dekletih, dočim ostali še počivajo. Pri tem so dosegle nekatere atletinje že dobre rezultate. Marjeta Peče je pretekla 60 m ovire v času 8,9, Dermoljeva je bila najhitrejša na 0 m v času 8,0. V skoku v daljavo pa je zmagala Dvoršakova (Maribor) pred Pečetovo 528 in Dermoljevo 520.

V moških disciplinah je v skoku v višino zmagal Peterka z dobrim rezultatom 193 cm, v daljavo pa Hladen z rezultatom 655 cm. Te dni pa odpotujejo nekateri celjski atleti na nekajdnevne priprave na Ravne, metalci pa bodo odšli v mesecu marcu na priprave na Reko.

DVIGANJE UTEŽI

Dvigalci Partizan Celje so tekmovali v prvem kolu zvezne lige. V Zagrebu so nastopili proti Metalcu in izgubili srečanje z rezultatom 2:4.

Omeniti moramo, da bi Celjani z nekoliko boljšo razdelitvijo tekmovalcev lahko celo zmagali. Zal pa so plačali svojo neizkušenost s prvim porazom.

Od celjskih tekmovalcev sta zmagala Jože Urankar s 400 kg in Marjan Papatnik s 330 kg. Ostali so dvignili: Slavko Urankar 375, Smrečnik 320, Selina 170 kg. JK

STRELJANJE

Strelci Celja in Kovinarja so se pomerili v prijateljskem srečanju v Storah. Tokrat so bili boljši domačini, ki so zmagali s prvo ekipo. Ta je zadela 1413 krogov, Celje 1400, Celje II. 1260 in Kovinar II. 1255 krogov.

Med posamezniki je vrstni red sledeč: Dečman 369, Brečko (oba Kovinar) 363, Jager 360, Dobovičnik (oba Celje) 351, Kočever (St) 347, Seršen (CE) 347, Tržan 345, Jeram 343 kroge.

Strelci Kovinarja so zaključili tudi tekmovanje v ligi prijateljstva. Tu so se pomerili s strelci Raven, Velenja, Slovenj Gradca. Vseskozi so vodili strelci Raven, ko so Storjani v zadnjem kolu dosegli najboljše rezultate in zmagali v skupni uvrstitvi s 5526 krogi. Sledijo: Ravne 5509, Slovenj Gradec 5489, Velenje 5452.

Vrstni red posameznikov: Špegl (Ravne) 1442, Kušter (SL) 1401, Brečko (Store) 1398, 6. Dečman (Store) 1383 kroge.

KOŠARKA

Članska ekipa Celja je v drugem kolu tekmovanja v zimski štajerski ligi na gostovanju v Mariboru odigrala dve tekmi. S popolnoma oslabiljeno ekipo, v kateri je manjkalo kar 8 standardnih igralcev, je pokazala še kar dopadljivo igrjo. V prvi tekmi je premagala ekipo Slovenske Bistrice, v drugi pa izgubila s članom republiške lige ZKK Mariborom. Rezultati:

Celje : Slov. Bistrica 60:46 (28:29)
Strelci za Celje: Leskovar 11, Petrovič 10, Sabolčki 10, Mastnak 7, Divjak 6, Videc 6, Zohar 6, Djuričič 2, Pejanovič 2.

Celje : ZKK Maribor 63:78 (32:33)
Strelci za Celje: Leskovar 16, Pejanovič 16, Sabolčki 12, Videc 6, Divjak 5, Mastnak 4, Petrovič 2, Zohar 2.

JANEZ CEPIN

HOKEJ NA LEDU

Hokejisti Celja so pričeli tudi s srečanjmi za kvalifikacijo v prvo zvezno ligo. V prvem srečanju so igrali v Ljubljani proti Slaviji in izgubili 4:10 (2:4, 2:2, 0:4). V tem srečanju so pokazali v prvih dveh tretjinah izenačeno igrjo, v tretji pa so močno popustili. To pa so temeljito izkoristili domačini in osvojili dragoceni točki.

Zadetke za celjsko moštvo so dosegli: Bratec dva, Lesjak in Vrtovšek.

Le nekaj dni pozneje, v soboto, so pod težkimi pogoji, snežilo je skoraj vso tekmo, celjski igralci gostili Crveno zvezdo. Pričakovali smo popolni uspeh. Tudi igralci Celja so bili optimisti. Toda sam optimizem ni dovolj za osvojitve točk. Borbeni igralci Crvene zvezde so se borili za vsako ploščico in zasluženo zmagali. Celjani pa so razočarali. Končni rezultat srečanja 2:4 (1:2, 1:0, 0:2). Zadetka za Celje sta dosegla Dani Kerkoš in Lesjak.

Pričela se je tudi občinska pionirska liga v hokeju na ledu. Prvi rezultati te izenačene lige najmlajših so: I. osnovna šola : II. o. šola 5:0, Store : I. o. š. 1:9, Hudinja : II. o. šola 1:4, Počule : II. o. š. 6:0, Počule : Store 6:1, Hudinja : III. o. šola 7:2. Tekmovanje se nadaljuje.

šport za vsakogar

TRIM

V petek, 4. februarja ob 9. uri bo v dvorani Doma JNA seminar za organizatorje rekreacije v delovnih organizacijah.

Na dnevnem redu je posvetovanje o organizaciji, programiranju in spremljanju akcij za rekreacijsko značko TRIM in športno značko TRIM. Poleg tega pa bodo sprejeti program sindikalnih športnih iger za leto 1972.

Prav bi bilo, da bi se tega seminarja udeležili predstavniki vseh sindikalnih organizacij, saj je od informiranosti v veliki meri odvisno kako bo akcija TRIM uspela.

Ugotovimo lahko, da je TRIM »zagrabila« Celjane in z vseh strani lahko čujemo o ljudeh, ki vestno izpolnjujejo karton TRIM, čeprav doslej niso bili aktivni. Mnogo sindikalnih organizacij je, ki bi rade najele telovadnice, pa jih ni. Prav gotovo je povpraševanje po organizirani aktivnosti mnogo večje kot pa so možnosti. TVD Partizan in športne organizacije bi morale spremeniti in dopolniti svoje programe. Ponuja se jim izredna priložnost razširiti svoje vrste, treba bo le malo več gibčnosti in prizadevnosti, saj je TRIM predvsem akcija njihove asociacije: Zveze za telesno kulturo Slovenije.

Se nekaj opozoril za udeležence TRIM-a:

- Če se niste, natanko preberite pravila in še zlasti prospekt!
- Noben dan ne pozabite na TRIM, tudi zvečer je še čas za domačo telovadbo.
- Radi bi vas nagradili z značko, zato redno vpisujte v polja kartona kratice panog, s katerimi ste se ukvarjali.
- Nekdo je povprašal, če se je potrebno ukvarjati z vsemi aktivnostmi, ki so predvidene. Ne! V prospektu piše, da si izberete take panoge, ki vam najbolj koristijo.
- Vsi, ki boste tekmovali tudi za športno značko TRIM, vpisujte redno, saj brez osvojenega rekreacijske značke ne boste mogli prejeti hkrati tudi športno značko.
- Prva tekmovanja za športno značko TRIM bodo organizirana v smučanju, in sicer po desetem februarju.

Športno značko lahko osvoji vsakdo, če se le malo potrudil.

TRIM KARTONE ZA OBE ZNAČKI LAHKO DOBI- TE V SVOJI SINDIKALNI ORGANIZACIJI ALI V VELEBLAGOVNICI »T« ALI PRI SLOVENIJA SPORT.

TRIM V VELENJU

Te dni so tudi v rudniku lignita Velenje razdelili prve kartončke »Trim«. Razdelili so že preko 400 kartončkov, zanimanje za to vrsto rekreacije pa je med delavci rudnika precejšnje.

»Trimček« bo vsekakor velika spodbuda za marsikakšnega rudarja, ki si bo po napornem delu globoko pod zemljo zaželel sveži zrak in malo športnega razvedrila.

Možnosti za to ima velenjski rudar prav gotovo dosti — od minigolfa, ribarjenja do plavanja v zimskem bazenu in kegljanja. Skratka v Velenju je z novimi športnimi objekti poskrbljeno tudi za pestrost pri rekreativnem udejstvovanju delovnih ljudi. Po vsem tem je prav gotovo lažje premagovati napore, ki spremljajo rudarje na njihovem delovnem mestu globoko pod zemljo.

L. O.

SMUK ZA PREDŠOLSKE OTROKE

Občinska zveza za telesno kulturo Celje bo v času od 7. II. do 12. II. na smučiščih v Liscah, Golovcu in Marovšku organizirala smučarske tečaje za predšolske otroke. Prijave sprejema ObZTK do petka 4. II. 1972 v svoji pisarni Gledališka ul. 2 ali telefonsko na št. 32-78.

POUK V NARAVI

Tudi na I. osnovni šoli so pričeli s poukom v naravi. Po treh urah pouka in izdatni malici gredo učenci na bližnji Golovec, kjer se pod vodstvom smučarskih učiteljev učijo smučanja. Pouk v naravi je omogočila Izobraževalna skupnost v Celju, ki je šoli poklonila 20 parov smučar s čevlji. Tako učenci oziroma njihovi starši za šolo v naravi nimajo nobenih stroškov. To je tem bolj

pomembno, ker je na šoli tretjina staršev, ki ne zmore nobenih stroškov za ta pouk. Ko se bodo naučili smučanja, pa bodo smučarski voditelji odpeljali učence na Golte, kjer bodo preiskusili pridobljene spretnosti na zahtevnejših terenih. Za ta dan bodo učenci prinesli 30 din, za revnejše učence pa bo stroške krila šola.

M. L. I. OŠ

POGLEJMO NAOBKROG — POGLEJMO NAOBKROG — POGLEJMO NAOBKROG — POGLEJMO NAOBKROG — POGLEJMO

38 LET ZAKONA IN 38 OTROK

Zadnjič smo vam postregli z najbolj znamenitimi dvojčki, ki sta srečno prestali operacijo. Dekletki sta bili zraščeni. Danes pa vam predstavljamo največjo znano družino na svetu.

Raimundo in Josimar Carnuba živita v predmestju brazilskega glavnega mesta Brasilia. Njuna hiša je bolj podoben hotelu kot pa stanovanjski hiši. Povsod stoli, ležišča in mize. Kako tudi ne. V 38 letih njunega zakona se jima je rodilo natanko 38 otrok. Najstarejši je star 38 let, najmlajši pa tri mesece. Njuna družina ima 24 fantov in 14 deklet. Zanimivo je, da Carnaubovi še nimajo nobenega vnuka, čeravno si jih 58 letni oče in 54 letna mama vroče želita. Oče velike družine je uradnik pri brazilski vladi. Njegov največji problem je najti imena za novorojene, ko pa je koledar z imeni svetnikov močno izčrpan. Kadar gre družina na kak izlet ali recimo v kino, si oče Raimundo, ki je mešanec črnske in bele krvi, najame kar avtobus. Vendar grede le redkokdaj vsi skupaj, ker imajo starejši vedno kaj svojega za bregom. Težav družina nima več, saj so vsi starejši otroci zaposleni. Oče ima še velike načrte s svojo družino. Od vseh očetov v Braziliji, tako pravi, ima največ možnosti, da postane kateri od njegovih 24 sinov predsednik Brazilije.

Na sliki vidimo veliko 40 člansko družino na izletu v nabito polnem avtobusu. Oče in mati stojita v ozadju.

ALMIRANTOVE TEŽAVE

Giorgio Almirante, 57-letni vodja italijanskih neofašistov, je prišel navztrž s svojo lastno politiko. Na strani bogajočih demokristjanov Almirante napada pred letom dni sprejeti zakon o zakonski razvezi in prizadeva si, da bi ga z referendumom odpravili. Toda nek italijanski list je ondan podvomil, ali misli pri tem Almirante zares. Vodja neofašistov je namreč poročen z dvema ženama — od leta 1951 civilno z Gabriello Magnatt, in od 1969. leta naprej cerkveno z Raffaele Stramandinoli. Zdaj bi rad z razvezo zakona uredil svoje probleme — in sicer na podlagi zakona, zoper katerega se bori.

med štirimi očmi

FANT ME JE PUSTIL

Zgodilo se je že pred šolskimi počitnicami, ko me je Z. pustil, čeprav hodim z njim že celo leto. Sedaj me pa kolegice zafrikavajo. Z. je šel z Mojco smučat, kaj pa ti, mi pravijo. Le kako je mogel to narediti. Veš, Igor, sama sem že hotela prekiniti z njim, ker mi ne odgovarja preveč. Ne zna nobenega modernega plesa. Ampak zdaj je on to naredil. Kako se mu naj maščujem?

Milena

Iz Z. bo nekoč še nekaj. Verjetno je zaslutil, da hočeš ti prekiniti z njim in je to prvi naredil. Pogledaj resnici v obraz. Preveč rada ga nisi imela, če si se ga naveličala samo zato, ker ne zna dobro tistega zvijanja. Človek se v svojem življenju sreča z mnogimi in gre narazen. Tako je bilo tudi z vama. Prav zato ne pomisli na maščevanje. Kaj meniš, bi se ti tudi on maščeval, če bi ga prva pustila? Morda pa se ti bo še kdaj zgodilo, namreč, da te bo fant, ki ga boš tako malo ljubila, kot si Z., zapustil. Ljubezen in hoditi z nekom pomeni nekaj več kot samo ples.

Igor

humor.

Marko je zelo noječ človek. Ko je nekoč potoval čez Atlantik, je na ladji opazil lepo blondinko. Tri dni jo je nenehno opazoval; četrti dan jo je ogovoril:

— Oprostite, gospodična, tudi vi potujete s to ladjo?

Brez besed

Brez besed

Brez besed

Ti zares tisto, kar jaz skuham tako ugaja?

ŽVIŽGI NE POMAGAJO

JOJ, KOLIKO DELA JE, DA SI LAHKO OGLEDAMO FILM — O DELU KINOOPERATERJA GOVORI TONE ŠUSTER

Predirljivi žvižgi zvenijo v temni kinodvorani se bolj oglušujejo kot recimo na nogometni tekmi. Tedaj si kinoobiskovalci predstavljamo zuboega kinooperaterja, kako vznemirjen zaradi žvižgov hiti popravljat ton, podnapise ali sliko. V resnici pa nas kinooperater ne čuje. V njegovo majhno kabinko, iz katere se razliva na belo platno razkošje barv in dejanj, prodre zvok le tedaj, kadar predvaja vojni film s tankovsko ali letalsko bitko. Tako mi je povedal TONE ŠUSTER, 32-letni kinooperater, ki »vrti« filmski trak v kinu Dom. Kako malo poznamo delo njega in njegovih tovarišev, čeprav smo nešteto krat v kinodvorani! O prav o tem delu mi je pripovedoval. Verjemite, ni tako enostavno.

Tone je študent-slavist, vendar se je zaradi materialnih in drugih vzrokov zaposlil in postal »izredni študent«. Upa, da bo čez kakšni dve leti končal. Dvakrat po leto dni je že poučeval, in to v Savi pri Litiji in Mostu na Soči.

Zivljenje ga je zaneslo v Celje, kjer se je zaposlil pri Kinopodjetju najprej kot biljeter, nato pa ga je močno zamikala kinooperaterjeva kabina. Najprej je bil praktikant, nato pa je pričel s samostojnim delom.

»Delo se mi pravzaprav prične na železniški postaji, ko dobimo zabojo s filmskim trakom. Tako, približno 30 kilogramov ima. Tega moram spraviti v Dom in potem se začne. Dopolodne moram pripraviti film. To pomeni, da ga pregledam. Na previjalni mizi ga vrtim z roko. Če je priložena ocena filma (tehnična, ne vsebinska) dobra, je trak pregledan v pol ure. Hudo pa je, če ga je potrebno lepiti. Še teže pa je, če je film star in ima razpokano perforacijo. V tem primeru jo moraš rezati pod kotom 45 stopinj, da se pozneje med predvajanjem ne strga. Tako slab trak je bil za film Goldfinger. Pripravil sem ga od 10. dopoldne do 15. ure popoldne.«

Nato mora Tone še pregledati stroje in jih očistiti, če so potrebni čiščenja. Seveda. Pred pričetkom filma vključi v projekcijski kabini magnetofon in dionapravo za projiciranje reklam. Ko film vrti, seveda ne ročno, ga spremelja v celoti.

Tine Šuster v elementu

»Moram, ker se ne dobro zanesti na tiste, ki so ga prej predvajali. Vedno je lahko kaj narobe. Možno je, da je slika narobe zlepljena. V takšnih primerih ali pa če se trak strga, gledalci žvižgajo. Ne slišim jih, mislim si pa lahko. Ko je prvi kolut mimo, moram vključiti drugega. Pri opazovalni lini pričakujem drobno belo piko v zgornjem desnem kotu platna, ki me opozarja, da bo potrebno vključiti drugi projektor.«

Časa med predstavo nima veliko, samo, da preleti kakšen časopis. Medtem ko teče en kolut, previja drugega. Ker mnogi vstajajo že pred zadnjimi metri filma, mora pravočasno prizgati luči v dvorani, saj kinopodjetje odgovarja za varnost obiskovalcev.

»Torej morate stalno spremljati film. Se ne naveličate?«
»Hudo je pri filmih, ki so dolgo na spredu. Pri takšnih se mi kar anaokrog obrne«. Tako je bilo s filmom »Ples vampirjev«. Če bi igral še dva dni, sem imel občutek, da mi bodo ob straneh zrastle zobje kot vampirjem. Bolj prijetno je pri komedijah.«

»Katere filme pa najraje gledate?«
»Težko se je odločiti pri tolikih filmih, kot jih vidim. Izredno všeč mi je bil film »Kleveta«. Bil sem v dvorani.«
»Vas je bilo kdaj strah kot kinooperaterja?«
»Na začetku. Dvorana je bila polna, ko sem opazil, da je ton popolnoma nemogoč. Nisem vedel, kaj naj naredim. Vse sem preizkusil, pa nič. V kabino je prišel prejšnji kinooperater. Tudi skupaj nisva pogruntala. Nato je prišel iz Uniona Branko, ustavil stroj in premestil malo zankico. Malenkost, ampak ne veš zanjo.«
»In česa se najbolj bojite?«
»Prekinitve električne energije. Zasilne luči so na akumulatorju, a vendar je v dvorani hudo, če se to zgodi.«
Nisem ga predolgo zadrževal, saj bi bil lahko kriv, če bi se popoldne strgal film in bi v Domu zopet žvižgali.

Tekst: M. SENICAR
foto: D. MEDVED

NOBENIH SKRIVNOSTI— TODA VSE OB SVOJEM ČASU

Naša bralka Julka H. iz Savinjske doline nas je prosila, da ji pomagamo razrešiti naslednji problem. Nedavno jo je pri preoblačenju v spalnici »zalotila« štiriletni sinek, ki je mamici tudi takoj postavil vprašanje v obliki ugotovitve: »Mamica, ti imaš pa drugačno luliko kot jaz!« Mamica Julka je ugotovitev preslišala, kot pač običajno ravnamo v takih primerih. Nadebudni sinek pa zadeve ni pozabil in čez nekaj dni so se pričela nova vprašanja.

Bralka Julka H. nas sprašuje, kako naj se glede tega pogovori s sinkom, na kakšen način in kako daleč naj gre pri tem.

Draga Julka! Vašega pisma smo bili resnično veseli, saj nam je dokaz, da je tudi področje spolne vzgoje danes postalo predmet vse širšega zanimanja tudi na podeželju. Tovrstna vzgoja mladeži je zahtevna in terja obilico znanja in poslušnosti. Čas skrivnosti, nepoučenosti in nesrečnih uric zaradi tega je na srečo minil. Starši so dolžni, da otroke pravočasno poučijo o vsem, vendar vse ob svojem času. Preslišati otrokovo vprašanje je zgrešeno. Dejstvo, da se za nekaj zanima, je dokaz, da opazuje in razmišlja, zato mora dobiti tudi odgovor — seveda razvojni stopnji in letom primeren. V vašem primeru bi to lahko čisto preprosto opravili na tak način, da mu pojasnite, da so mamice, tetike in punčke glede »teh zadev« drugačne, fant-

ki, strički in očka pa drugačni. Sinek se bo s tem zadovoljil in zadeva bi bila za nekaj časa urejena. Kasneje pa bo potrebno seveda stvar obrazložiti tudi nekoliko podrobneje.

Vaš Igor

FRANCA KOPRIVSKA v mestu ni težko srečati. Z velikimi svežnji časopisov, med katerimi je tudi naš Tednik, koraka po ulicah in ponuja svoje blago. Večkrat sem ga že srečal na avtobusni postaji in spoznal, da je Franc ne samo spreten prodajalec, temveč da tudi veliko proda. O Tedniku meni, da gre kar dobro v promet in da se nima kaj pritoževati.

Kadar boste srečali Franca in vam bo z nevsiljivim nasmehom in z njemu lastno vpludnostjo ponudil naš Tednik, ne razočarajte ga in kupite. Zahvalil se vam bo z nasmehom.

KDO BO POMAGAL?

V življenju srečamo različne ljudi. Nekateri kmalu pozabimo, drugi postanejo naši stalni znanci, tretji pa tudi dobri prijatelji ali tovariši. V bližnji soseski sem srečal marljivega delavca — mizarja, ki dela v Obnovi. Vem, da je priljubljen in da ga imajo radi, ker je vesten in marljiv delavec. Dostikrat sva kaj pokramljala in opazil sem, da ga nekaj moli, da ima neke svoje neizpovedane težave.

Ko sem bil nekega dne pri njem na domu, mi je le povedal, kaj ga teži. »Poglej, tule v podstrešju imam v svoji hiši, ki je stara nad 150 let, malo kuhinjico in dve majhni sobici, v katerih se stiskata dve družini. To staro hišo pri Skalni kleti sem kupil z željo, da si končno tudi jaz uredim malo

ob koncu njenega življenja, malo toplega doma. Toda ne morem. Zastrmi se nekam v prazno, nato pa me povabi, če bi želel enkrat z njim v Obsotelje blizu Podčetrtka, da se sam prepričam, kje in v kakšnem kraju živi njegova mati. Objubil sem in to obljubo tudi izpolnil.

Neko popoldne odrinemo na pot v Vomarje do hišne številke 5, ki je ni, pri Pristavi. Koliba je stara menda okrog 200 let. Tako mi pove Marija Krivec, mati mojega prijatelja, ki bi ji želel nuditi topel in miren počitek. Rojena je bila oktobra leta 1897 in tu živi od rojstva. Nekaj sto metrov nad osamelo cesto sloni ta borna kočica v ilovnatem bregu. — Okrog nje je le 1,5 hektarja težke obdelovalne zemlje. Rodila je troje otrok, pravi.

šno kilo krompirja ali fižola. Ko ji je izročal borne pare, pa ji je še sam primaknil kak dinar. S temi dinarji poravnava tudi občini davčne obveznosti in pravi, da znesejo kar okrog 40 tisoč starih dinarjev.

Dve hčeri sta poročeni, imata svoje družine in na skrbi moževe starše, tako da k njima ne more. Sin pa bi jo tako rad vzel k sebi v Celje. Toda kam naj jo da, ko še sami nimajo prostora, da bi se pošteno obrnili. Nihče, ga ne usliši. Občina nima stanovanj, upokojenci pa seveda tudi ne morejo kar tako na cesto. Toda rešitev bi se že našla. Dejstvo pa je, da sin Franci nujno potrebuje vsaj eno sobo in kotiček za svojo 74-letno mamo. Toda ni te tople sobice in tako mora danes ta izmučena žena

Krivec Marija pred svojo bajto

družinskega življenja. Toda dve stranki oziroma dve upokojeni družini zasedata dvosobno in enosobno stanovanje. Mi se stiskamo in si ne moremo prav nič pomagati. Kajti kamorkoli sem se obrnil, povsod naletim na gluha ušesa. Nimam nič proti strankam, toda najtežje je to, da mi moja lastna mati stara skoro 75 let, hira v stari, napol razpadli bajti. Zelel bi ji nuditi vsaj sedaj,

Mož je bil delavec na cesti in tudi rudaril je, toda že leta 1946 je umrl. Zapustil jo je samo z otroki, brez dinarja pokojnine, pač pa s tem koščkom ilovnatega brega, na katerem pridelava nekaj malega krompirja, koruze in fižola. Prevozno sredstvo ji je koč na hrbtu — za vse. Za gnoj, ki ga je treba dati tej borni zemlji, in za pridelek, ki zraste. Sin ji je večkrat odnesel na trg kak-

prezabati in živeti še naprej v razpadli bajti. Verjetno tudi bolj lačna kot sita in gleda onemoglo v dolino na cesto, če morda ne prihaja njen sin Franci z veselo novico, da jo bo za vedno odpeljal iz tistega žalostnega brega.

Stara bajta se bo prej ali slej sama porušila. Menda se le že. Vprašajmo se, če ne bo zopet prepozno.

LUDVIK ZUPANC

POROČILO O REALIZACIJI SKLADA

Da bi nadomestila zaostajanje pokrivanja potreb na nekaterih področjih družbenih dejavnosti, je občinska skupščina Celje 12. 6. 1970 sprejela odlok o ustanovitvi sklada za financiranje določenih družbenih potreb v obdobju od leta 1970 do 1972. Sklad se je oblikoval iz sredstev, ki jih po sklenitvi družbenega dogovora prispevajo delovne in druge organizacije iz svojega dohodka za naslednja področja:

Šolstvo: soudeležba pri gradnji posebnih šole v Celju in za gradnjo osnovne šole na Otoku

vzgojno varstvo: soudeležba pri gradnji vzgojno varstvenih zavodov in objektov (pionirski dom, Hudinja, Otok, otroško igrišče ob Savinji)

narodna obramba: za skupne občinske potrebe

telesno kulturo: za izgradnjo tartanske steze na atletskem stadionu AD »Kladivar«.

S skladom upravlja poseben upravni odbor, katerega člani imenuje občinska skupščina izmed odbornikov (4 člani) ter delovne in druge organizacije (5 članov). Upravni odbor je dolžan ob sprejemu zaključnega računa o poslovanju sklada poročati občinski skupščini in javnosti. V tem letu še ni bilo obravnave o zaključnem računu. Ker pa ob razpravah v zvezi s referendumom o samoprispevku za področje šolstva in otroškega varstva občani postavljajo vprašanje, kaj je občina doslej storila, da bi popravila težak položaj šolstva, in kako se uporabljajo zbrana sredstva iz družbenega dogovora, dajemo pregled o dosežanih postopovanju sklada.

130 delovnih organizacij v celjski občini je podpisalo dogovore za 11.427.070 dinarjev. Doslej pa so od celotne pogodbene obvezno-

sti vplačale v sklad 3.350.742 ali le 29,3 odstotka. Pri tem moramo upoštevati, da obveznosti za leto 1971, ki se obračunavajo ob zaključnem računu v tem letu, še niso vplačane, tako da je realizacija za obdobje 1970—1971 izpolnjena s 45 odstotki. Pripomniti je treba, da do nepopolnega izpolnjevanja obveznosti ne prihaja zaradi nepripravljenosti delovnih organizacij, da izpolnijo pogodbeno obveznost, ampak se tudi tu odražajo težave gospodarstva-nelikvidnost. To je razvidno tudi iz tega, da ravno tista področja, kjer je nelikvidnost najtežja, najslabše izpolnjujejo obveznosti (industrija 11,6 odstotka, promet 11,9 odstotka, gradbeništvo 33,4 odstotka).

Občinska skupščina, ki bi morala po odloku vsako leto prispevati skladu po 1 milijon, je doslej nakazala 5 milijonov. Skupna realizacija obdobja 1970—1971 je bila tako izvedena s 76,2 odstotka.

In kako so bila sredstva porabljena?

Za izgradnjo posebnih šole je bilo porabljenih 6.659.431 din, kar predstavlja 80,2 odstotka od predvidene vsote. Prvotno bi morala sicer ta sredstva zadostiti, zaradi podražitev gradbenih storitev pa je prvotni predračun poražen za skoraj 100 odstotkov. Sklad za narodno obrambo je dobil 1.230.000 din ali 68,4 odstotka od predvidenih sredstev. Za obročno odplačevanje anuitet za tartansko stezo je bilo izplačanih 1.473.328 din ali 82,2 odstotka. Sofinanciranje vzgojno varstvenih zavodov je bilo s 540.000 100 odstotno realizirano, za izdelavo načrtov za osnovno šolo Otok pa je bilo porabljenih 153.451 din.

Vidimo torej, da financiranje, predvidenih z odlokom, poteka strogo znotraj določenih področij.

Ze danes pa je jasno, da vseh predvidenih objektov ne bo mogoče zgraditi. To se nanaša zlasti na osnovno šolo Otok, saj bodo zbrana sredstva namesto za predvideni dve šoli zadostila komaj za eno.

DVE OB ROBU

Zadnja skupna seja članov obeh zborov skupščine občine Zalec.

Razprava o problematiki požarnega varstva je bila silno razgibana. V njej so ugotovili, da so hidranti slabo vzdrževani, da jih je premalo itd.

»S hidranti je res nekaj narobe.« je ugotovil predsednik skupščine Jožko Rozman. »Kadarkoli sem si ogledal kakšno gasilsko vajo, sem bil moker. Je že tako naneslo, da je pri hidrantu nekaj počilo in vodni curek je zmočil gledalce.«

»Strinjam se, da bi se morali člani zbora delovnih skupnosti večkrat sestati.« je v razpravi o načrtu dela občinske skupščine dejal predsednik skupščine Jožko Rozman. »Toda glejte, kaj se nam dogaja. Kadarkoli na te seje vabimo direktorje gospodarskih delovnih organizacij, jih ni, ker so na potovanju v tujini...«

KRAJEVNI LEKSIKON SLOVENIJE

Pri Državni založbi Slovenije je izšla

DRUGA KNJIGA KRAJEVNEGA LEKSIKONA SLOVENIJE

Pričujoči repertorij z uradnimi, topografskimi, zemljepisnimi, zgodovinskimi, kulturnimi, gospodarskimi in turističnimi podatki zajema

JEDRO OSREDNJE SLOVENIJE IN NJEN JUGOVZHODNI DEL:

Občine Črnomelj — Domžale — Grosuplje — Kamnik — Kočevje — Litija — Ljubljana — Ljubljana-Bežigrad — Ljubljana-Moste-Polje — Ljubljana-Šiška — Ljubljana-Vič-Rudnik — Metlika — Novo mesto — Ribnica — Trebnje.

Skratka, v pričujočem delu je opisanih 203 naselij in obširen opis mesta Ljubljane. Knjiga prinaša najprej opise občin po abecednem redu in nato v okviru vsake občine še opise posameznih krajev s podatki o nastanku in razvoju, o glavnih značilnostih reliefa, klime, vodovja, vegetacije, kratek vsebinski pregled naselitve, gibanje prebivalstva v zadnjih sto letih, pregled celotnega gospodarstva po panogah, prometne zveze, rizem, kulturne ustanove, šole, spomeniki, pomembni domačini posameznega kraja.

Pri snovanju DRUGE KNJIGE KRAJEVNEGA LEKSIKONA SLOVENIJE je sodelovalo 39 avtorjev. Knjigo je sodelovanjem Franceta Planine in Žilka Šifrerja pripravil in uredil ROMAN SAVNIK.

Besedilo v oporo so knjigi priloženi pregledni zemljevidi občin v merilu 1:100.000 in večbarvni načrt mesta Ljubljane po najnovejših podatkih.

DRUGA KNJIGA KRAJEVNEGA LEKSIKONA SLOVENIJE ima 705 strani velikega formata (21 x 29 cm) na brezlesnem papirju in je vezana v polusnje. Cena: 290 din.

Založba opozarja, da ima še zmeraj na zalogi

PRVO KNJIGO KRAJEVNEGA LEKSIKONA SLOVENIJE

ki je zajela nadrobne opise naslednjih občin: Ajdovščina — Cerknica — Idrija — Ilirska Bistrica — Izola — Jesenice — Koper — Kranj — Logatec — Nova Gorica — Piran — Postojna — Radovljica — Sežana — Škofja Loka — Tolmin — Tržič — Vrhnika.

PRVA KNJIGA KRAJEVNEGA LEKSIKONA SLOVENIJE ima 487 strani. Cena: 120 din.

Knjigi dobite v vseh knjigarnah in pri zastopnikih založbe. S priloženo naročilnico ju lahko naročite pri upravi na naslov

DRŽAVNA ZALOŽBA SLOVENIJE
61000 LJUBLJANA, Mestni trg 26

NAROČILNICA

Nepreklicno naročam knjigi
— KRAJEVNI LEKSIKON SLOVENIJE II.
— KRAJEVNI LEKSIKON SLOVENIJE I.

Znesek _____ din bom poravnal
— takoj
— v _____ mesečnih obrokih po 40 din

Knjige mi pošljite na naslov:
— stalnega bivališča
— na kraj zaposlitve

(Neustrezno, prosimo, prečrtajte!)

Kraj in datum: _____ Podpis naročnika: _____

NASLOV NAROČNIKA:

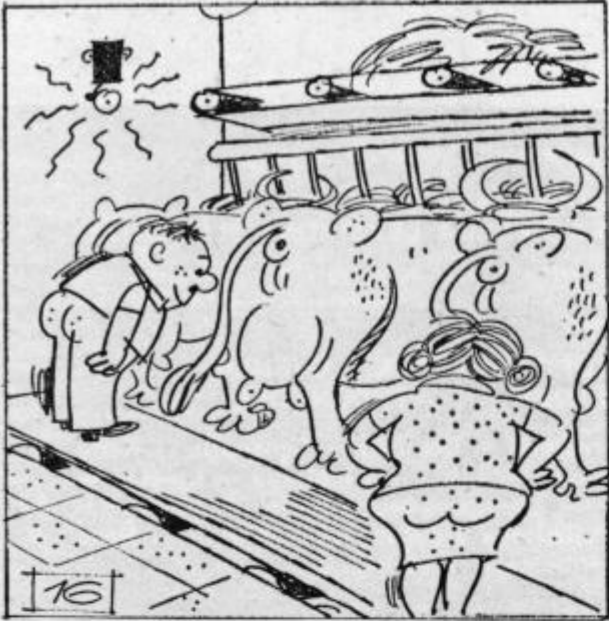
Ime in priimek:

Kraj:

Ulica:

Uslužen pri:

MED NEBOTIČNIKI PIŠE IN RIŠE MARJAN BREGAR

15. Stopila sta bližje naša strokovnjaka iz Košate lipe in se sklonila k visoko produktivnim vimenom. V tem pa je ostru zazvonil zvonec na steni. Buše so kot na ukaz dvignile repe in se vse po vrsti očedile na tekoči trak za seboj...

Zal, očedile so se kar po domače! Niso odšle na stranišče, kot bi človek to tu v Ameriki pričakoval. Škoda!

Nastal je namreč majhen zaplet s tekočim trakom za odvoz odpadkov. Paradižnika sta stala prav na njem. Trak, težko naložen, je potegnil in radovedna gosta sta telebnila v gnoj. Pa ne le to! Trak ju je odpeljal iz obrata in ju odložil na vrhanem vozu na dvorišču. Traktorist je tu že čakal na »diščiča« tovor. Pritisnil je na plin

in še preden je farmar pritekel na dvorišče, odpeljal voz na polje...

Avtomatične vile so jele razmetavati masni blagoslov po širnem polju. Zletela sta med ozare tudi Paradižnik in Paradižnica. Obležala sta v mehkem blatu — in glej! — za boljši hektarski donos je zdajci pribrenčal nad polje še aeroplan in ju posul s pantakanom...

radio

VSAK DAN : poročila ob 5.00, 7.00, 8.00, 10.00, 11.00, 12.00, 15.00, 18.00, 19.30. in ob 22.00. Pisan glasbeni spored od 4.30 do 8.00.

PETEK, 4. FEBRUARJA: 8.10 Glasbena matineja; 10.30 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Inš. Jode Šilo: Najnost zgodnje seve nekaterejarin v Sloveniji; 13.30 Priporočajo vam... 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.30 Napotki za turiste; 16.00 »Vrtuljake«; 17.10 Človek in zdravje; 18.15 »Signali«; 18.50 Ogledalo našega časa; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambliom Henčka Burkatca; 20.00 Slovenski skladatelji zborov z evropskimi sodobniki; 20.30 »Top-pops 13«; 21.15 Oddaja o morju in pomorskih; 22.15 Besede in svotki iz logov domačih.

SOBOTA, 5. FEBRUARJA: 8.10 Glasbena matineja; 9.35 S Pihalnim orkestrom RTV Ljubljana; 10.30 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Inš. Vilko Stern: Meje kreditnih obremenitev na kmetiji; 12.40 »Po domače«; 13.30 Priporočajo vam... 14.10 Sobota popoldne za mladi svet; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtuljake«; 17.10 Gremo v kino; 18.15 Iz operetnega sveta; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambliom Tanje treh vasi; 20.00 Spominjamo se in domovino; 22.30 Oddaja za naše iselence.

NEDELJA, 6. FEBRUARJA: 6.00 — 8.00 Dobro jutro; 8.05 Radjska igra — Marjan Martin: Velika uganika; 9.05 Srečanje v studiu 14; 10.05 Še pomnite tovariši... Tone Seliskar: Partizanski umetniki; 10.25 Pesni borbe in dela; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 11.30—13.00 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 13.30 Nedeljska reportaža; 13.50 Z domačimi ansambli; 14.05 Melodije z velikimi orkestri; 14.30 Humorista tuda tedna — R. Hagelstange: Sinoisti z Schopenhauerjem; 17.05 Iz opernega sveta; 17.30 Radjska igra — Christia Book — Herbert Reinöcker: Naš očka se mora očediti; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Glasbene razglednice; 20.00 »V nedeljo zvečer«; 22.30 Zapletje z nami.

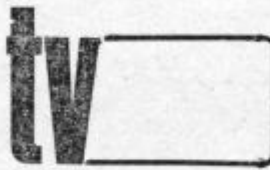
PONEDELJEK, 7. FEBRUARJA: 8.10 Glasbena matineja; 9.05 Pisan svet pravljice in zgodbe; 10.30 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Inš. Lojze Avdič: Zaposlitev po- hječencev v nesencnem obdobju; 12.40 Pihalni orkestri na koncertnem odru; 13.30 Priporočajo vam... 14.10 Med zbori Carla Orffa; 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtuljake«; 17.10 Ponedeljkovo glasbeno popoldne; 18.15 Lipe melodije; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambliom Vilija Petriča; 20.00 Stereofonisti operni koncert; 22.15 Za ljubitelje jama.

TOREK, 8. FEBRUARJA: 8.10 Operna matineja; 10.30 Pri vas

doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Inš. Milica Oblak: Pridelovanje jagod pod folijo; 12.40 Vedri svotki z domačimi ansambli; 13.30 Priporočajo vam... 14.30 Z ansambliom Mojmirja Sepeta; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtuljake«; 17.10 Popoldanski simfonični koncert; 18.15 V torek na svidenje! 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute s triom Jožeta Burnika; 20.00 Prodajalna melodij; 22.15 Večer pri skladatelju Mihovetu Logarju.

SREDA, 9. FEBRUARJA: 8.10 Glasbena matineja; 9.25 Melodije iz filmov; 10.30 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Ivan Rak: Ali je dražično krmiljenje potrebno? 12.40 Od vasi do vasi; 13.30 Priporočajo vam... 14.10 Zamejski zbori pojo; 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtuljake«; 17.10 Jenkovi pogovori; 18.15 Popevke s slovenskih festivalov; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Glasbene razglednice; 20.00 Simfonični orkester RTV Ljubljana v stereo studiu; 22.15 S festivalov jama.

ČETRTEK, 10. FEBRUARJA: 8.10 Operna matineja; 9.35 Pesni in plesi jugoslovanskih narodov; 10.30 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Inš. Franc Ušeničnik: Novosti s semenskega trga; 12.40 Pihalna godba; 13.30 Priporočajo vam... 14.10 Pesem iz mladih let; 14.30 Z ansambliom Francija Puharja; 15.30 Glasbeni intermezzo 16.00 »Vrtuljake«; 17.10 Koncert po željah poslušalcev; 18.15 Godala v rizmu; 19.30 Iz kasetne produkcije RTV Ljubljana; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambliom Toneta Kmetič; 20.00 Četrtek večer domačih pesmi in napovedov; 21.00 Literarni večer; 22.15 Iz hrvaške simfonične literature.

NEDELJA
8.50 MADZARSKI TV PREGLED (Pohorje, Plešivec) (Bg)
9.40 PTUJSKI FESTIVAL NABODNO ZABAVNE GLASBE (Ljubljana)
10.10 KMETIJSKA ODDAJA — 309. jubilejna oddaja (Zagreb)
11.10 MOZAIK (Ljubljana)
11.15 OTROSKA MATINEJA: Doktor Dolittle, Boj za obstanek (Ljubljana)
12.05 SOLA SMOUCANJA — 5. oddaja (Ljubljana)
12.18 MESTICE PEYTON (do 18.00) (Ljubljana)
14.00 Sapporo: HOKEJ, DRSANJE, barvni prenos (EVR-Ljub)
16.00 PROPAGANDNA ODDAJA (Ljubljana)
16.06 SKOKI NA 70 METRSKI SKAKALNICI, barvni posnetek iz Sappora (JRT) (do 18.05) (Ljubljana)
16.06 PRVI LJUDE NA LUNI — angleški film (Ljubljana)
19.45 CIKCAK (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.25 3-2-1 (Ljubljana)
20.30 KOMEDIJA ZA KONEC TEDNA — L. Pirandello: PATENT, Otolenghi-Amendola: NA SODNIJI — oddaja TV

Ljubljana, Zagreb
21.35 ZABAVNO GLASBENA ODDAJA (Zagreb)
21.50 SPORTNI PREGLED (JRT) (Ljubljana)
22.20 POROČILA (Ljubljana)
Drugi spored:
20.00 TV DNEVNIK (Zagreb)
21.00 SPORED ITALIJANSKE TV

PONEDELJEK
9.05 ODPRTA UNIVERZA (Beog)
9.35 TV V SOLI (Zagreb)
10.45 ANGLESCINA (Zagreb)
11.00 OSNOVE SPLOSNE IZOBRAZBE (do 11.30) (Beog)
14.00 Sapporo: HOKEJ, DRSANJE (šenske prosto), SANKANJE — barvni prenos (EVR-Ljub)
16.00 PROPAGANDNA ODDAJA (Ljubljana)
16.55 TEK NA 15 KM — barvni posnetek iz Sappora (do 17.40) (JRT-Ljub)
16.05 SMUK ZA MOŠKE — barvni posnetek iz Sappora (JRT-Ljubljana)
17.50 ŽOGICA MAROGICA — II. del (Ljubljana)
18.05 RIŠANKA (Ljubljana)
18.15 OBZORNİK (Ljubljana)
18.25 Z AVTOBUSOM — serijski barvni film (Ljubljana)
18.35 MOZAIK (Ljubljana)
19.00 PRENOS PODELTIVNE PRESERNOVIH NAGRAD (Ljubljana)
19.50 CIKCAK (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.25 3-2-1 (Ljubljana)
20.30 B. Zupančič: POGREB — TV drama (Ljubljana)
21.35 KULTURNE DIAGONALE (Ljubljana)
22.10 ZIMSKA OLIMPIJADA V SAPPORU — barvni posnetek (Ljubljana)
POROČILA (Ljubljana)

TOREK
9.35 TV V SOLI (Zagreb)
10.40 RUSCINA (Zagreb)
11.00 OSNOVE SPLOSNE IZOBRAZBE (do 11.30) (Beograd)
14.00 Sapporo: DRSANJE (pari prosto, BIATLON — barvni prenos (EVR-Ljub)
15.30 PROPAGANDNA ODDAJA (Ljubljana)
16.35 VELESALOM ZA ZENŠKE, barvni posnetek iz Sappora (do 16.35 — JRT) (Ljubljana)
16.45 MADZARSKI TV PREGLED (Pohorje, Plešivec do 17.00) (Beograd)
17.40 M. Šušterl: JUŽNA MORJA (Ljubljana)
18.00 RIŠANKA (Ljubljana)
18.15 OBZORNİK (Ljubljana)
18.30 OD ZORE DO MRAKA (Ljubljana)
19.00 MOZAIK (Ljubljana)
19.05 DRLO Z RACUNALNIKI: Pedroben načrt (Ljubljana)
19.30 MIKROEKONOMIKA: Angli-ranje inozemskih sredstev (Ljubljana)
19.50 CIKCAK (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.25 3-2-1 (Ljubljana)
20.35 NA KLANCU — slovenski film (Ljubljana)
22.00 ZIMSKA OLIMPIJADA V SAPPORU, barvni posnetek (Ljubljana)
POROČILA (Ljubljana)

SRBKA
8.25 TV V SOLI (do 11.00) (Zagreb)
14.00 Sapporo: HOKEJ, DRSANJE (moški obvesno) — barvni prenos (EVR-Ljubljana)
15.30 PROPAGANDNA ODDAJA (Ljubljana)
16.35 VELESALOM ZA MOŠKE — barvni posnetek iz Sappora (do 16.20 — JRT) (Ljubljana)
16.45 MADZARSKI TV PREGLED (Pohorje, Plešivec do 17.00) (Beograd)
17.50 DOKTOR DOLITTLE — serijski barvni film (Ljubljana)
18.15 OBZORNİK (Ljubljana)
18.30 PO DOMAČE S SLOVENS-KIM OKTETOM (Ptujski fe-

stival) (Ljubljana)
19.00 MOZAIK (Ljubljana)
19.05 NA SEDMI STEZI (Ljubljana)
19.30 NAŠ EKSPAN (Ljubljana)
19.50 CIKCAK (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.25 3-2-1 (Ljubljana)
20.30 A. Senoa: DIOGENES — nadaljevanje in konec (Ljubljana)
21.25 ZIMSKA OLIMPIJADA V SAPPORU — barvni posnetek (Ljubljana)
POROČILA

ČETRTEK
9.35 TV V SOLI (Zagreb)
10.30 NEMSCINA (Zagreb)
11.00 FRANCOSCINA (do 11.30) (Beograd)
14.00 Sapporo: HOKEJ, SANKANJE — barvni prenos (EVR-Ljub)
16.00 PROPAGANDNA ODDAJA (Ljubljana)
16.05 DRUGI VELESALOM ZA MOŠKE — barvni posnetek iz Sappora (Ljubljana)
16.50 PROPAGANDNA ODDAJA (Ljubljana)
16.55 HITROSTNO DRSANJE ZA ZENŠKE, barvni posnetek iz Sappora (Ljubljana)
17.25 TEK NA 50 KM — barvni posnetek iz Sappora (Ljubljana)
18.00 GLASBENI CIGIBAN: Fotograf (Ljubljana)
18.30 BOJ ZA OBSTANEK — film (Ljubljana)
18.55 MOZAIK (Ljubljana)
19.00 L. BERNSTEIN PREDSTAV-LJA: Pot v Pariz (Ljubljana)
19.50 CIKCAK (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.25 3-2-1 (Ljubljana)
20.30 ČETRTEKOVJI RAZGLEDI (Ljubljana)
21.30 ZIMSKE OLIMPIJSKE IGRE V SAPPORU — barvni posnetek (Ljubljana)
POROČILA (Ljubljana)

PETEK
9.30 TV V SOLI (do 11.00) (Zagreb)
13.50 TURNIR V NAMIZNEM TENISU — prenos (Zg, Lj)
15.00 Sapporo: DRSANJE (moški prosto), BOB, barvni prenos (EVR-Ljub)
16.00 PROPAGANDNA ODDAJA (Ljubljana)
16.05 SALOM ZA ZENŠKE — barvni posnetek iz Sappora (JRT-Ljub)
17.05 PROPAGANDNA ODDAJA (Ljubljana)
17.10 SKOKI NA 90 METRSKI SKAKALNICI, barv. pos. iz Sappora (do 18.10 — JRT) (Ljubljana)
18.10 PROPAGANDNA ODDAJA (Ljubljana)
18.15 OBZORNİK (Ljubljana)
18.30 SLOVENSKA POEZIJA 20 STOLETJA: Oton Zupančič (Ljubljana)
18.45 VZGOJNI PROBLEMI: Ali naš otrok piše z levico (Lj)
18.55 SMUCARSKA SOLA — 8. oddaja (Ljubljana)
19.00 MESTICE PEYTON (Ljubljana)
19.50 CIKCAK (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.25 3-2-1 (Ljubljana)
20.30 KVIZ 72 — prenos (Zagreb) vribi! 21.40 ZIMSKE OLIMPIJSKE IGRE V SAPPORU, barvni pos. (Ljubljana)
POROČILA (Ljubljana)
20.30 KVIZ (Zagreb)
20.25 PROPAGANDNA ODDAJA (Zagreb)
21.40 SERLSKI FILM (Zagreb)
22.30 VOJRAJ, DANES, JUTRI (Zagreb)

KM, barv. pos. iz Sappora (JRT-Ljubljana)
16.30 KOSARKA CRVENA ZVEZDA : OLIMPIJA — prenos v odmoru PROPAGANDNA ODDAJA (Bgd-Ljub)
18.00 OBZORNİK (Ljubljana)
18.15 PLUS PET — mladinski quiz (Sarajevo)
19.15 MOZAIK (Ljubljana)
19.20 PISANI TRAK (Ljubljana)
19.45 CIKCAK (Ljubljana)

20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.25 3-2-1 (Ljubljana)
20.30 IZBIRAMO PESEM ZA POPEVKO EVROVIZIJE 72 — prenos (Sarajevo)
22.00 ODDELEK S — serijski barvni film (Ljubljana)
22.50 TV KAZIPOT (Ljubljana)
23.10 POROČILA (Ljubljana)
23.15 ZIMSKE OLIMPIJSKE IGRE V SAPPORU — barvni posnetek (Ljubljana)

POSLUŠATE JIH NAJRAJE

Pozdravljeni! Prav razveselili smo se, ko so v naše uredništvo spet prišle prilijati dopisnice z vašimi predlogi za lestvico. Ta teden na lestvici ni dosti sprememb, le dve novi pesmi, sicer pa si jo kar oglejmo:

- (1) Oto Pestner — Gde si ljubavi
- (4) Gaby Novak — Butterfly
- (3) George Harrison — Bangla desh
- (2) Ricky Shayne — Mammy blue
- (7) Mladi levi — Odprite okna, vojna je končana
- (6) Pro Arte — Cokolino
- (—) Emerson, Lake in Palmer — Are you ready, Eddie
- (5) Deep purple — Strange kind of woman
- (10) Mungo Jerry — You don't have to be in the army
- (—) Tony Christie — I did what I did for Maria

Pa poglejmo, komu je tokrat muhasti žreb naklonil darilni kupon za ploščo, ki ga izžrebancem pošilja pokrovitelj naše oddaje — Tehnomercator. Sreča se je nasmehnila Nosan Marjetici, Tomšičev trg 17, Celje.

Iskrene čestitke in na svidenje v soboto ob 17.30, ko vam bomo zavrtili vašo lestvico.

Branko

KUPON 2

POSLUŠATE JIH NAJRAJE

IME IN PRIIMEK _____

NASLOV _____

NASLOV SKLADBE _____

IZVAJALEC _____

Nagradno žrebanje v TKANINI

SREČA V PRAVIH ROKAH

Zadnja sobota v januarju. Okoli desete ure dopoldne. Veleblagovnica Tkanina je bila prepolna ljudi. Javno žrebanje kuponov ob zaključku velike nagradne igre, s katero so počastili 20-letnico podjetja.

V bobnu 241.895 kuponov. Okoli vrtiljaka sreče prav toliko želja in pričakovanj. Izpoljenih je bilo petdeset hotenj.

Poleg dvajsetih kombinacij in prav tolikšnega števila moških srajc je bilo še deset bogatih nagrad. Na njihovem čelu je bil Fiat 750. Kdo bo srečni dobitnik?

V soboto popoldne sta se Vinko Močnik in njegova žena podala iz Pečovnika proti mestu. Zašla sta v središče in se znašla v gneči pred izložbenim oknom Tkanine. Ljudje so prebirali rezultate dopoldanskega nagradnega žrebanja kuponov.

»Imaš morda kupone s seboj?« je soprog vprašal ženo.

»Imam, toda, kaj hočeš. Samo zapravljanje časa!«

»Daj mi jih no, ti pa pojdi naprej in uredi zadeve!«

Tako se je začelo.

Njegovo oko se je najprej ustavilo pri številki, ki je bila pomembna za Fiatov avtomobil. 35.116. Ali vidim prav? Je to res? Imam v rešnici kupon s to številko?

Poklical je ženo in jo pripravil, da se je vrnila.

»Avto sva dobila!« jo je nagovoril.

Potem je bilo vse tiho. Postala sta nervozna in številke so kar plesale pred očmi. Nista se zmotila.

Presrečna in še vedno nerazna sta jo mahnila proti domu. Do odhoda lokalnega

avtobusa je bilo še skoraj četrt ure.

»Veš, kaj žena,« jo je nagovoril Vinko, »sne verjamem še enkrat grem preverit številke!«

Znova sta se znašla v gneči pred izložbenim oknom Tkanine. Zdaj so tudi drugi ljudje postali nanju pozorni. Mnoge oči so se zapile v njen kupon s številko 35.116.

»Kaj še nista omedlela,« ju je vprašala ženska, ki je opazila, da sta dobitnika prve nagrade.

»Nisva in ne bova!« sta veselo odvrnila.

Nedelja je bila dolga, ponedeljek pa poln najrazličnejših opravkov. V Kovinotehni, kjer je Vinko Močnik zaposlen kot skladiščni delavec, si je vzel dopust.

Srečali smo ga v Tkanini, ko si je ogledoval svoj pravi, pravcati avto.

»Ste imeli veliko kuponov?«

»Šest!«

»In kaj ste kupili z njimi?«

»Nazadnje tudi avto-igračko za sinka, ki je imel rojstni dan. Morda smo prav na ta kupon zadeli pravi avto!«

Sreča je bila tokrat v pravih rokah.

M. Božič

O KANDIDATIH

Na nedavni seji občinske kandidacijske konference v Slovenskih Konjicah so člani tega foruma verificirali dva kandidata za predsedstvo SRS, in sicer Zdravko Krivino iz Skofje Loke in Romana Ogrina iz Trebnjega na Dolenskem. Hkrati so podprli tudi kandidaturu Staneta Kavčiča pa predsednika slovenskega izvršnega sveta.

V. L.

Nasmejana obraza. Vodja ekonomske propagande pri trgovskem podjetju TKANINA, Zdravko Božičnik (na levi), izročja ključke avtomobila Fiat 750 srečnemu dobitniku, Vinku Močniku. (Foto: Viktor Berk)

SEJA SVETA ZA KULTURO

Pred dnevi je bila v Smarju pri Jelšah seja sveta za kulturo in prosveto. Bistvo razprave je nakazal zavod za prosveto pedagoško službo, njen smisel pa je bil predvsem v spoznanju, da se mora čim več otrok naučiti plavati. To naj bi v šmarški občini dosegli s šolo v naravi in tako tudi tem otrokom nudili to, kar postaja že praksa v večjih naseljih.

Taborniki odreda »Zdravilna vrelca iz Rogaske slatine« so pripravili dati brezplačno na razpolago svoj tabor v Ankaranu, kamor naj bi še letos šlo okoli tristo otrok.

Cilj akcije je, da se nauči plavanja cela generacija, ob tem pa spozna naše morje, saj bi imeli otroci pouk v dopoldanskem času kjer bi spoznavali naše morje še z druge strani.

GASILCI NE MIRUJEJO

Gasilsko društvo na Vinskem vrhu je iz leta v leto delavnejše. V preteklih letih jim je uspelo le ob malenkostni družbeni pomoči nabaviti dve motorni brigalni, potrebno gasilsko orodje in opremo in nazadnje še starejši gasilski avto.

Sedanji gasilski dom, ki je bil zgrajen leta 1936, takrat je kot lesena baraka, kasneje pa so ga preuredili, je popolnoma dotrajan. Stoji pa tudi tik ob cesti Vinski vrh — Smarje. Gasilci zato razmišljajo o graditvi novega gasilskega doma. V ta namen so nedavno priredili veselico, katere čisti dobiček bodo uporabili za pričetek gradnje novega doma. Seveda sami ne bodo zmogli vsega, zato pričakujejo pomoč Občinske gasilske zveze Smarje.

F. S.

poznamo zdravilna zelišča?

NJIVSKA PRESLICA — EQUISETUM ARVENSE

raje na vlažnih peščenih ali ilovnatih njivah, na travnikih in železniških nasipih. Nabiramo samo zelene, gornje dele jalovih rastlin od maja do avgusta.

Njivska preslica je rastlina, ki ima največ kremenčeve kisline. Poleg alkaloida ekvise-tina ima precej organskih kislin in njihovih aluminijevih in kalijevih soli, saponine, grenčine. Rastline režemo pri tleh in jih sušimo v senci tako, da ostanejo zelene.

Zaradi svojih sestavin preslica pospešuje izločanje vode. Čaj iz preslice uporabljajo pri obojenju sečnih organov, mehurja in ledvic, zlasti pri krčih mehurja, bolečemu uriniranju, če se zapre voda, pri pesku in kamnih itd. Zaustavlja pa tudi razne krvavitve, posebno krvavitve notranjih organov tako pljuč kot želodca. Preslica je eno izmed dobrih zelišč, ki pomaga pri kroničnih katarjih pljuč in jo priporočajo celo pri tuberkulozi. Za čaj vzamemo mešanico preslice, brinja, rmana, kamilic hribske rese, vsakega po enakih delih. Ščep ali dva grama tega čaja kuhamo da zavre, pustimo stati 10 minut in pijemo po eno ali dve skodelici na dan. Ta čaj pa lahko uporabljamo tudi za umivanje, obkladke in ovitke pri krvavečih, gnojnih ranah, čirih in izpuščajih. Ljudska medicina priporoča tudi sedeče kopele v topli vodi, v kateri se je kuhala preslica.

Njivska preslica je trajno zelišče, ki je pri nas znano kot nadležen plevel. Iz črne, kolenčaste korenine, ki je zelo globoko v zemlji, poženejo spomladi do 20 cm visoki poganjki. Ti so rumenkasti ali rdečerjavi ter kolenčasti. Na vsakem kolenču je šop rjavih, kožnatih, priostrenih listov, ki so v vretencu in pri dnu zrasli. Na vrhu vsakega poganjka je trosni klas, kjer nastajajo trosi. Ko ti dozori, plodni poganjki odmro in tedaj poženejo iz korenike novi, zeleni, jalovi poganjki, ki so daljši in tanjši, a prav tako kolenčasti. Preslica raste naj-

Boris Jagodič

STORŽ

Vsaka beseda poteka diagonalno v obeh smereh.

- DEFINICIJE:
1. pritožba,
 2. ogrodje iz lesa, bronca ali česa drugega, ki obdaja ogledalo, sliko itd.,
 3. predirljiv pisk,
 4. dragulj, drag kamen, dragotina,
 5. glavno mesto stare Argolide

Sultan gre na smučanje

KAJ JE GOVOR

Med uro slovensčine vpraša učiteljica Nada: »Kaj je govor?« Nada je brezhibno odgovorila: »Govor so besede, s katerimi se sporazumevajo ljudje in živali.«

ZA BISTRE OČI

Sličici se razlikujeta samo v 15 podrobnostih. katerih?

Celje

ŽENSKA Z NOŽEM

Na Upravi javne varnosti v Celju so nas pred dnevi seznanili z enim najbolj čudnih preteпов oziroma preprirov. Spriti (kar sicer ni nenavadno) in nato še stekli sta se dve ženski. Le malo je manjkalo, da se pretep ni končal še bolj tragično.

Bilo je približno ob 19. uri, ko je 46-letna Stanislava JEUSENAK-RUPNIK iz Kajuhove 9, prišla na dvorišče stanovanjske hiše Dečkova cesta 4. Tu se je vnel malenkosten prepri med njo in Marijo AHTIG, doma iz Dečkove 6. Ahtigova živi v majhni hišici skupaj s trinajstletnim sinom in teto. Točen vzrok preprija še ni znan, dejstvo pa je, da je razburjena Rupnikova nenadoma potegnila nož in zabolila Ahtigovo v trebuh.

35-let staro Ahtigovo so takoj odpeljali v bolnišnico. Jeusenakova pa je pobegnila s kraja dejanja. Odkrili so jo naslednji dan v baraki pri Cinkarni. Med drugim je povedala, da je imela nož pri sebi zaradi sina iz prvega zakona, ki ji je večkrat grozil.

čar

Gabrovnik

VZROK POŽARA NEZNAN

Pozno zvečer je nenadoma pričelo goret gospodarstvo poslopje, last JANEZA VIDEČNIKA v Gabrovniku pri Slovenskih Konjicah. Zgorelo je ostreže lani zgrajenega poslopja, seno, slama in razno orodje. Škodo cenijo na približno 30.000 dinarjev. Požar je prva opazila žena lastnika skozi okno spalnice. Vzrok požara še ni znan.

Ljubno

VLOM V TRGOVINO

Neznanec je ponoči razbil izložbeno okno samopostrežne trgovine v Ljubnem ob Savinji in se tako splazil v notranjost trgovine. Nabral si je cigarete in drobiž iz blagajne. Škodo cenijo na 2.000 dinarjev. Za storilcem še poizvedujejo.

ŠOLO OBNAVLJAJO

I. osnovna šola Celje je v zadnjih dveh letih dala preko 50 milijonov starih dinarjev za obnovo šole. Obnovila je 12 učilnic, 4 kabinete, sanitarije, šolsko kuhinjo in centralno kurjavo. Tako je omogočila pouk v lepih, sodobno urejenih učilnicah. Z obnovo bo letos nadaljevala, ker se bo posebna šola preselila v novo šolsko stavbo. Obnovila bo tudi telovadnico in garderobe in sanitarije za deklice pri telovadnici.

Z novim šolskim letom — torej že letos, bodo učenci I. osnovne šole imeli enopolizmenski pouk: učenci nižjih razredov menjalni, učenci 5., 6., 7. in 8. razredov pa samo dopoldanski pouk. To je zanje velika pridobitev, saj je dokazano, da je dopoldanski pouk uspešnejši od popoldanskega.

I. osnovna šola je imela doslej pre malo učil. Ker so v teku skrbne priprave na prehod na kabinečni pouk in pa, da bi modernizirala in racionalizirala pouk, je že lani kupila več modernih učil — avdio vizualnih aparatov, in sicer dva grafoskopa, tri magnetofone, rotopjektor in druga sodobna učila.

Torej, veliko je bilo storjenega, da bi posodobili pouk in izboljšali delovne pogoje učencev. Zaradi tega tudi starši podpirajo prizadevanja za uvedbo samopripravka in zagotavljajo, da bodo 6. februarja glasovali na referendumu za uvedbo samopripravka. Kako da ne — saj je le-ta namenjen otroškemu varstvu in osnovnemu šolstvu, torej njihovim otrokom.

M. Lupše I. OŠ

RESTAVRACIJA

VELEBLAGOVNICE

nama

VELENJE

sprejema rezervacije za
PUSTNI MENU
 pismeno ali po telefonu: 85-211
 za soboto, 12. februarja in pustni torek

Igral bo **ŠALEŠKI INSTRUMENTALNI KVINTET**
 Glasba v obih dneh od 20. ure dalje.

malj oglasi

do 10 besed
 vsaka nadaljnja beseda
 naročniki 20 % pepusta

10,00
 1,10

PRODAM

PRODAM dve zimski gumi s feigami in zračnicami za Simco 1000 po ugodni ceni. Čakš Stefan, Celje, Delavska 18.

ENKRATNA priložnost! Pocen prodam opel karavan letnik 56, po generalni 5000 radi selitve. Smrček Juri, Trg oktobrske revolucije 3/3 Celje.

PRODAM večjo količino sladkega sena. Pod »Seno«.

RABLJENO strešno opeko prodam. Orožen Jože, Vrbo 39 pošta Sentjur.

OSNOVNA ŠOLA PRIMOŽA TRUBARJA LAŠKO

razpisuje mesto

UČITELJA za razredni pouk in

UČITELJA za slovenski jezik

na podružnični šoli Breze. Razpis velja do zasedbe delovnega mesta.

PC:HIŠTVENA INDUSTRIJA

G A R A N T — POLZELA

razpisuje pristo delovno mesto

KALKULANTA v tehničnem sektorju

Ponovno pa razpisuje pristo delovno mesto

ADMINISTRATORJA v tehničnem biroju in

PRAVNIKA v splošnem sektorju

Poleg splošnih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še naslednje posebne pogoje:

1. Dokončana lesno-tehnična srednja šola, po možnosti s prakso.
2. Dokončana upravno-administrativna šola ali ekonomska srednja šola in eno leto prakse.
3. Končana višja pravna šola in 2 leti prakse.

Osebnih obohodkov po pravilniku o delitvi sredstev za osebne dohodke.

Kandidati morajo svoje pismene vloge z dokazili o izpolnjevanju posebnih pogojev poslati v roku 10 dni po objavi v splošni sektor podjetja. Stanovanja podjetja nima.

KUPIM

STAR dobro ohranjen enofazni elektromotor 2 KS. kupim. »Zalec«.

KUPIM nedograjeno ali staro hišo za popravilo v Celju, blizu Mariborske ceste od vojašnice do Škofje vasi. Ponudbe s ceno »Hisa«.

STANOVANJE

ODDAM sobo dvema študentoma. Pod »Kurjena«.

TAKOJ oddam sobo opremljeno za dobo dveh let proti posojilu din 12.000 ND. V poštev pridejo stranke brez otrok.

V CELJU iščem sobo s posebnim vvhodom, lahko neopremljeno. Plačam dobro. Tašker Maks, Lokavec 10, Rimske Toplice.

NEOPREMLJENO sobo oddam mirni uslužbenki. Plačilo najemnine v naprej za 1 leto. Ponudbe pod »Mirna«.

RAZNO

ZA delo pri stroju za brizganje klastike sprejemem dva delavca. Pogoji: odslužen vojaški rok. Celje, Breg 56.

ZA žaganje drv na celjskem območju se priporoča Primožič, Prebold.

ISCEM učitelja za klavirsko harmoniko po možnosti iz okolice Velenja. »Osemnajstletni fant s svojo harmoniko.«

RAZNASALKO — raznasalca za teren Aljažev hrib Celje sprejememo. Delo v popoldanskih urah. Zaposlitev stalna ali honorarna. Interesenti javite se v podružnici »DNEVNIKA«, Celje, Cuprijska 4.

ZAHVALJUJEM se primariju

dr. Jenšterlu, ostalim zdravnikom in strežnemu osebju na kirurškem oddelku celjske bolnišnice za uspešno operacijo in nego v času mojega zdravljenja. Franc Korun, Trnava.

20 let

TKANINA

CELJE

IZŽREBANI KUPONI JUBILEJNE NAGRADNE IGRE

VELEBLAGOVNICE
TKANINA
 CELJE

TKANINA-DEKOR
 IN **Veronika** CELJE

Javno žrebanje je bilo 29. januarja 1972 ob 10. uri v prostorih veleblagovnice

1. nagrada FICO LUXE	kupon št. 35116
2. nagrada OLIMPIADA München 1 oseba	kupon št. 6754
3. nagrada PRALNI STROJ	kupon št. 14604
4. nagrada MOPED TOMOS	kupon št. 1287
5. nagrada PONY EKSPRES	kupon št. 6699
6. nagrada STROJ ZA PRANJE POSODE	kupon št. 15312
7. nagrada TELEVIZOR	kupon št. 15189
8. nagrada ELEKTRIČNI ŠTEDILNIK	kupon št. 45842
9. nagrada HLADILNIK	kupon št. 52233
10. nagrada PREPROGA 3 x 2 m	kupon št. 28130

Moško srajco dobijo naslednje številke kuponov: 52118, 28496, 11146, 36547, 20473, 52115, 10863, 28413, 16302, 7970, 23094, 16635, 7690, 11877, 36588, 35363, 50469, 7779, 16349, 11738.

Zensko kombinezo dobijo naslednje številke kuponov: 8502, 27906, 28661, 27746, 4835, 15199, 2517, 15141, 20588, 15228, 27977, 52261, 50975, 52122, 16692, 15495, 50913, 27954, 16304, 6846.

Srečnim dobitnikom iskreno čestitamo in jih prosimo, da dvignejo nagrade najkasneje v 60 dneh od objave v časopisu v poslovodski pisarni veleblagovnice (I. nadstropje). S seboj naj prinesejo nagradni kupon. Po tem roku zapadejo nagrade v korist reklamnega fonda podjetja.

DA,
 to je konstantna,
 dobra

merx

KAVA

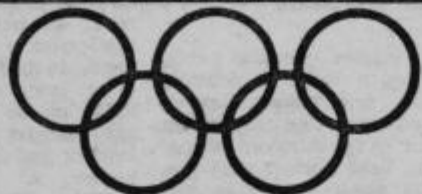
edino
CENTROTURIST

vas lahko
popelje na
olimpijske igre
v münchen

edino
DELO · ŠPORT

vas popelje
na olimpijado
zastonj!

vsak ponedeljek
v delu · šport
stavna tablica

OLIMPIJSKA
TOMBOLA
DELO · ŠPORT

30 premij
potovanja na olimpijske
igre v münchen z
generalnim zastopnikom
za jugoslavijo
centroturistom · ljubljana

300 nagrad
bogato ilustrirana knjižna
monografija · olimpijske
igre 1972 / izide 15 dni po
zaključku olimpijade pri
založbi čgp delo

ljubljana
miklošičeva 38

*Zima še ni rekla
zadnje besede...*

V

VELEBLAGOVNICI

20-50% NIŽJE CENE
ZIMSKIM OBLAČILOM,
PLETENINAM
IN OBUTVI

TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO IN MALO
TEHNO-MERCATOR
CELJE

LIBELA NAGRAJUJE — LIBELA NAGRAJUJE — LIBELA NAGRAJUJE — LIBELA NAGRAJUJE — LIBELA NAGRAJUJE

NAŠE VPRAŠANJE
— VAŠ ODGOVOR

IN VAŠA NALOGA?

V vsaki številki Novega tednika vam bomo postavili eno vprašanje. Napisali ali obkrožili boste odgovor, za katerega boste prepričani, da je pravilen. Odgovore na kupone pošljite na uredništvo Novi tednik, Celje, Gregorčičeva 5, do ponedeljka. S tem že sodelujete pri žrebanju.

V žrebanje bomo uvrstili vse odgovore — pravilne in nepravilne. Toda z Libelinimi tehtnicami bodo nagrajeni le tisti izžrebanci, ki bodo pravilno odgovorili. Pet izžrebanih igralcev z nepravilnimi odgovori pa bo prejelo knjižne nagrade.

Torej — vsak teden 15 nagrad za naše bralce in igralce v novi NT igri.

In še posebne nagrade za nove naročnike: za vse nove naročnike, ki se bodo naročili na NT z naročilnico, ki jo bomo objavili vedno na tem prostoru, pa bomo pripravili vsake tri tedne še posebno žrebanje — za Libelino konvektorsko peč ali pa za maser.

Skupno torej 250 nagrad Libele za nove naročnike in bralce!

In še 125 knjižnih nagrad NT.

Koliko prebivalcev je štelo celjsko območje v letu 1970 (upoštevane so občine Celje, Zalec, Velenje, Slovenske Konjice, Smarje pri Jelšah, Sentjur, Laško, Mozirje)?

- a) 130.000
- b) 180.000
- c) 220.000

Pravilni odgovor obkrožite!

KUPON

1

Odgovor: _____
Ime in priimek: _____
Točen naslov: _____

Z nabavo konvektorja ste rešili problem ogrevanja manjših prostorov. Poleg tega, da konvektor ogreva zelo hitro, ima tudi zelo močan a povsem tih konvekcijski pretok že vlažnega zraka. Ker so zunanje stene konvektorja hladne, ni pa tudi izžarivanja na ostale predmete v prostoru, ga lahko namestite na naslednje načine: na streho, ob steno in ob pohištvo. Odlikuje se tudi zaradi majhne porabe električne energije.

LIBELA-CELJE

NAROČILNICA

IME _____
PRIIMEK _____
TOČEN NASLOV _____
POSTA _____

S to naročilnico naročam Novi tednik in se s podpisom obvezujem, da bom redno plačeval(a) naročnino. Podpis _____

LIBELA TEHTNICE TOČNE ZA KUPCA IN TRGOVCA — LIBELA TEHTNICE TOČNE ZA KUPCA IN TRGOVCA — LIBELA

Vsi zagoreli in vroči so se učenci — mladi smučarji osnovne šole Biba Röck ves dopoldan spuščali z vrha hriba pod nadzorstvom smučarskih vaditeljev — Podgorškove, Dolence in Meniha. Vsako jutro se dobijo pri šoli in od tam odidejo na bližnji grič Gorice, ki je kot nalašč za smuko. Tečaj smučanja je organiziralo SSD Biba Röck. Denar so prispevali TIS, SSD in učenci sami. Tečaj so pripravili v počitnicah. Dolinskega smučanja so se udeležili samo mlajši smučarji, starejši pa so odšli na Slemo pri Sošanju, kjer so bivali v planinskih kočih. Koristna šola v naravi...

Tekst in foto: B. Mlinar

OPTIMIZEM OB REFERENDUMU

- TRIJE RAVNATELJI ŠOL IN TRIJE ODBORNICI OCENJUJEJO TEMPERATURO RAZOLOŽENJA MED OBČANI
- KRAJEVNA SKUPNOST »POD GRADOM« NAPOVEDUJE TEKMOVANJE SKUPNOSTI V ŠTORAH
- GRADBINCEM NE BO TREBA GLEDATI POD PRSTE. OBETA SE JAVNI NADZOR, KOT ŠE NIKOLI DOSLEJ

Dan pred zaključkom številk, ki izide pred 6. februarjem, dnevom, ko bodo občani celjske občine glasovali za uvedbo samoprispevka, smo zavrteli nekaj telefonskih številk:

»Halo! Četrta osnovna šola tam?«

Na oni strani žice DRAGO SPENDL, ravnatelj osnovne šole na Dolgem polju.

»Ze dolgo na naši šoli nismo imeli toliko staršev na roditeljskih sestankih. Sodi, da se je zglasilo na sestankih okoli 95 odstotkov vseh staršev naših učencev. Kakšno je bilo razpoloženje? P. tem ko smo jih seznanili s potrebami, zlasti pa, kaj na našem območju pomeni gradnja dveh šol v sosesčini, ni bilo nikogar, ki bi akcije za samoprispevek ne razumel. So nekateri to in ono pokritizirali, vendar proti samoprispevku ni bil nihče. Sem optimist. Območje naše osemletke bo gotovo glasovalo za«

»Halo, osnovna šla »Francja Kranjca tam?«

Oglasil se je ravnatelj poljske osemletke MILAN GOMBAC:

»Na roditeljskih sestankih smo zbrali okoli 80 odstot-

kov staršev. Moram reči, da jim o stiski s prostori nismo pripovedovali prvič. Ze od leta 1966 naprej so občani s problemom seznanjeni. Tako nam je zdaj preostalo samo še to, da jim sporočimo, kako bo samoprispevek v kratkem odrešil naš problem.

Starši na sestanku in občani na zboru volivcev so z obema rokama sprejeli odločitev o samoprispevku. Se več. Napovedali so tekmovanje krajevni skupnosti v štorah o tem, kje bodo dosegli višjo udeležbo na voliščih in kje najvišji odstotek pozitivnih glasovnic in kje najhitreje?«

»Halo, Osnovna šola Vojnik?«

Sogovornik je bil ravnatelj MIRO KLANČNIK:

»Tudi pri nas se lahko pohvalimo z najmanj 80 odstotno udeležbo na roditeljskih sestankih, ko smo razpravljali o samoprispevku. Sestanke smo imeli kar v zasidnih učilnicah v kletnih prostorih, tako da so bili občani že pri razlagi v »primer-nem« okolju. Moram reči, da so potrebo, da čim prej rešimo problem v naši šoli, kjer

smo praktično dosegli že tre-tjo izmenjo pouka, vsi občani brez razlike razumeli in podprli.«

»Halo, mestna knjižnica? Slava Marinček?«

SLAVA MARINČEK, odbornica s terena Gabrje je povedala:

»Zadnji zbor, na katerem je bila glavna tema samoprispevek, je bil že po udeležbi dva do trikrat boljši od običajnih, čeprav se je pri obveščanju nekaj zataknilo. Potrebno po samoprispevnem reševanju šolstva in varstva v občini je razložila upravnica posebne šole, ki so ji na koncu ljudje zaploskali, kar ravno ni več pogosta navada med občani. Moram reči, da so zvečine vsi razumeli potrebe, pokazali pripravljenost, da bodo prispevali, vendar so rekli, da želijo imeti svoje zastopnike v kontrolnem organu, da bodo zbrani dinarji res samo za šole in vrte. Rekli pa so tudi, da bodo kot plačniki prispevka bolj kritični nad storilnostjo gradbincev...«

»Halo, Ingrad? Inženir Henrik Cmak?«

Govorili smo z odbornikom ing. HENRIKOM CMAKOM, ki je povedal:

»Za kolektiv Ingrada vem, da je dobro seznanjen s cilji referendumu in sem glede glasovanja večine optimist. Kot odbornik sem bil v kolektivu Zavoda za napredek gospodarstva. Povsem razumljivo je, da ta kolektiv, ki mu je vprašanje strokovnosti kadrov v našem gospodarstvu še kako jasno, samoprispevek podpira.«

Na pripombe odbornice iz Gaberji je pristavil:

»Res so sem in tja tudi lenuhi. Kje jih ni! Ljudje raje vidijo takega izjemneža, kot pa stavbe, ki rastejo kot gobe. Sicer pa moram povedati, da gradbeniki gradijo po enoti, na ključ, po pogodbi. Zaradi teh pomislekov brez skrbi. Sicer pa je prav, če so ljudje kritični.«

Odbornik RADO KORENT iz Zelezarne v Storah:

»Ravno imam na mizi rezultate ankete v kolektivu. Sem prepričan, da bodo železarji zvečine za. Glede napovedi tekmovanja iz Polul pa tole: 6. februarja bomo videli, kdo bo boljši!«

CIRIL ILOVAR je v imenu iniciativnega odbora odprl ustanovni občni zbor društva trgovinskih zastopnikov Slovenije, ki so ga minulo soboto ustanovili v Celju. (Foto: B. Strmčnik)

sošed sosedu

ŠIROKA USTA, MAJHNA DLAN

Gabrov dol ni nič kaj posebnega — vas, kot ti-soče drugih kjerkoli pač. Nekaj malega zgodovine ima. V arhivih so menda tudi neki dokumenti, ki govore o tem, da se Gabrov dol lahko ponosa z nekaterimi pomembnimi rečmi. No, to je bilo včasih, njega dni. Danes pa je Gabrov dol nekakšen osamelec, ljudje, ki pa tam živijo, se tega sicer zavedajo, a nočejo priznati. Za njih je Gabrov dol izpred let, tistih let, ko je še nekaj pomenil.

So imeli ponosni Gabrodolčan, učitelja, mladega, zagnanega, polnega življenjskega ognja, skratka entuziasta. Ta je bil menda tak, da je celo na dekleta pozabljal, kar v njegovih mladosti ni bila navada.

Mladji učitelj se je zagnal v delo in je delal, da so se v Gabrovem dolu začudili. In bolj, ko so se čudili, bolj je v njih rasla zavist. Mladenič pa nič in je delal kar naprej.

Počasi so se začeli kazati uspehi. V Gabrovem dolu so zaigrali, navadno, kmečko igrice sicer, a vendarle. Potem je prišla na vrsto veselica. Za njo neki čudni tečaj, kjer so se kmečki fantje učili raznoraznih zadevščin in na koncu vsega se je fant spomnil še, da mnogi izmed dekličev in fantov ne znajo plesati. In hajdi, že je bil tukaj plesni tečaj. Gabrodolčanom, ki jim je stopila v glavo nekdanja slava njihovega kraja, je zavrela kri. Kako si upa, za boga, ne da bi nas povabil k sodelovanju? Pozabili pa so Gabrodolčani, da je mladi učitelj to naredil, da je pobiral prispe-

ke za ureditev kraja, da jih je vabil na prostovoljne akcije, kjer naj bi popravili in uredili nekaj stvari v Gabrovem dolu in da je storil kup drugih reči, ki so bile pomembne tudi zanje.

Gabrodolčanov nisem nikoli posebno spoštoval, vendar tega, kar so z mladim šolnikom storili, nisem odobral in jim tega nikoli ne odpustim. Rovarili so, kakor znajo samo oni, in mladi zanesenjak se je poslovil iz Gabrovega doma. Pripomnili so tudi, da so sami sposobni urediti stvar, njencev, kot je prišlec.

Možakar, skoro se brez brade in brk, je odšel in Gabrodolčanom je padel kamen s prsi. Končno, so zatulili vsi v en glas. Zdaj bomo začeli z delom, so rekli. Naš kraj ima več kot stoletno tradicijo, ki jo znamo braniti sami. To so še rekli, potem pa je vse utihnilo.

Zadnjič sem pokukal v njihov prosvetni dom: zavese, s katerimi so vrli Gabrodolčani zapirali oder, je pokrivala pajčevina. Sel sem v samski center kraja: nikjer več ni bilo lepih in urejenih stezic. Cisto na koncu mojega obiska pa me je zaneslo še k šoli: zalostno je povešal svojo glavo grmič, ki ga je bil zasadil še mladi šolnik.

Gabrodolčani, s katerimi sem govoril o teh stvareh, pa so rekli: »Ja, včasih je še nekaj bilo, zdaj pa ni ničesar več. Ni ljudi, ki bi znali prijeti stvar v roke.«

Mrzlo sem se nasmehnil in pobral šila in kopta iz Gabrovega doma, vmes pa sem mislil na mladega učitelja.

ŠTIRJE V KOMPIJU

S STARIM AVTOMOBILOM PO EVROPI
Piše: Branko Stamejčič

Mračilo se je že, ko smo zapustili muzej. Kam sedaj? Nismo bili dolgo v dvomih. Odpravili smo se v pube — angleške pivnice. Res smo si jih želeli spoznati, saj vsi pravijo, da so edinstveni.

Ko smo nekaj ur kasneje tavajoči iskali kombi, se je vsem zdelo, da bi bili sposobni napisati vodiča po londonskih pubih. To-krat sem »nastradala« jaz. Ne le, da sem zaman iskal WC, ki smo ga po vseh tistih litrih močnega temnega piva vsi izredno rabili, bilo mi je tudi slabo. »In sedaj vam bo Brane zapel arijo Rigoletta iz istoimenske opere Gioseppe Verdijaj, je še uspel napovedati Pajo, potem pa je izginil in se, pujs nemarni, vrnil je zato, da me je slikal. Še sreča, da ni imel fotoaparata.

Seveda nas je prihodnji dan nekoliko bolela glava. Pa še sobota je bila. »Sobota? Kaj ni to dan, ko se v Hyde Parku zbirajo govorniki?« sem se kljub bolečinam v glavi spomnil. In še prav sem imel! Res je bila na Speaker's Cornerju kar lepa gneča. Česa vsega niso govorili jezni Angleži! Mladenič črne polti je jezno rjul čez vladno politiko do njegove rase, med smehom množice pa je Nixona in Heatha

ozmerjal s toplima bratoma. Še najbolj se je temu smejal neki bob, ki je brezposelno postajal v gneči. Le nekaj korakov naprej je ostareel možakar —

Prav sladki so griljaji, če že dolgo ni bilo nič v železcu. Pajo in moja malenkost.

očitno upokojen oficir — ves penast razlagal skupni mladim, da nas pred vesoljnimi potopom reši lahko le še vojaška disciplina, ki bo ustavila rume-ko nevarnost in prodor komunizma. Nismo bili edini, ki smo se besnemu starčku smejali v brk in ga zmerjali s fašistom.

Le za lučaj kamna daleč so po parku poležavali ljudje, mirno nastavljali svoje pegaste obraze soncu in se le malo menili za može, ki so v žaru ostalih besed zobjali na klastično angleško mirnost in

zadržanost. Tudi Cork je hotel poslušalcem razložiti nekaj svojih pogledov na svet, pa se niso zmenili zanj. Ostali trije smo se seveda oddahnili, da nihče

najhрупnejši trgovini za mlade vendar! In še prav sem imel. Skupaj smo skočili do podzemeljske železnice in s Pošnega stolpa vrgli še zadnje pogleda na London, ki iz te višine res izgleda neverjetno velik, nato pa smo se zložili v kombi in se z zadnjimi žarky sonca tudi mi poslovili.

Nismo se še dobro zavedeli, že smo s hitrostjo trideset kilometrov na uro »drvela« skozi nepregledno meglo v Belgiji. V Londonu sonce, v Belgiji pa londonska megla. Smešno, kajne? Verjetno je bila prav ta megla prvo garilo Anglije ostalim državam evropske gospodarske skupnosti, saj je le dan poprej Anglija podpisala svoj pristop k tej zvezi.

HUDO JE POTOVATI

Bili smo slabe volje in niti Corkova slivovka nas ni več razveselila (prehitro jo je zmanjkalo). Poleg vsega je bilo še hudimano-vo mrzlo. Pajo je v spanju tako sklepetal z zobmi, da je bil sredi noči Cork prepričan, da je pozabil ugasniti motor in da so nam »zaribal« bati. Zjutraj smo vsi premraženi iskali pekarno, da bi si kupili kruha.

Nadaljevanje sledi